

مراسلات سلاطین

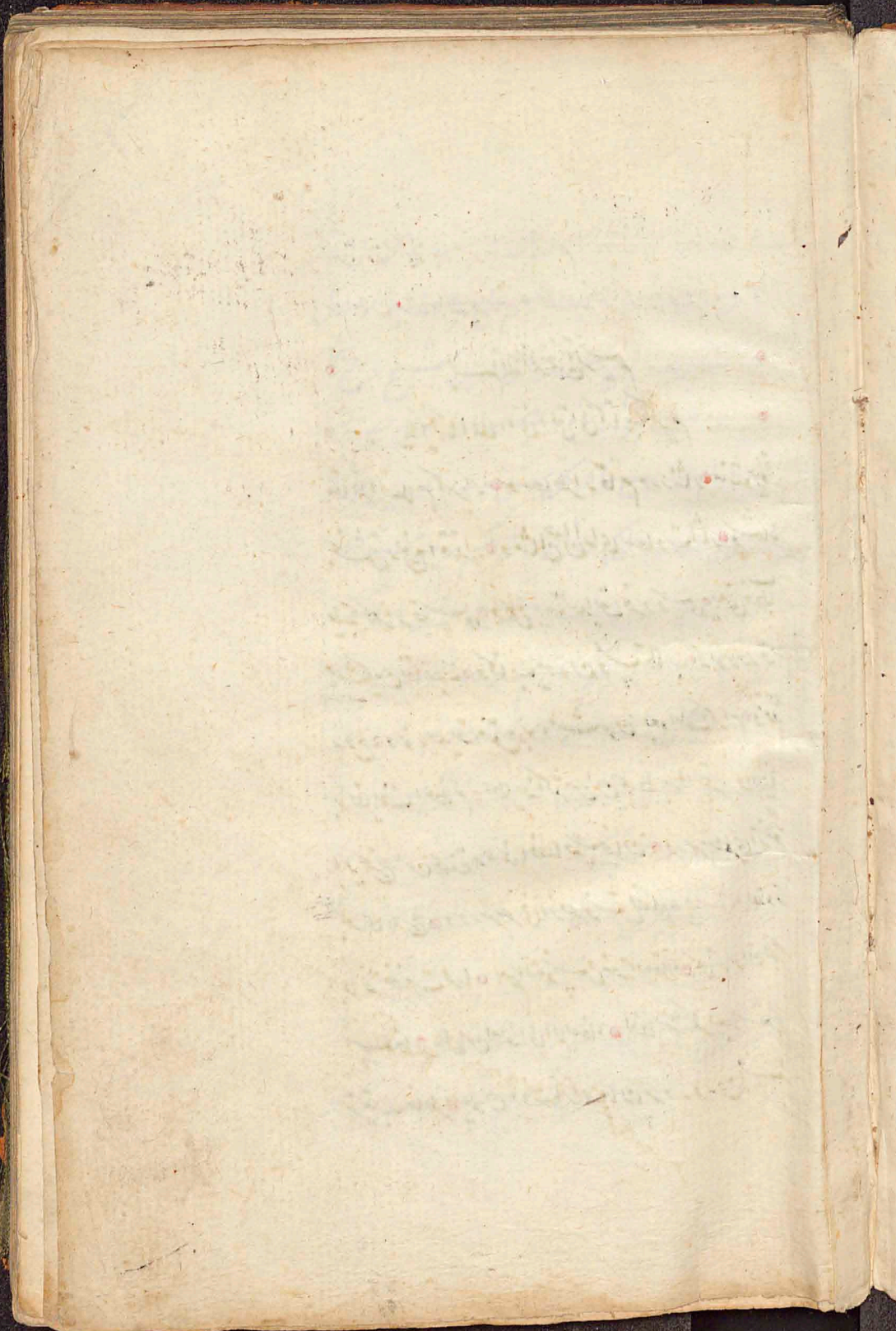
از آنست که حق هر که از خود خسته نیست
 با او سرسوزد و او خسته نیست
 که سوزد دل از ما دور که
 از آن بدلی ز بیم کمال خسته نیست

۱۳۰

۲۵۳

ای
 ای عیسی
 مویز
 عیسی
 عشقت آسمان

۱
و کما فکر مولد و با کما کرده و با وفا در زاده عالی الطبع و العله زایه
و بر منی است منی با کما غنم بکند اوست چون فیض شیره درین ایامه مودر و شور در بر کف و صهره و کما در آن فی الطبع علی انفعالی
و خب رت ابروت زان ایبر و انوار و در از ان مودر ان کوزره کما ایبر لاول طرز و فی صف شیره او در ده تا هم بر بر کف و
و در لوب سلیمه و مشکو که طایفه نم بخت از لوبه تا بقدره جمعیت اهلان قله رخ رت اکتد بر شاره او در لوبه و منی او منی با
از خوره نوبه سترای برت ایکنوز و قتی و بر قیوم هم لولله و زنی و از برت بی رده از برهنه خواره سوار از ایکنوز و شوره و منی او
و مسلح نمن از از نایک اید تحت بر زره و در ایدرت کف و منی از اید عینف و عدله و عرب و قف اید شرت او در لوبه منی با کما
غنا بر عالی منی ایله و هکذا ایلین برینر اکتفا کی بر غنا از کین او بهمز و قتی و منی با کما
بناک اید و لایه مع غنم غنله ایکنوز و غنله منی لوبه ایدر اکتفون

صورت مکتوب میرزاده اعظم جهان شاه بجواب مکتوب
سلطان مرادخان نوسه بود که مولانا سکره آورده بود

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
- یا ایها الملا، اتی القی الی کتاب کریم
- معاطر اقسام کبریا • و معاطر ارقام در رتبار • منشویق
- بخش رفیع اقدار • و نشان جهان رای سعادت آثار • و شمان
- طیب کلزار قدسی • و کل پسته حدایق فردوسی • یعنی خطاب
- مشکین نقاب • و کتاب میمون و پستتاب که نور حدیقه
- روح • و نور حدیقه فتوح • بود مشحون بعواطف اکرام • و نور
- بو ظایف اعظام • لطایفه اکثر من ان یحیط بها التحریر والبیان
- اوینج من عمدت و صفها فصاحت سبحان • در هر سطر از سطر
- بحری مدیح • و در هر حرفی از حرفش فضل مدیح شعر لدد
- بلاغه فصاحت لها • همهم انقوشن منمته العقلاء • کلام لوان الله
- سبعا • مال من لطفه الی الاصفاء • لفظ شکر امیرش
- ترتیب خاطر • چون باد بهار مدجان پرور و روح انیس

اما اهل العلم ولو اتوا الناس على حاجات به الرسل • واما
اهل الجاهد في الهدى واباسيا فهم على حاجات به الرسل
آفة الشجاعة البغي شرفا في الرجل شح بالجمع و
خالع • الجنين واولاده نواز يرضعها الله تعالى حيث يشاء
من خاف الله تعالى خاف كل شئ ومن خاف غير الله خاف
من كل شئ • للحكام وغيرهم • راي حكيم مدينة خصية بسور
محكم فعال هذا موضع الناء لا موضع الرجل • وكتب
انوان الى مرارته عليكم باهل السخاء والشجاعة فانهم
اهل حسن الظن بالله • من الاشعار العوتية • امثلة تأخذ
الكتبات منه • ويخرج عن من ملاقات طامم • فلو بر الزمان
الى شخصها • مخضب شعر مفرد حسام من الاشعار القافية
كرد از تشبيه بغش روى دفتر پر خون • با شد از وصال
ز محش كام خاطر بر پستان • ياد تيره او كنى پيكان غانده
ضمير • نام بيغ او برى الماكس رويد از زبان الباب العشر
في الصبر اما يوفى الصابرون لاجرم بغير حساب • ان الله

مع الصابرين • وصبروا ما صبرك الآب الله ولا تحزن عليهم ولا تك
 في ضيق مما يكرون • فاصبر كما صبرا ولو العزم من الرسل •
 وبشر الصابرين الذين إذا أصابتهم مصيبة قالوا إنا لله وإنا
 إليه راجعون • وجازم بما صبر حبه وحريره • يا أيها الذين
 آمنوا صبروا وصابروا ورابطوا والتقوا الله لعلكم تتقون •
 فصر على ما تقولون واجتنبوا محرمات الله • فاصبر على أصابك
 إن ذلك لمن عزم الأمور **باب الحاد والعشرون في الصبر** فتحاكم
 فتحا مينا ليغفر لك الله ما تقدم من ذنبك وما تأخر وتيمم
 عليك ويهدك صراطا مستقيما وينصرك الله نصرا عزيزا
 والله يؤيد بنصره من يشاء، وما النصر إلا من عند الله العزيز الحكيم
الآن نصر الله قريب من المحبين • ولنصرن الله من
 إن الله قوتي لا يزيه • فجعل من دون ذلك فتحا قريبا **البايات**
والعشرون في لا تبطلوا صدقاتكم باليمن ولا في • إنا الصدقات
 للفقراء والمساكين والعاملين عليها والمؤلفة قلوبهم وفي الزكاة
 والغارمين في سبيل الله وابن السبيل فريضة من الله والله عليم

حديث الصدقة ترد البلاء وتريد العسر الباب العاشر

العشرة والمعالي لا ينفقون اموالهم بالليل والنهار سراً

وعلاية فلهم اجرهم عند ربهم فلا خوف عليهم وهم
يخرون • ويذرون بالخدمة السنية ومما رزقناهم ينفقون

• يا ايها الذين امنوا انفقوا من طيبات ما رزقناكم

وانفقوا في سبيل الله ولا تاتقوا بايديكم الى التهلكة وانفقوا

ان الله يحب المحسنين • ومن يوق شح نفسه فاولئك

هم المفلحون • فاما من اعطى والتقى وصدق بالحق

فيسره باليسر • وقالت اليهود يد الله مغلولة غلت

ايديهم ولعنوا بما كلوا بل يداه مبسوطتان ينفق كيف

يشاء • ولا تحسبن الذين يمشون بايمانهم الله من فضله

سوء خيرا لهم بل هو مشر لهم سيطون بما يخلوا به يوم

القيامة **حديث السخي** في جوار الله وانما رفيقه • السخي

لا يدخل النار ولو كان فاسقا • والبخيل لا يدخل الجنة

ولو كان عابدا • خياركم سبهاؤكم بخلاكم • السخي يبو

احب الى الله تعالى من العالم البعيل لعلى • من لم يكن له
 سخاء ولا خياء فالملوت اولى به الحيوة • جدا بآفة
 البعيل مستعمل للفقر بعين في الدنيا يحسن الفقراء ويحاب
 في الاخرة حساب الاغنياء • للحكام • السخي من كان
 بماله متبرعا وعن بال غيره متورا ربحا اربعة يودي الى
 اربعة الصمت الى السلامة والبر الى الكرامة والجلد
 الى زيادة والشكر الى الزيادة **من اشعار العبرتي** سال من نالي
 كل من جاء طالبا واجعله وقفى على العرض الفرض • ما
 كريم صنت بالال عضة واما ليم صنت عن لومه وصنى •
 يجوز بانغض اذضن البعيل بها • والجلود بالنقل قضى غايت
الجلود من اشعار الفارسي بكيوى كه پرويز زمانه چه خورد •
 برو بر بسك كسرى ز روز كار چه برد • كرا و نهاد
 خوين بنهاد بدى كران بگذاشت • وراين گرفت ممالك
 بد بكان بسبرد • تا بجز نهي بر دل خود غصه و درد •
 تاجع كنى پييم سپيد و ز روزان پيش كند و نس كم نود •

بادوست بخور که دشمنت خواهد خورد **الباب الرابع والعشرون**

2 العفو والصغ والفران وكظم الغيضا ان الله يغفر الذنوب جميعا
ان الله لا يغفر ان يشرك به ويغفر ما دون ذلك
لمن يشاء • انه هو الغفور الرحيم • وليعفووا وليصغوا ليكون
ان يغفر الله لكم • وان تعفوا قرب للتعوي • ولا تنسوا الفضل
بينكم عفا الله عما سلف • فاعف عنهم وستغفر لهم وسأوفى
في الامور • خذ العفو واعلم بالعرف واعرض عن الجاهلین •
فاصفح الصغ البهيميل • فاعفوا واصفوا حتى ياتي الله بامر • فا
المستغفرين بالاسفار • والكاذبين الغيضا والعافين
واعن الناس **حديث** علامت اهل الجنة في سبع خصا
يعفون عن ظلمة ويحسن الى الناس اليه ويعطي من حرمه ان يحل
شكر وان ابنتي صبر وان قال صدق فهو ميثي من بين
كالحج بين الاموات • افضل العضايل ان تصل من قطعك
وتعطي من حركت وتصفح عن ظلمك • من كظم غيضا وسو
يقدر على انفاذه ملاء الله قلبه امنا واما نا • وقال صلح

رايت قصورا مشرفة على الجنة فقلت يا جبريل لمن هذه قال
 لكنا ظهين الغيظ والعافين عن الناس • من عفى عن القدر
 عفا الله عنه عند العبرة • لعلى • اذا قدرت على عدوك
 فاجعل العفو عنه شكرا لقدرتك • العفو زكوة الظفر •
 قيل للاسكندر اى شئ استرلك قال مكافات من
 احسن الى باكر من احسنه وعفى عن ابن اساء الى بعد قدرته
 عليه • للحكما • كظم • يتردد في حلقى احب الى من نقص اجرتى حلقى
 قيل العفو عن المظفر لا عن المصر • قال يامون لو علم اهل الجحيم لذى
 في العفو لا يكتبون • قال شمس المعاني • العفو عن المحرم من العفو
 الكرم • وقبول المعذرة من محاسب الشتم • احسن العفو ما كان
 من قدرة • واحسن الجود ما كان عن عسرة **هذا كتاب نشر**
الناسى من كلام امير المؤمنين واما الملقين اسيد الله الغالب و
كل مطالب على بن ابى طالب رضى الله عنه وكرم وجهه على ترتيب العلم
 ايمان المرء يعرف بايمانه • اخوك من واصلك في السنة
 اظهار الغنى من الشكر • ادب المرء خير من ذممه • **الدين**

من الدين • ادب عيالكم تقوم • احسن الى المسكين • اخوان
بذات زمان جو ايسر العيوب • استراحة النفس في الياس •
اخفاء الشايد من البروة • بر الوالدين سلف • بستر نفسك بالظفر
بعد الصبر • بركة المال في اداء الزكوة • بيع الدنيا بالآخرة ترجيح
بكاء المرء من خيبة الله قرة عينه • باكر تعد • بطن المرء عدوه
بكرة السبت والجمعة بركة • بركة العمر في حسن العمل • بلاء الان
من اللسان • برك لا تبطله بالمتن **حرف التاء** توكل على الله
يلفك • تاخير الاشارة من الاقبال • تدارك في اخر العمر ما فاتك
في اوله • تكاسل المرء في الصلوة من ضعف الايمان • تغافل بالخير
تند • تاكيد الموادة في الحرمة • تغافل عن المكره توقره • تراحم
الايدي على الطعام بركة • تصرف بترك الذنوب **حرف الشاء**
ثلاث مهمكات بخل وشح وعجب • ثلث الايمان حياء وثلث
جود • نعمة الدين موت العلماء • نعمة الخرص لا يدنا الا التراب
ثوب الآخرة خير من نعيم الدنيا • ثبات النفس بالغذاء و ثبات الروح
بالغفار • ثناء الرجل على معطية **حرف الجيم** جد بما تجد

جدم المقل كثير • جمال المرء في الخلم جليس السوء شيطان •
 جولة الباطل ساعة • جودة الكلام في الاختصار • جليس الخبز
 غيثمة • جالس الفقراء تزد وشكرا جل من لا يموت **حرف حاء** •
 حلم المرء عونه • حلى الرجال ادب • حياء المرء كسره • حموضات
 الطعام خير من حموضات الكلام • حرقه الاولا ولا محرقه الاكبار •
 حسن الخلق غيثمة • حدة المرء تمككه • حرم الوفاء على من لا اصل له •
 حرفة المرء كثرة **حرف حاء** • خوف الله تاء من غيره خالف نفسك ترج
 خير الاصحاب من يد لك على الخبز • خاب صفقة من باع الدين بالثا
 خليل المرء دليل عقله • خوف الله بخلوا القلب • خلوا القلب خير من
 مل الكيس • خلوص الود من حسن العهد • خزانة ودود
 ولود • خبز المال ما النفق في سبيل الله **حرف الدال** • دواء القلب
 الرضى دين الرجل حديثه بالقضاء • داء النفس في الاخص وتكبير عقل
 المرء قوله ودليل صله فقله • دواء الاحسين روية الاخوان •
 دولت المرء الارذالك فمة الرجال • دينار الشح حجر • دين الرجل
 حننه • دولة الملوک في العدل • دار من جفاك تجيلا • دم على كظم

الغنيمة عوافتك **حرف نذال** ذر الطامح في طغيانه
ذنب واحد كثير والوظاعت قليل • ذواقه السلاطين
محرقة الشفتين • ذل المرء في الطمع • ذليل الفقير عزير عند
الله • ذلاقة اللسان رأس المال • ذكر الموت جلاء
القلوب • ذكر الشباب حسرة **حرف الزاء** روية
الجيب جلاء العين • راع راع ابك باك يراعك ابك
رقاهية العيش في الامن • ربت العلم على الرتب •
زرقت يطلبك فاسترح • رسول الموت الولادة •
رواية الحديث انتساب الى رسول الله صلى الله عليه وآله
رعونات النفس تبعها راء الحق عند غلبات النفس •
رفق المرء دليل عقله **حرف الزوزن** الرجال بجوارز بينهم زو
المرء على قدر اكرامه لك • زهد العاقي مظلة • زيارة
الجيب نظرة المحبة • زحمة الصالحين رحم • زلة العالمين
كبيرة • زوايا الله نيا مشجونة بالرزابا • زيارة الضعفا
من التواضع • زينة الباطن خير من زينة الظاهر **حرف السين**

سوء الظن من الخوف • سرورك بالدين يا نور • سؤال الخلق
وحشة لا خلاص فيها • مسيرة المرء تبنى عن سريره • سلامة
الانسان في حفظ اللسان • سكوت اللسان سلامة

سارة الامة الفقهاء • سلاح الضعفاء الشكاية • سمول المرء في التواضع

حرفي نين شين العلم الصاف • شمر في طلب الجنة • شخ

الغنى عقوبة • شمة من المعرفة خير من كثير العمل • شيكنا شيكنا

شقاء الجنان قراءة القرآن • شخ غنى افقر من فقير سخي

شوط الالفه ترك الكلفة • شر الناس من يتقى الناس

صدق المرء بنجاة • صحو المرء في الصوم • صبرك يورث الظفر

صلوة الليل بهاء في النهار • صلاح البدن في السكوت

صلاح الانسان في حفظ اللسان • صاحب الاخبار تامل ان لا

صمت الجاهل بستره • صل الارحام يكثر خشك صلاح الدين

في الورع وفضاده في الطبع حرفي نقضا ضل سعي من رجا غير الله

ضمن الله رزق كل احد • ضرب اليوم الجيب اوجع • ضياء

القلب من اكل الحلال • ضرب اللسان استه من ضرب اللسان

ضل من ركن الاشارة • ضل من باع الدين بالدنيا • ضيق
القلب اشد من ضيق اليد • ضاق صدر من ضاق يده • ضاقت
الدنيا على المتبا عشرين **حرف آطاء** طاب وقت من مشى بالله
طوبى لمن رزق العافية • طول الامر مع الطاعة من خلع الا
طال عمر من قصر تعب • طلب الادب خير من طلب الذهب • طال
حزن من قصر جاه • طاعت الله غنمة • طاعت العدو هلاك
حرف الظاء ظلم الظالم سيوده الى السلاك • ظماء اهل الشدة
من ظماء الماء • ظل اليطان كظل الله تعالى • ظلمة الظالم ظلم
الايمان • ظل الظالم قصير • عشر فمنا تكن ملكا • عيب الكلام
نظيره • علو السمات من الايمان • عدو عاقل خير من صديق جاهل
عسر المرء مقدم اليسر • عليك بالحفظ وكون الجمع بالكتب • عقوق
الظالم يسرعة الموت • عقب كل ليل يوم • غم من سلم
غلاء قدر المتوكلين • غرة الموت امون • من مجالته من لا
قلبك • غلام عاقل خير من شيخ جاهل • غاب نخل من غاب
غلاء قدر المتقين • عذر من ذلك على الاسائة • غشك من

٢٦
اسمك بالباطل • غضبك عن الحق مبغى • غيبتة المؤمن وجدان
الحكمة **حرف الفاء** فاز من ظفر بالدين • فخر المرء يدل على تقصده
من فخره باصله • فعل المرء يدل على اصله • فاز من سلم نفسه
كل قلب شغل • فهدت نعمة من كفرهما **حرف التاء** قول المرء يجرى
في قلبه • قبول الحق من الدين • قسرة القلب من صحت الايمان
قاتل المرء بخص خصه • قد رفي العلي تنج من الذلل • قيمة المرء ما يحسنه
حرف الكاف كلام الله واداء القلوب • كافر سبى ارجل الى الجنة
من سلم شيخ • كفران النعمة من يذليلها • كفى بالشيب واداء • كفو
للحمود • كمال العلم في الحكم • كفاك من عيوب الدنيا ان
لا يبقى • كفاك مما علك بالموت • كمال الجود الاعتذار معه • كفى بالشيب
ناعيا • كفى بالموت واعطاء **حرف الهمزة** كمال القلوب • كمال
قولك تجب • ليس للحمود راحة • ليس لسلطان العلم زوال •
ليس الشهرة الدعوة • لكل عداوة مصلحة الا عداوة الحمود • لو
العبد الاجل ومروءه لا بغض الا مل **حرف الميم** مشتم العذب مذوحم
من علت ممة طالت موممه • من كثر كلامه كثر سلامه • مجلس العلم

روضه البنية • مملكة الخردة طبعه • مصاحبة الاشرار ركوب الحج
ماندم من سكت • مجالس الكرام حصون الكلام • مجالس اللذة
مفدة حرف التون نور المؤمن قيام الليل • نسيان المؤمن صدا
القلوب • نور تبرك بالصلوة في الظلم • ثم امنّا تكن في اميد الفريش
نار الحرقه اخر من نار جهنم • نور مشيك لا تطلم بالمعصية • نضرة
وجد المؤمن في التقى • نضرة الوجع في الصدقة **حرف لو** اوضع
الاحسان في غير موضعه ظلم • وزر صدقة المنال اكثر من اجر
ولاية الاحق **سبعة الزوال** • ويل لمن يبا خلقه وبيع خلقه •
وحدة المراد جبر من طيس السوا • واسال من تغافل عنك • والاك
من لم يعادك • ويل للمحسود من حسده • وكى الطفل مرزوق
ويل لمن وتر الاحرار **حرف الساء** هجوم المرء بقدر سمه • هيهات من
نصيحة العدو • وسم السعيد آخره وسم الشقي دنياه • هلاك المرء في
هركب من نفسك انفع من هركب من الاسد • يامة المرء هيمته
هلك الحريص وهو لا يعلم • نمة المرء قيمته • يات من عندك
توف به • لا دين لمن لا مروءة له • لا فقر للعاقل للعاقل • لا

لا كرامة للكاذب • لا راحة للمحمود • لا غنم للقانع • لا حرة
 للناقد • لا دأجيا من الجبول • لا وفاء للذمة • لا قذف
 للفاحش • لا إيمان لمن لا أمانة له • لا دين لمن لا عهد له
 لا عمن لا فضل له • **ص الياء** • يا تيكن ما قدر لك • يعقل الثمنا
 في ساعة فتنه الشهر • يزيد العسر في الصدقة • يطلبك
 الرزق كما يطلبه • يا من المايق اذا وصل الى ما خافه • يصير
 الصبور الى مراده • يبلغ المرء بالصدقة منازل الكبار • يسوء
 المرء قومه بالاحسان اليهم • يا من القلب راحت النفس
 سعد الرجل بمصاحبة السعيد • **والله اعلم بالصواب** والليل الخ

مناجات

حيا قيوما بعزت اسرار خواطر ارباب لقن سر مست • و
 انوار بواطن وروشان رفعة از دست • بعزت ساكنان
 مساكك عبوديت • و بحر مت مدارج الوهيت • بعزت اسرار
 مقبولان حضرتت • و بحر مت سر اخذ ه كان راه حيرتت
 بعزت آندام كه نشات الطاف يزواني • نفحات عنيات

ربانی • بحار بواطر اصحاب معانی را در تموج آرد و بحمت
ان ساعت که • مناغحات روحانی • و مناسبات دل و جان •
که بلا بل قوا بل نفوس ناطقه روحانی • در بساین دقایق موجودات
کنگنایی در تفریح آرد • بعزت لمعات بارقات نفوس ناطقه
مطره • لاسوقی • و بحمت شعشعه اشعه اشراقات عقول
عاقله • مقدسه جبروتی • و بحمت رندان حجابات عشت
که در شبانگاه خلوت کند دوق حیر بکنگره قصر شوق آید
بنید اختند • و بحمت مقاوان پاک باز در کاهت که در قنار
عشتت مرد و کون را بیک ضربه در باختند • بعزت مخزونان
اشعوبین جمالت • و بحمت مجرد جان سپیام حوادث
قد و جلالت که از اشراقات خوشید جمالت در دیوار قصر
جو در روشن • و از نجات فضل افضالت ساحت و لها اهل
سجود کلشن • ای محای رهنمای • و هم بوالفضول در پر تو
سجحات کبریات پر سوخته • وی شهباز بلند پرواز
فکر ارباب عقول در حوای کسرا دقات یادش همین • دیده بر

9

وای فیله فان منقطع در بادیه ادراک و قایق ذات و صفا
حیرانی • وای مزار جان معتدس در عرصه میدان طلبت
تیغ بی دریغ اشتیاق قربان • وای مزاران مزار دلی
باشوق سنگ لایخ بادیه صلصال زلال و صالت بخلش
وای قبه آن توی فلک در خم چو کان سلطان تقدیرت یک
وای زره آت جمله کاینات • و حقایق مکونات در مقام شو
ناسه و در حد اینتت یک کون **شعر** ای طرهای حوبان از
تو • بهره مزار عالم در عرصه تو کون • چو شمع جمله نوری در
در بر نگاه دلها • وانگه ندیده سرگزیر و اندیج روی • ای
دست غیر تو بر چارسوی حیرت • سرهای سرور از او بگنج
حسن مزار لیل در گلشن تور کنی • عشق مزار همچون از بر عه تو
طلوبی دلی را که با در دست مبتلا گشت • جد جان را با شوق
اشنا شد • مردی که با در دست مبتلا نیست در مانده غم اول
و مر جان که با شوق اشنا نیست نام اولیتر • سلیمان بنی که
ملک در نظیر می طلبید از روی سلطنت کدایان درت می بر

اسکندر که اب حیات می جبت بختی حاک کویت می رنو
اگر پچار که گاه کراه راه خود نخیلی از جبت و جوی ما چه کرد
و اگر کسی از نختی بختی بختی و افضالت بوقت مانرسد
بهر اقی بختی ما در میدان طلب چه بخاراند بکند
ذوقی بی افتد زسی غافل الهی بعزت عاشقان با قدم
و بخت صادقان مانند امت و ندم بعزت محضان کز آتش
شوق در کانون پسته می کینه ایشان بر ارضه و بخت بختی
که خرمین طاعت و نقد نیه ریاضات و مجاهدات ایشان باشد
استغنا و بی نیازی سوخته است که خاطر آن مخلص را از فقر
و حرم و صولی و حرم نیه العا مالا فیض ذوق و شراب شوق با کمال
کبر بایت ارزانی دار یا ال عالمین و یا خیر الناس
صورت جواب کتب شاهخ میرزا سلوا الد محوم سید امیر جان علی
سلطان بن سلطان محوم و منفور سلطان مراد جان انار الله بر لانه
را بد اقبال و کادان و قاید مال و امان و تبارش صبح سعادت
جاودان اعنی منشور جهان متاع حسروان و فرمان لازم الا

حاقا ز سلطان الاسلام و المسلمين • برهان الولات والايمة
 الميمية بن • ناشرة العدل والاحسان على العالمين • وباسط الامر
 والامان • علماء الخلابون اجمعين • معجرا اسم الحق والحقيقة وما هي
 اثارا تشرك عن الحليوة مزين سراير الخلفاء ومشيده اركان الدين
 بالعدل • والرافة جارس اعلى البلاد • واراجانها بالسياسة
 التامة • وناصر ضعفه العباد • وانفايها بالحرمة العامة الدنيا
 خضعت لرفاق الاكاسرت ونظاطات دون سرادق عزة
 بائمة اجبا بدة شجر حليفة ملك الافاق سطوتة • واتحق كان مله
 اية تسلكا اسوة من انتصب لغمر مانية الماء والطين • وصفوة من
 اصطفاه الله لخلافة الارضين • كيف المظلمين وملاذ الملهويين
 وعون الحق هدين وعوت الما بطين • عباث الحق والدنيا والدين
 حلا لله خلافة • وادام علم راوس العباد رحمة • ورافة واعلم كلمة
 واناف على العالمين • وحسنة من قال امين ابغاله محبة ازود
 بر يد حبة فال • وقاصد رشيد طلعت با كيزه خصال در ايمان ساع
 واحسن حال صانع ترا ز ما زلال ونوشبوي ترا ز نسيم شمال • و

و از آن کسر اعظم و انداز وقت وصال واصل شد مقدم شریف و مور
و کریش را بتعظم و اجلال تام تلقی نموده و بطالع و کشتایش که بلا ریه
جلال قلب مخزون و صیقل جمیع ریب المنون است سر فرار گشت
و چون از مطاوی ان مثال مایون حسن جمال رعایای ممالک میمون
و کمال قوت فواد عا کر منصوره رعایم الله فی ظل راعیم و نظیر
مع دوام بناء و اعیم لاجلوش و از مخاوی ان خطاب میمون نجات
انار عنایات حسروان و بنام داعی دولت رسید و از تقریر دلبرش
مقرر گشت که ترجیح جابت این و لاجوی بر سایرین جوانب چون احلا
ایمن و خواه یوما فیو ما سمت تضاعف و ترادف و از جور و اریاح
نام و سرور ان شرح مالا کلام بظهور پیوست و از سر حضور ^{ظیفه}
شکور تقدیم رساسد پیوسته بنده نواز و عدد و کداز باشد بجی
الملك الغفور و بعد از معدن الطاف خلافت پناهی و مجد ^{اعطاف}
سلطنت و دستگامی و عوض شوق لامتناهی بقبیل بدید بدلیج باقی
و اخری لا عدا میا غایضه بنوآب کامیاب درگاه رفیع انما میرود
اگر استخبار فرمایند از احوال داعی دولت و امیر ابراهیم محل قضیه

انکه بیشتر ازین سکه سال از بعضی ملاعین کفره صورت فرود می آید
 آمد و این مختص تمام تهنیه اسباب کرده و نمیت ان نمودم که بعد
 استخاره الله تعالی با جمیع فرزندان و امرای اجناد و ملازمان
 و کل من کان من العزاة المحابدين فی سبیل الله متوجهان محو و این
 شده بجدی تمام بهدم سماع و فتح و امصار و قلاع ایستان قبا
 غایم و بالکلید بعون الله تعالی و عوذ و لیت قاهره ان حضرت قبا
 اعد الله را موصول کردیم که ناکاه در اثنای این معنی امیر بزم
 ظن فاسدی که از صل بعض الظن باشد یرده و توتم شوکت
 کفر و سار عی و صولت فخره نو کرده و بسوطلات باطله تقوی
 بسته که این مختص پشت بر طایفه عدو او کرده روی سوی او
 نتوانند او ردند و در حال جمیع عسکر و اصحاب اجباب خود
 باشه لرا حرات ترا که و ما مارا کن و واقطار حشر کرده بر اظنا
 مملکت مختص در برینه تاخت و در حال نفاد و کویب بلاد و
 عباد مشغول گشت با تقصوره این دو لخواه با بعضی ارباب کفر
 و دفع مضار او شده از معبر عبور کردم چون نوبه این کینه را استماع

شده و بر فساد طيوره و حيالات خود واقف شده جمعيت را
بتفريق و اقدام را بانضمام تبديل نموده بعضی از عورتان جمال
محقق شده و ولاجوی در طلب و جلاج نموده در مضائق و آلا
او در آمده و بر جميع مواضع که مظنه بود دست جوی نمودم بچشي
که بدان سبب بعضی از ضعفاء را عيبت انگ اين سواخواه حيرت
از دست حواشي و حوالی مياوی گشتند تا که در افران و حال ^{ان}
انجا ميبه که دانست که مقید خواه شدن بعضی را از اهل علم فرساده و ^{تقصير}
خود اعتراف نمود و سزاوارست نام حضرت سلطنت پنايه را يا
نصب علی ابن دعاوی قدیم می بود بنا بر معنی مملکت مقرر
او را که حضرت امير بزرگ انار الله بر پايه بند او انعام فرموده
بودند بعد از انزاع از و بدو مسلم گشته معاودت نمودم
الآن کماکان و العباد ز ناره و باقی بر مفصل این واقعه و ساير ^{تفا}
مملکت و اهل ملک و ملت کما سوخت جناب سيارت ما نور حیدر
رسالت و نور حیدر خرافت افتخار السعادات و اعتقاد ارباب
ارباب لکمال و السعادات سيده نور اهل حق ادام الله بركاته ^{الآن}

التشریف جنید است رجا و اثنی که بوقت وصول و فرصت بلا
 مقصور بامع علیہ نواب عتہ برساند و باقی اشارت آنکه بنهاد پیوسته
 بود و لطفی که حضرت حاکم از فرموده که اگر در یاد او و جوار مجا
 و ادوات احتیاج افندد که مفسوره ممالک معموره را له سال
 کرد اینم سمیت مظفر و منصور باشد نیت المؤمن حیر من علی بادکم
 سمیت عالمی یادشانه و نمیت سامی حسروانه باین دولتی
 است این موافق باهدوی دیگر احتیاج نیست سم الرجال
 الجبال سایه اجتر سلطنت بر سرار باب و دین و دولت و
 ملک و ملت پاینده باد و الحمد لله رب العالمین و الصلوة علی
 الرسل و حاتم النبیین و غیره السابغ و العشرین من جمادی
 الاخر سنه ثمان و اربعین *مسند حجة المخلص مراد الفقیر*
 صورت مکتوب مرحوم و مقفور شاه شجاع که پیر *تیمور*
 انار الله بر ما نماند و سفارش اولاد و اتباع خود نموده
 موافق لاله الهوله الحکم و الیه یرجعون علی حضرت کرد و ن
 مملکت پناه معدلت شعار مکرمت انار نوین بررک کا مکار

صد نکته ز سر حرفی صد بزل ز سر لفظی • جانرا شده روحاصل
 دلرا شده زو پیدا • در معجزه نظم حسن یقین الکن
 در معجزه انرشش سبحان زمان عجا • سر رفته از و مشتعل بر
 نکته موزون • و در سر رمزی کتری محزون • عبارات
 دلکش • و استعارات مشاب و چون چهره خوبان غم زد
بیت بختی چو زنجیر مشکین مقید • ولیکن روان چو
 آب از روانی • در اسعد ساعات و اشرف اوقات
 و احسن حالات کالوجی • النازل من السماء • والذم من
 الزلال علی الظماء • نزول فضل و حلول اقبال رزانی در است
بیت قفلت له اهلًا و سهلاً مر جفا • بجز کتاب جا به من چیز
 و رود مبارکش سبب انس و پلوت و وصول میموشن جو
 مسرت و استراحت کشت چون مطالع ان خط مشکین
 و الفاظ شیرین فخرش دل ز زبان جان می گفت
 نشیت من نظری الیه فیکف لو • عایت من کتب الکتب
بخط مقرر است و محقق که مرکب از لفظش • ز روی لفظی

انرا نامه هر نامه که در کتابت است و در این کتابت
 جناب حاج میرزا محمد علی خان صاحب کتابت است
 و شکر بی جا بس غایت است که با او شاه ایام و دلدار
 از در کرب بس غایت با غایت با غایت با غایت
 عبد بنی با بهای بود و بخل غایت با غایت با غایت
 اعلام اسلام آمدن رضا قاری العالیین و غایت
 آیت و رعایت رضا قاری العالیین و غایت
 شرح مبدی سید الکبری علی صلوات الله علیهم
 بیت اول و اصحاب سبزه زین زنون اتقوا عیالکم
 اجتهاد ابنین عباد و بنو و بنو و بنو و بنو و بنو
 ایدوب جلالت با هر غایت و غایت و غایت و غایت
 جلالت تا با هر غایت و غایت و غایت و غایت
 انضامی او نادر و او غایت و غایت و غایت و غایت
 او با هم و شکر و غایت و غایت و غایت و غایت
 ایدوب تغییر با هر غایت و غایت و غایت و غایت

سزای نزار تحسین است • دققیهای معانیش در بهمان تلو
 چو در سپاسی شب روشنی پروینست • که منشیان اعلی
 حضرت انخوی سلطنت پناسی و دولتیان پساسده خللا
 ماب فلک اشتهای • ستاره سپاهی • معدلت و پستگای
 جناب سلیمان بسطت افریدون حشمت پرویز سمت
 رستم مکنتم جشید مقدرت کسری معدلت و ارشوکت کیوان
 رفعت مشتری طلعت میخ صولت خورشید رتبت نرژ
 خاصیت عطار ت فطنت قمر بهجت ملک کرده فلک کشوه
 عالی رای عالم ارای که سپریر پادشاهی و مسند فرمان و
 بوجو در رفیع شریب وزینت یافته مشاطه عدل شمشیر
 چهره پیرای عایش عافیت شد • وطنیت فضل کاملت حقیقت
 رفاهیت آمد • دست نصفتش بچنگال باز حاشم از چشم
 تیغونی رباید و معجز لطفش سر چشمه اب حیوان از دمان رسم
 می کشاید • انگبین سلطنتش در مذاق دشمن ایام دولتش طعم
 پسم جبری دهد • و لغاب دمان • ادم مخلصان حضرتش رامرم

و کرم این اربابان اصلاح سبب
 مصلحت هدایت نبوت بشیخا و خادوم تالیب اصلاح
 حال رعایا و فزود عدل و دادی و اذواد صفا اقبال
 و سلوک شایسته عدل و دادی و اذواد صفا اقبال
 المیدی فوجان من رب هدایتا بعل و سبحان من مولی
 جنابا بفضله شکر علی ابدی شاه طریقی اقبالی
 که بزقاساک بندگی عدلی ابدی و لطافت نجاشی
 وزینت انوری سیر ملاحظه کرامی و لطافت نجاشی
 نامده نامی صلوات و اصحاب صلوات سید الانامی
 نجاشی رب جمیل السلام رسول کمال جلال
 بجای بی بی حبیب خدای ربنا جلیل
 بنظر اضفیا ایام صفه صفه اصطفا و فی القضا
 حضرت مصطفی محمد شاد باوردی که چشم جهان
 اولدایان فرب کای حکم المیدا و این که
 انکله جدهای جهان مستکن بنده درگاه

تا صورتی نهد هلال بصورت نعل از آن می نماید که تا مردم با شیره شفا
 پرده صفت خود را بر دیوار ایوان او بندد چشم دولت بجال
 بی مثال او روشن است و جهان بطیب معدلت و یمن نصرت
 او رشک نزار کشن • دندان و از مر که در رشته مجسم است
 کام دلش در کنار نهاده و مرکز با اولیاء دولت او نامسوار پانزجان
 چون زبان در دهنها افتاده از نو نشین روان مگوی که از لغزش
 نزار چشمه نو نشین روانت ار اردوان سپن مران که جهان
 جووی در رکابش سهر دولت و انت دولت قیصر دولتش بچو بخت
 نشاند • و از ارتفاع شرفات طاق عدلش نزار کسری راه یافت
 تیغ اسلام را پیرایه کرده • جهان نزار آفتابی پای کرده • زبانه
 گزگز انداز و زاده • فلک را تو باز بیداد داده • و سوا السکاه
 الاعظم ال ایمنان الاشجع ال اکرام مالک رقاب الامم ظل الله
 فی العالم مالک ملوک العرب والترک والعجم **شهر** سوا الشمس قدر
 و الملوک کوکب • سوا البحر جودا و الکرام جداول • معین الملهوفین
 غوث المظلومین • مولی حواقین الزمان **ناشر** جوامع العدل والاکرام

لو اکا اور خاتمان میدان
 افکاک اور شفیع الام سر فرزند عم
 سرور جم عرب میا و عجم من التلبات
 و جهان مخترع را در خلق باک استخوان اجا و اش
 انما فانتقوا و قد نزلت من قبله کتابات
 و با و اب و جاک و اول او بسم الله الرحمن الرحیم
 افکاک و بجه و اولک و احسان کاج و بخت
 اناره شاه راه رسالت کرامت افکار
 انتمیم با صد تکی او لایا احسان
 ایدوب اول ما دیان وین و از با آرا
 سنین دین سنجی روشن و از با آرا
 مستخدم ایدر باض سرخ سنجی نو
 خصوصاً اقدم اصحاب خاتمان
 بزرگوار عجب جمیل الانا نظر ثانی
 الفار راه چمن غیب و دولت و خلوت

فَيَأْتِي نِعْمَةُ الْأَمْنِ وَالْأَمَانِ نَاشِرًا لَوَيْتِهِ نَصَفَتْ بِأَسْطِطَا
 مَرَحَمَتِ مَدَبَرِ مَهْمَاتِ جَمْهُورِ خَلِيقِ نَاطِقِ مَهْمَشَاتِ مَعْضَمَاتِ
مصرع كه دست ججزا و كشت ابر صاعقه باره • معدن جزا این عطا
 و مواسب كافل مصالح الهامی مشارق و مغارب جلال شكلات
 جهان نیایی كشاف مغطلات مملكت پستانی بیتك ازاد
 عقل • چون ز اثبات كمال عقل دراك حواكس • المشا
 اليه في السلاطين اذا عدا الماشر الموصوف بال عالم العادل
 الغاضى على رويس المنابر الممدوح بكرامات لم يغزها احد من
 الملوك والسلاطين المپتعمى بانارة الزامرة على عباد الله
 العالمين • المظفر على عباد الله عدايه بالغزو والجهاد ناصر العباد
 وقامر رباب العناد السلطان مراد خلد الله تعالى ملكه و سلطانا
 و امد بالنصر والظفر اعوانه ورفع فوق الفرقين مكانه و صفه شان
 شانه ولا زالت سپهنامه فرمقته لا رواح الكفار و سيوف
 جلاله قاصمه لا عنان الفجار ولا برحت ابوابه مرتعا لو فود الا اقباب
 و اقيمه جلاله مقبلا لشاه الاقبال • من قال امين اتقى الله مهي في هذا

مونی و مطون صریح
 جلیس القدر با بر انصاف جناب ابوبکر
 لصفی رضی الله عنه و الهول لهذا العجب و العجاب
 روضة شاد و طرب صوفی و نورانی که نور و جود
 حجاب و عفتا طرب جناب عروب انصاف رضی الله
 نازله اولی لطفی جناب قره حجاب انصاف
 تعاضد و حجاب رابع قره حجاب انصاف
 دریاچه صنفه صنفه جناب عثمان غنی رضی الله
 و زینب خندان زودده جناب عثمان غنی رضی الله
 رضی الله عنه و اولاد محمد زینب رضی الله
 در لطف علی سوله خدیجه مظهر انصاف
 و علی باها زوج و غایب علی حجاب
 صحیح و خفا و رضی الله عنه حجاب
 علی باها زوج چهار رگانه و صفه حجاب
 این مجور و نیکو بودی و عمل حجاب
 سترین کوز که بودی و عمل حجاب
 بنامه در حجاب با جود و کرامت حجاب

و عایشل المبشره در قید تحریر و نظم تیسر او رده اند چون ملاحظه
مطالع و مقاطع ان میسر گشت دل را از ورود ان نظر و ملاحظه
و وصولشن بهجتی مرجه قامت حاصل آمد و چون از سلامت
ذات عدیم المثال که امر و زبی تکلف ریاض مال ملوک روزگار
از رشحات نفعات فیض فضائل و کمال انجذاب تازه دبا
رونق است مبنی و منجز بود بعد از اقامت مراسم تعظیم و تحویل
و محافظت شرایط اکرام و تقصیل و مایعیدن بذالقیل و طایین
شکر ربانی و حمد سبحانی بدین نعمت عظمی و مومبت سمیا
بتقدیم رسید و نظور و صدقات بستان رسانید
الحمد لله علی سلامته ذاته الشریف و صحت بدنه الملیف نقد و دوست
نوازی که در پهن آن مدرج و بهجت فتوی که ان مخلص را میسر گشته
در طی ان مدغم و متحد قمع طریق بیت الله که رکن و وثیق سلاست
در آن منکوز بود چه همنهنگ حکمت ربانی شهرستان اسلام
برین رکن متناسب اجزا متعارف ارجام مکانی شواع بنا فرموده
و عبارات در برابر جواهر شمار حضرت مصطفوی صلوٰه الله تعالی

منزله لراده
مظرفه
در قید تحریر
مطالع و مقاطع
وصولشن بهجتی
ذات عدیم المثال
از رشحات نفعات
رونق است مبنی
ومحافظت شرایط
شکر ربانی و حمد
بتقدیم رسید
الحمد لله علی سلامته
نوازی که در پهن
در طی ان مدغم
در آن منکوز بود
برین رکن متناسب
و عبارات در برابر

و سلامه علی قائمید ازان بیان می فرماید چون قال بنی السلام
 علی حششهادة ان لا اله الا الله وان محمد رسول الله واقام الصلوة
 وابتاد الزکوة وصوم رمضان حج البيت من استطاع الیه سبیلا
 بوستان سرای دو جھان راه بارگاہ ایمان بزرین پنج حجت
 کشاده بعون عنایت حضرت مفتوح الابواب و بئین عالی انجلیب
 این محب جانی لا فتوحی که خطاب سانی بشرح ان صامت میسر
 لولا ان هدانا الله ان حضرت را نیز مره اخری فتحی عظیم و نعمتی جیم
 و شوق تازه و کرامتی بی اندازه حاصل شد اگر اهل فصاحت
 و ارباب بلاغت و براءت با پسر م و اجمعهم قد تقریر و قلم تجر
 در میدان قرطاس نهند و عرطویل و عمدی میدید در وصف ان
 و شرح جزوی ازان کوشند از مبادی آن تجاوز ننموده
 باشند و توفیقی که ان حضرت را در تدبیر کفار فجار و قهران
 ملائین بکار و شیاطین شزار اباد الله خضرا و سم و فرق دیما م
 که جبهه و و و سواع و عهده نص و اجماع و منکران نبوت محمد
 و معاندان رسالت احمدی اند و بعد از تقراض دور عیسوی

و نحو ما من و ظاهر
 یعنی تا از خانانہ لر بر کلیل
 سالیکی ازین و زینا و صلوات
 زودت رایت و صلوات کبریا
 حضرت حق و قیاض و صلوات کبریا
 بر عترت کبریا و صلوات کبریا
 قول عترت متین و صلوات کبریا
 زکوة آریین محمد و صلوات کبریا
 زکوة علی صاحبها صلوات کبریا
 بر بزرگین اختیار زودت زودت زودت
 زودت زودت زودت زودت زودت
 فتح و توفیق و نور زودت زودت
 کفار فجار و شیاطین شزار
 اعدای و صلوات کبریا
 زودت زودت زودت زودت زودت
 بیاید زودت زودت زودت زودت

نزول جبرئیل و وحی و تنزیل رطاعن و واجب الوجود در تقدیر
 اسماؤه که قل هو الله احد الله الصمد صفت طهارت و قدوسیت
 اوست ثالث ثلثه قائل و ذات اقدس او را که لم یلد ولم
 یولد نعمت دارد نفی واجب الوجود می نماید و لکن استغفار المبع
 ان یكون عبد الله ولا الملائكة المقربون مکه بند و جناب صمدیت
 او را و حله لا شریک له زن و فرزند می گویند و بز و تغیر زکایه
 خویش و پیوند نسبت می دهند • و آنه تعالی بدر بنامات خود صاحب
 و اولاد را پست در می شنند اصول ایشان حکایت و مبراه
 بر سول یاقی من بعدی اسپه احمد را از اوراق انجیل برداشته
 و آیت انار پس لنگ شاهی و بیشتر و تنزیه و داعیا الی الله بینه
 و سر اجامین را از لوح کتب خود محو کرده اند و فروع ایشان دم
 ما پس سخا بهیذا فی ابائنا الاولین والاخرین فرزند و فرمان انتم
 و ابائکم فی ضلال مبین را مستمع نیستند • و انا وجدنا ابا و انا علی
 را پست و شوق و مقبض قوی می دانند و نمی دانند که عبید
 ناصواب ایشان اعلا الویه ضلال و خیال پیچیده نام خودشان

کلمه و کتاب نهی خانه
 ربیع جبه از فاضل علی
 بنی لوی غریب و جبه
 علی بنی لوی اوله صمد با صوفی در حدیث
 جنات از نازکی صحیفه در حدیث
 زلفه لیس از زنده و طوطی با صوفی
 و کلمه صمدی از زنده و طوطی
 و مبراح جمله از زنده و طوطی
 بوخارزه و وحی از زنده و طوطی
 زری زنده و طوطی از زنده و طوطی
 لغز و لوح حرف از زنده و طوطی
 در حکایت صوفی و طوطی از زنده و طوطی
 فروسی کلمه صمدی از زنده و طوطی
 سلیمان زنده و طوطی از زنده و طوطی
 سلیمان سلیمان از زنده و طوطی

نسبت اموال و سفک دماء مؤجدان و حکمت استیلا
 بقوی شرع مبین و رخصت دین مبین قتل و اسیر و بدم
 و اہلاک و افناء ایشان کہ بر جمیع افراد انان بنصوص آمدہ
 و اوامر باہرہ بتخصیص پلاطین صاحب اقتدار عدلت شعا
 کہ سنجیہ ایشان تا بودہ چنین بودہ او جہاست باین امر
 و شغل عظیم قیام نمودہ و آن فتح ہی بجانب رامسر شرہ اللہ
 نصر عبودہ و اعوج بندہ و از جملہ نصوص قول اللہ تعالیٰ و جاہد و افی اللہ
 حق جہاد • و قال یوشا نہ قاتل الذین لا یؤمنون باللہ ولا بالیوم
 الآخر • و قال قاتل المشرکین کاف • و قال و فضل اللہ المجاہدین علی
 القاعدین درجۃ و کلاً وعد اللہ الحسنی و فضل اللہ المجاہدین اجر
 علی القاعدین اجر اعظیما • و قال النبی صلوة اللہ و سلامہ علیہ
 خیر الناس رجل ممسک بعنان فرسہ کلما سمع ہیجۃ طالیہا
 و قال علیہ من الصلوۃ افضلها لعدوۃ او رقصۃ فی سبیل اللہ
 خیر من الدنیا و ما فیہا صدق اللہ و صدق رسول اللہ و آیات
 قرآنی و احادیث نبوی در فضیلت این امر و وجوب و لزوم آن

۵۵
 ارتقوله لمصلحت
 جانب صلح و صلح صریح و صلح
 خبر و در بیان از تالیفات روددہ و در بیان
 وقت با زمانہ عنبرہ عبودہ رضای روددہ
 فخرت از صلح و صلح صریح و صلح
 رسید با صلح و صلح صریح و صلح
 کونی نیز وقت و صلح صریح و صلح
 حی جہت کو نیز صلح صریح و صلح
 خراسان صلح صریح و صلح
 صلح صریح و صلح صریح و صلح
 ارتقوله از صلح و صلح صریح و صلح
 خانزادہ صلح و صلح صریح و صلح
 ہی از صلح و صلح صریح و صلح
 از صلح و صلح صریح و صلح
 عاقبت از صلح و صلح صریح و صلح
 صلح و صلح صریح و صلح
 صلح و صلح صریح و صلح
 صلح و صلح صریح و صلح
 صلح و صلح صریح و صلح

بی شمار است ایراد آن موجب تطویل می گردد و نذر آن است
فطنت و فضیلت و اصحاب علوم و براعت چون ^{غده} زور
روشن تابان و چون درج التاج ملک در حشاش است
قوام دین و دولت و نظام ملک و سلطنت را اوثق ^{نست} اگر
و رونق بازار فرمان رومی و پادشاهی بدان منوط •
و نظرت حدایق و ریاض شوکت شناسی بان مربوط است
و حصول آن سعادت کبری جز بوسیت شمشیر ابدار
و سنان آتش بار و کز صاعقه که در صورت نمند
بیت ملک را چون قرار خواهی داد • تیغ را با قرار بگرد
شعر آن اسپا قنا الغضاب له و امی • حرکت ملکنا و
الدوام • و بواسطه خنجر مرجع نشان • ز حلافان تن ^{علا}
دین • و بدخواهان را از فرشتن بالین ساختن • و
بیمایخی شمشیرش افشان • و سنان فتنه نشان جنان
دینان از تن جدا کردن بقضی • و جعل کلمه الذین کفرؤ
آفسای • و کلمه اللهم اعطنا مستجاب ثواب عظیم و مو

اجر حسیم خواهد بود و آنجناب استماعا لا یسئلانہ العزاکرام
 واکتفاءً بابا یذکر العزاة العظام چون بقال مبارک نمایون و طالع
 سعید سیمون سیاق عصمت بر ساقه قاید نصرت بر قند
 راندمین بر مین حادین ظفر بر قلب و ایر جناح بر جناح طایر
 عقبال سمغان و سعادت ممد پستان بهدم طایفه بجای دل
 می ذیل وقع آن ارجاس انجاس و قلع آسپس زمره اثر
 کنت لباس التفات فرموده • با تخی غیبی بکوشش و دلش
 انا فتحا لک فتحا مینامی رسنید و بمشتر صدای نصر من اللہ و فتح نصر
 می داد و منادی توفیق ندا • ان یضرمک اللہ فلا غالب لکم و مؤذنا
 یابید الہی بر میند نہ ظفر می گفت • و عنده مفتح الغیب لا یعلما لا
 و ناشد نصرت ایت لقد نصرکم اللہ فی مواطن کسیرة بر خوانند
 و زبان اخلاص بسبع الشرف می رسانید و ان جزنا لعلیم الغالب
 تا بعنایت ازلی و تائید لم یزی چون برایشان تاختند سزا
 ان شرار کفر و ضلال در پای مرا کب ندانند و دمار از بن
 کفار بنا کجا • و شیران پرادبار بر آوردند و خطیب فضل

یسر بر یسار

سبحانی تمنیت را حطه و عدم اللہ معام کثیره تأخذونها جمعاً
بہذا برمی خواند و می گفت لمثل هذا فلیعمل العالمون و سبحانک
نہضت مبارک و توجہ باین امر خطیر کردند و در وصدقات
بستحقان رسانیدند و تحیات و ادعیه و صلوات و ایصال
صلوات بفقرا و مکین جہت نصرت ایشان اشتغال
نمودند و فتوحی کہ از جانبین دست داده و لیل و صبح لایح
کہ خلوص اعتقاد و محبت طرفین و رسوخ مبانی و رادخلو
عقیدت جہتین و پیکانگی و آثار مملکتین حق سبحانہ و تعالی
آن آثار و اصل آن اعتقاد را از اسباب تنزل و اضطراب
مصون و محروس و اراد و ارسان جناب معالی ما بفضلاً
ایاب مولوی اعظمی فضلی اکرمی الذی حج المعقول و المنقول
و حوی الفروع و الاصول و مقرب المحضت السلطانیہ مؤمن
السدہ الحاقانیہ الممدوح بعواطف اللہ جلال لدلہ و الدین و
شکر اللہ مساعیہ الجیدی و دامت کمالاتہ الجزلیہ کدر رسوم اداء
رسالت نبوی و در فضول و ارباب سعادت صاحب روایتی

۲۸

و در علوم صاحب کمال و در معارف و فضایل بی مثال
و در ابلاغ امانات و در شرح و بسط مقالات بی مثال
باین فهم شریف و احکام عهد منیف بر خلوص محبت و مودت
شاهد عدل و دلیل جزل و قول فصلت و اعظم شواهد و
و اوثق قراین اتفاق است الحق اداء مقصود و تبیین ارتقاء
و دولت و توضیح امور سلطنت و جریان اسباب کرامت
بر وفق مرام در مجلس محفوظ با عیان امر الگما و مخفی تین
با صناف مقربان و ندما با وضع عبارات و املح استعارات
با وجهی فرمود که از اطراف و گوشها و ازاره زده سخن و از
صداء صدا فرین بر آمد **مصراع** تا بنیا موزندش مان اینچنین او
صاف را در معانی ان دلجوی و مکافات و مواجبات
با بلاغ سلاهی عین شمیم که از مرتب نسایم ان روح اخلاص
بشام جان مخلصان رسد و حقیقتی عبرت شمیم که از
اطلاعت فواید آن مسام ربیع معطر که در دود عای که نوا
رخ مشک تاتاری کتساب طیب از و غایب و چین در موسی کل

کسب عطاری از وی کند و ارواح کربیان را
با نثر آن آرد و قلوب روحانیان را ارتیاح و سرور
و بخشد سلام آغار اللطف و رد او نرجب و منده
استعار الطیب مسک و عنبر و سلامی در و کشور
صدق مدغم و سلامی در و عالم شوق مضموم سلام
چو خلق کربان معطر و سلامی چو نفس حکیمان مطهر
سلامی کز بفضل ارد بهشت و روایت کند از سیم
بهشت و مُصدع انجناب شده بر جاده اخلاص
و شارع اختصاص ثابت قدم و روانی دم است
تسوق و تعطش و نزع و تخن بحضور موفور السور
فایض النور نهایت ندارد و دل جان قبل از اللقاء
و یدار مبارک بحبت و محبت انجناب اسپیناس تام حاصل
کرده کی و الاذن تعشق قبل العین احیانا و بنیان اعتقاد
موصول و اساس رتاج منصوص شده و مدت مدید
و عهد بعید است که بتخصیص تجویص ن از انگاه که صاحب^{اعظم}

رفیع القدر بین الاحم • زبده الصواب والاشراف منبع
الفضایل • والالطاف • ناصر الدولت والدین بهاء الاسما
والمسلمین عمر رفع الله شأنه وحصانه عماثه ازان
حضرت معاودت نمود و شمه از طریقها پسندیده ^{و شایان} پیا
و اوصاف حمیده شایان • و فرط لغت میمون • و ابا
مجلس مایون و تحلی انجناب بجد و انعام و اتصاف
سیر سلاطین عظام • و تقویت علماء ابرار و تربیت
فضلاء نامدار • و ترفیه خاطر خواص و عوام • و توقیر ارباب
اسلام باز نمود لایزال مجالس • و محافل را بذكر کمالات
و فضایل و نشر بزرگی و بزرگواری و خصایل المحضرتین
می کردند سراینده اولیاء و ولین ازین فراح می نازند و
اعداء حضرتین از بهجت می کدازند لوکان امواج البحار
مداونا • نفا البحار و وصفه لا ینفد • فمن کف موج الذی
مداطم و من سیف سیل الردی متدافع • یعول لسان الله
مدحک دایما • و لکنه فوق الذی موقائده • فمدحک من قلمی فی

فی البیاض • وجبک من خلدی فی السواد • ما مول و متوقع
انک علی الدوام ابواب مکابات و طریق من اسلات
متوج دارند و در اتنام مهات لایقه و مقاصد شایقه
ممنون فرماید تا میان الفت و محبت و فواید یکجور
و مودت چنانچه دلخواه و مطلوب و در لخواهان ^{چنین}
باشد بمحصل موصول گردد و نتایج ^{سنی} و مطالب
بر آن مرتب شود و عیان روزگار و اشرف سردیار
انرا مقدا سازند و صنادید سلاطین و معارف ^{قدی}
در فصول و ابواب یکجهتی و اخلاص زرادستور
مثل گیرند و دارند زیاده ازین تصدیع فی ^{دهدیت}
بقیت مدی الدر فی نعمة • اتایها ابدانی از دیاد • و
و خصک آیامه فی انقراض • و عمرک اعوامه فی امتداد • و جد
واک دروک عند المعاشن • و تقواک زادک یوم المعاد
تا بود سزنده اب و تا بود سوزنده نار • تا بود پوینده ^{باد}
و تا بود تپاینده طین • با و اقبالیت مدام و با دایان ^{کلام}

باركرونت غلام وباديزدانت معين • جهان بكام وودو
 بنظام باد **تمت** ربنا لا تحق لنا الا وسعها ولدنيا كتاب بنطق
 بالحق وهم لا يظلمون **الباب التاسع عشر في اليأس والاشفاق والتعلق بها**
 كتب عليكم القتال وهو كره لكم • وعسى ان تکرهوا شيئا وهو خير لكم
 وعسى ان تحبوا شيئا وهو شر لكم والله يعلم وانتم لا تعلمون • ومن
 جاهد فاعيا يجاد بنفسه • ان الله لغني عن العالمين • والذين جاهدوا
 فينا لنهدينهم سبيلنا وان الله لمع المحسنين • وقاتلوا في سبيل
 واعلموا ان الله سميع عليم • كم من فئة قليلة غلبت
 فئة كثيرة باذن الله والدمع الصابرين • يا ايها النبي **ص**
 المؤمنين على القتل ان يكن منكم عشرون صابرون تغلبوا
 مائتين وان يكن منكم عشرون صابرون مائة تغلبوا **قالت**
 الذين كفروا بائس قوم لا يفعلون الا ان حفف الله عنكم
 وعلم ان فيكم ضعفا فان يكن منكم مائة صابرة تغلبوا مائتين
 وان يكن منكم الف تغلبوا العن باذن الله والله مع الصابرين
حديث اقرب الناس من درجة النبوة اهل العلم والهدى

اعتقاد سپلاطین کردون اقدار شهسوار مظهر عدل واحسان
عدل کا پسرہ زمین و زمان المنصور بانظار عنایت الملک
الدیان قطب الحق والدین مالی • امیر تیمور کورکان • خداوند ملکہ
وسلطانہ ملا دقیاصرہ کیتی دار و بلجا اچبارہ چرخ اقدار بار
و در تعظیم و امامت اسمانی و تحری ماضی سبجی فی موفق و مؤبد و جملہ
و علی ان یکا نہ جماند از قلمدینی و دنیہ وی با عالی مدارج اولاد
واقصی مراتب مامات رسانا دعدہ القدیم و طولہ العیم • بعد از تبلیغ
ادعیہ صالح و اثنیہ فایح کہ و پسیدہ مخلصان حقیقی باشند انہما کی کرد
اند کہ چون بر رای ارباب الباب روشن و مبرہن است و صحاب
عقول بزحارف مومہ ان التفات نموده اند و نعم باقی را بر جان فانی
راج داشته کہ فانی مر مومی از قبیل واجبات و بقا و سر مخلوق
از معقولہ امتعات چند روزی کہ از بارگاہ مہمون بچون خوشانہ
و عم سلطانہ منشور توفت تشار موقع بتوقع توانا الملک من شاء
ازانی داشته اعدہ اختیار توجی از بندہ کان خدای تعالی بہ قبضہ قدرت
این ضعیف و نحیف دادند بر حسب قدرت و امکان در اعلائی علما

دین و امضا پیشه شرح مبین اشاع او امیر سید المسلمین صلوات الله و
 علیه الی یوم الدین کوشیده و اشقامت احوال رعایا و زیر دستار
 خالصا لوجه الله تعالی مطمح نظر تمت خود ساحت بهون عنایت الهی و
 فیض فضل نامتناهی انچه مقدر بوده معیشت باکاف و خلائق بوجهی ^{کرده}
 شهر که شمه تسبیح مبارک رسیده باشد و چون نسبت با جناب ^ت
 پناهی عهد مصداقت • و عهد محالست بروایت خلود منعقد شده
 بود و فتوح روزگار داشته در ابقاء ان راسخ رام و ثابت تمام
 رست و پیوسته مکنون و خاطر و مکثوم ضمیر ان بود که بقیامت
 بر م ان عهد که بستم با تو در آن روز نکوی که وفایت بنود و از
 انحضرت علی العاقب و التوالی زلال الطاف و بسلسال اعطاف
 جنابچه عالمیازامشکور و پستخین باشد مترشح بوده و این معنی ^{جس}
 مباحات می دانست درین وقت که از بکار گاه کبریا بسم دعوت
 و الله یدعو الی دار السلام بمشام جان رسید و متقاضی و لم تجد
 لستنا تحویلا خلفه طلب بر در دل زد که عوشتست شیم تو شرت
 باید کاین و مقیم حظه حاک شوی • و بجز الله تعالی هیچ نگذاری و حشرت

در دل مانده است و با وجود انواع زلت و تقصیر و انواع اشام و اجرام
که لازم وجود آنست مزار و آزر که در محیط تصور بشری مدت تمام تواند
بود از مواهب احسان حضرت و امرب منان که نملاعلم نفس ما احسان هم من
امین درین بجاه و شش سال که اتفاق نزول این منزل حاکم افتاده
در کنار ما در نماز مذمتی ردت تعطر از ذی تفضلاً کانی بالتقصیر
استوجب الفضلاً • با تو اهل رجا، عفو کنیم در و اهل اهل رحمت نیم
کریم اجم • اهرام لبیک اللهم لبیک بسته نفس مطعمه را نداء ارجوا
ربک راضیه رضیه در داد بدین مرثه که جان فشانم رواست
که این مرثه اسایش جان ماست • با بضاعت تحذیر کلمه طیبه تو سعید
که در سراج و دنیا بدان زینت استقال و احوال احوال از دوست
نماده روی تضرع بجزت او ارد کرد دست یک اشارت و زما
سر و دیدن • رجا و اوق و اعلی خادق که مرج از حضرت منین احوال
رو غایدا که جبران زحمت و اینم محض رحمت باشد زمی سلامت
تو اسایش سکینه روح • زمی کلام تو مفتاح کنجهای فتوح • قالبا
الصالحات خیر عند ربک ثواباً و خیر علامه بقای عمر و دولت و دوستی

و بسطن جاودانی و مملکت ان حضرت سلیمان منقبت بکنند
 مرتبت برکت باد و سایه معدن بر سر خلائق پانیده بکنی الخ
 و امله بنا بر صدق و نیت و خلوص طوینت که نسبت با حضرت معدن
 پناهی ازان صافی روشن تر است واجب دید صورت حال
 آنها کردن و فرزند و لبندم زین العابدین طول الله عمره و فی ظل
 عنایتکم کوراجند او بخداوند سپردم و دیگر فرزندان طفل و برادران
 را بجناب مملکت پناهی سفارش نمودن احتیاج نمی دادند چه مخفی
 و دلخواه اینان حضرت پیوسته ذخر اخلاف داشته ام تا بناچار
 از سبب کرم و لطف عظیم ان یکانه در زمان و زمن سرد مضمون
 آن حسن العهد من الایمان • کار بسته بقاعده پیغمبر ایشانرا
 با جمع بجانب مبارک خود مخصوص فرمایند و ظلال اشفاق بر
 ایشان گشته اند بوجهی که آثار ان صفار و کبار دریا بند و قریب
 گویند و حاسدان و فاسدان که سالهات تا در از روی منور
 بوده اند مجال شامت احوال استیلا نیابند و این معنی موجب احوال
 ذکر جمیل و اجر جزیل شناسند و این دوست و منخلص را که

باشاق عهد مودت توفیق عذلت یافت بنام تو و دعا خیر یار
فرمایند تا بمن ممت ان صاحب دولت از فحای ایت بلا لیت
قومی یعمون با غسفی ربی و جعلنی من المکرمین محوم
خاند هذا ما عهدنا الیه والعهده فی الداری علیه بموارة بتوفیق
نشر مرات از بارگاه و اهرب العطایا موفقی باد و توفیق
تعال بر عمر باقیش برکت کناد • بالنبی و علی له الامجاد •
مخلصترین و ولتو یان و نارار امیدوار شاه شجاع **تمت**
من منشآت مولانا حضرت و روح بامر موضع ارواح
و مبدع اشباح و محتج سقف مرفوع و واضع فرش
مسطوح و رافع مر موضع و صانع مر مصنوع لوع صبح صبح
روح طلوع یوح قفوح جهته انتفاع و الشراح افتتاح می نماید
و مصباح طالع از درج اوج مطالع البروج در جوامع مجامع
و مواضع و صوامع جهته استرواح اضطرار برای الامع و سطح
می شود • و نامرغ ملع جناح مرصع و شاح جح رابع مدراج
مشایخ و مرابع معارج خود را بقطع میرساند و عروج می کند

وتاشجاع شموع وجران زجاج خرد در مراح فراح دماغ اصباح
باشد سده در رفع و جناب و مینع شیخ مشتق متورع زاهد
بارع عابد صالح و رع مشرق ناصح مانع افصح امع اورع اصلح
علاج راسع هیلج فصیح زبان بلیغ بیاتلیج پاکس متبورع نوح
المتنبح بدیع النوع بالاجماع يستجمع بدایع الصنائع مصباح الاصول
والفروع مفتاح السموع والمشروع قاطع فرايسح الرسوخ والبوغ
طامح مطامح الشروح بالايضاح والافضاح شامح شوامح الاثر
والتصحيح والاصلاح شارح شارح الصلاح زارع مزارع الفلاح
نايح منايح التبع فامع مواقع البدع شارع مشارع الورع ممدع
دروع التبرع مدرج دروج الثورع تابع متابع المنافع قانع
المراغ قادح السفاح ناسح نسح الابتداء مراجع البلاغ والابلاغ
منيع بنايغ الشرايع فاتح فحجج الوفايع تابع منهج النهج والبيع
ميرح المرح المرح براح المنع و فرح الزبوح بمقامع الرجوع والردع
والمنع مساح روافع سنوح و سماح سبحا شورع فحاج و يناع
ابداع سبحا بحار مواج نفع بلا مضارع و منازع مسحرج و دايح^{منايح}

الغيب باوضع رواج الطبع وادنا اللغ الذي وضع وشرح وصح على
اوضح اللمح منهاج الدين برواج القرآن وافصح بطلايع التلميح وطرح
التلويح رواج الصحاح اليبغ واليبغ المثاني مع كل يبيع من القرآن
المسج سراج الشرع وتاج الملة ايسج الله وانشاء واوضح وقاض
فوايح رواج انفايس وروج نتيج النصاب منه لمبتغ الصغف ومنتطلع
توتب الصوح من فوط الطوع والتلغ والموع وبيع طلبه جناح جناح
بالصوح الفتح ابدامع وجمع فتح ابواب علوم ودرج ركب صوا
وابتاع واشباع فاباد ومراج صبح فرح بنفاج فرح فرح واتساق
وارتياح مروح ومفرح ومرتاح باشفع المشغ المطاع تحاكر درج
لوايح مزاع ولوايح اليباع بسوح سوايح تصافح ووضوح لوايح
تقبيل اصابع شروع كردن صرح الالبناع وممتغ الالبناع اسب^{مطلب}
رجايسح ومطرح امل يسغ وطبع كه بران منقطع كه جمع موايح^{مربغ}
ومنذغ ومنقطع شيره وبع وجذوع وشاخ فرغ وفرغ ايام قطع^{منقطع}
ومستح كشته تا موايح لم موايح اجاج تلخ امتراج وروح سراق واتقوع^{قوع}
شوح انقطاع از مدايع وصفايح رخ فاقع افقع القلاع يابد ويحج^{تج}

اثقا و بتقوج اقلح راج اجتماع استماع یافته بقران مستح شود آن
 الواسع والجامع ولدعه المتضرع المتخضع سماع فان دعاء الملح الخاضع
 الخاضع الضارح ارجح والم ارجح والبلع والنفع وبالاجابا يسرع او
 بعد ما توقع و مطبوع که لا ينقطع این مرجوح بی راجح و مجروح هر حاجت
 استعمل محتاج را بفرح صوالح دعا تفریح فرموده تفریح نماید تا
 مریوع و تفریح هر مرقع موقع و تخرج جوارح و جرح سبب جوارح این
 خارج و مدفوع گردد و از جوارح خانه الخا و جوارح و یخارج این باقی
 بی وضع بی وقع دفع کند و این مسلع متوجع و ملذوع مصروع ملذوع
 متفجع را از لوح ضمیر لایح و جیح دل واضح مقطوع و مطروح مکرر علی
 بد زایع رجوع خدمت رجوع و مدفوع الیه تا در تنقیح و اعالم اسباب
 استماع بتدریس و استماع اتباع و انطباع نموده بان ^{و منقطع} استماع
 و مستخرج و رایح کشته منبع انواع سرور و ترحم و جهور و بهنج و نور
 و تمتع و بلج شیوع ترقع و تمتع و پیسوع ترحم دانند چو تصدیح و تواج
 ان ممنوع و مستحج الوقوع و التوقع و متضخ الکشح و افسح است
 الحاجت نموده و کسناخ نشن مصدر نکنت و الواح ان طرح و رفع کزجه

برایار ابد استیع و مطبوع طباع و ممدوح طبایع انام با
واز قبایح و فرائح و وقیح ایام فارغ و جانح و او دامتغ و
و مرفع و مسفرح و اعدا مطیع و مپلوح و مرقع و مقطع
و امور بر نهج مرام سناخ و رایح و شیاع و ذایع و واقع بلیمع
النفع واقع پیر توفیق و اسپتراج این صفاغ و اجترع
این محترع و اسپتبداع این پستبدع التناح این رفعاغ
این مفسوج علی پانچ و نسج من المحترع الموقع التناح
صیح الوجود الفسحیح ظمیر اصلح الله احوال و احوال و احوال و احوال
ابواب الرسوخ فی الدین الروح الامیر انہ یسبح و یحیی فی
تاریخ النسخ السناح من شهر الحج جمع الله شمائل جامع
هذا ملت بعون الله • بسم الله تمننا بذكره • سیده دم که شهنشا
لاجورد سپیری • سوار کشت برین سبزه خنک باد سیر • جمان
دل از مقدم سحر می شد • چور کنی متبسم عذار شسته سیر •
بوقتی که ملاحان صباح به بادبان اشراق و زورق زرین انقبأ
از بیا بجز اختر به کناساحل افق می آوردند • و نیزه گزاران جشید

خورشید بشوارق سواطع اشعه سواد لفظ حال مشکین
 شب را از چهره غار و زمی بر بندش مهار کیتی پرواز از شین
 مطلع شرقی بال زرین بر مفاوق ساکنان حظه ایجاد می کشد
 و سلطان پرده کل زیر صبح برین مکن جلوت سرای انس قدم در
 ظهور می نهاد و فراتش صنع زوایا کشور خلقت را بر وجه ریاح
 از عبارات تمام ظلام می رست و زکس زار حدیقه فلک ابکون میو
 رحانفس صبح می شکفت • چایک سواران ادم عالم بجای شب تیغ
 شمشیر صبح به ارحاد ایجاد عالم می رسانند و زو را زمان جعنا
 اید النهار مبصره • مهستان میدان قدر را • فوجو آیه اللیل
 می خوبان نیندند • میماران حکمت لم یزنی روزن سراج کیندی بولور
 را به جام زر نگاری پوشیدند • و شب نشینان طلعت انتظار بسط
 پر توشیح چهره جادو از دست ساقی امرام جام میرت می نوشیدند
 دست قدرت صفحی اینچه جرح مینافام • به مصطلح الحلا
 زرد و دود و عروس پس جمله نور و نیل جمال از ورنی نجاب
 حجاب می نمود • بیضنهای پس این زیر شپه زراع شکست

در قفس افلاک مقید بود می ریخت و عقود ز و اهر لای که گوش
و کردن کردن کردن بدن مرصع و محلی بود در کشش
آوازه و هجوم صندریکسواره چرخ می کسبت خود ز رگها
برقعه تارک کیوان می نهادند و جلا جل زرین کواکب را از
سیون نذر او آسمان میکشاند تف حرارت پر تو آفتاب
ماد سودا را که هراج شب یلدا بدن قبری شده بود الحظاری
و صاحب عیار تقدیر قرص درست مغزینا خود را که در کوه
فلک بدم صبح صافی کرده بودند بر طبق عوض می نهادن کربان
سویدای دل سودا زده کن خاک در فراق طلعت حور
چون در امن سحر چاک می شد و عوصه فیض میدان افلاک
از شوایب که درت ظلمت چون فضا خاطر روشن دلان پاک
میکشت کافور عارض روز عالم افزوز از شکن زلام ز
مشک باش شب و بچو ر بیدا بود و آثار که مولت از لمعان
علامات صبح مینور در مفارق شباب شب و بطور سویدا
پای سپهر در آفتاب سوارق مهر با مزلان ابله دون بود

وزلال پس سال از زباب تابشیر در مرغزار سرملک روان
 چون صبح بنال نیک روزی بر زد علم جهان فروری ابروی پیش
 بچین درآمد • کاینه چنین زچین برآمد • نداء بشارت سعاده غلیظ
 در اوج طارم افلاک انداخت که مترادف اصطکاک ان تعب در
 مپامع جوامع معکمان صومع لامکان می رود و صدایشان
 دولت مشغله در شبت حمت مثله خاکباز دید کرد که از نضاف
 امتداد ان زوایا شقف مرقوع طاق مقرنس و اصلع معورر
 مونس عرضه انهدام می شد • صدای مهره صیشت چنان گرفت
 که رخنه خواست شدن نیز حقه زاوارش • مکفن شبیهت زیاده
 که بادی قوافل حطرات او نام است در ان ندرت بود که • این حال
 موجب که نوکشت زمین را و زمان را • نتیجه نظر کدام است
 فیض است و ناطقه خوش سرای • که بادی رواجل مواجسل افهام
 است بزبانی فصیح با توایف ام ابن انشا دینمورد که • چه پیرست
 که اقبال در جهاد اقلند • چه غلغله است که دولت در امان اقلند
 غبار موکب شامست با نسیم بهشت • که بوی امن و امان در

جان افکنند یا چه حالتست که چاطف عنایت غیر جزو بدیاج میجویت
مطالب کلی به سهام حسب کندن معموره عالم می رسانند و پستی
لا ریب رجیق اسعاف مقدمات مارب اصلی در کام روانی
آدم می بگذرانند نهال اعمال جهانیا می در حدیقه امنیت برب انهار
حصول بلند و سایه کپتری شود شجره امانی اقا صی و ادانی در دونه
ارادت بر کنار جو بیار و وصول پسر و بار و رمی اید غیج نمست
و ارتاح در سر استان ضمیر بر ایامه بوب نسیم حجت
می شکو ربلیل تر امان السنه خلیق بر شا حسار کسان
بی قیاس صیفا متمز ارمی رند در عنواء اسپتکساف این
حال و اشاء اسپتظراف این مقال خود را سنها می که در منزلت
دار پتر شدن طرایق حقایق را به شاه راه بوی می ریش
و عاقله مشکل کشای که در مطه اتعاب هوای پتفیضان
ینابیع دقایق را مشرب عدب رشاد مصغی می دارد بر
قواع اشارات و لاویز و روادع بلو کحات روح انگیز
سرانگشت تنیه بر خلقه در نهان حانه خاطر اهل جو و ارتباع

زده گفت **بیت** اذا حل قبائل بواد فمأثوما • زلاله در سپاس
 و شبتها در در • یعنی بفرقه دم مایون اجبار بنده کی خست
 سلطت پناه پادشاه زاده دین در دنیا فروغ با صره اسلام
 و هدی • نور حدیقه خلافت و کیتی بانی • نور حدیقه عظمت و کشور
 پستانی خورشید آسمانی جهانگیری آسمان خورشید صاحب سر سیر
 رابع الوبه الشرع المبین قانع الطغات والمتمیزین غایت الضغنا
 والمپ کین غیث الاسلام والمپلمین امیر زاده الغ بکر مپا
 خلد الله مناطم مملکه الی الابد و قرن امتداد دولت بالسرمد آرز
 مدارم کن سلطنت و شاهی بمپ تقسیم حلافت و بادشاهی
 و دین معاودت میمون آثار بندگی حضرت سلطنت شعرا پادشاهی
 زاده عالمیان با سبط باطن امن و امان ناصب اینده عدل و احسان
 صورة رحمت الهی دری برج شهنشاهی مطرح انوار سعادت
 آسمانی مطرح انظار عنایات ربانی و اضع قوانین عدل و انصاف
 بادی مبانی جور و اعتساف معالی سلطنته و الدنیا و الدین امیر
 زاده بایستغفها در ابد الله تعالی سلطان و آید بالنظر اعوانه از
 تنه

متفح اصطیاد و عنوم استاد پسند عظمت و جهانگامی حب
المقاد چون منجوق حوافر رایات جهان کشایی در مصاعد
و معارج حلال پسر ارتفاع باوج عیوق می رسانند و دست
خورشید به میل زرین از عنار مواکب عدد کمال الجواهر باهر
روشنان عالم ملکوت می کشیدیم جار پاسبان تاره در یکله
در طی مراحل فوق فرق فرقدان مسکوت و عنان نگران جهان
حمای در هیچ منازل الملق رورکار را طریقه سرعت می اجوت
دست قضا بد با وجود العین کاشه غبار را حواشی و ما بد
دور میکرد چشم قدر به حاسه حدث نظر مرا صد شرف تزل
عالی را در قرب میمود از جانب حمل بوظیف پادشاه نسیم عار
از نوت المنازل زاد شوقی بمشام روان متعطفان بوادی طرز
می رسید از طرف صنفا حسن صنایع خسر و از ملعه برق و ابرج
الاشوق یوما در کاشانه جان پسر حدشینان کوی طلب
در شید کیوان از نوب تعرض خدمت بنده کان حضرت فزاد
طارم هفتم ایوان را حصین حصین می سلامت مشتری از میان البعات

خاطر فیاض خورشید انکاس بر تو سعود بر چهار سوی عرصه کایست
 می انداخت بهرام تیغ خسام خون پام را بغرم استیصال خسام
 از لب دریاه میسافام اب می داد اقیاب جهان ترتیب خاتم
 ملک در دکان کان بازار لعل بردازی و بهنگامه زرکاری کرم
 می داشت زمره در طلب سپرای نجس خنیاگری بر نم رنجه دلنواز
 کردون را چرخ می آورد عطار دبا و ات پیمین ماه و کلک نین
 شهاب به اصطرلاب اقیاب ارتفاع می گرفت ماه جهت
 تبلیغ فروده این عطیت در آمد شد مسافت فلک اول مسافت
 می رفت می یافت نفاش زل در دیوار نگارستان فطرت به
 شعشعه لوامع فتوحات آسمانی می نگار و دو مساعدت روزگار
 بدست طلطف پرده تمنع از رخسار متاعی دو جهان بر می دارد سهند
 عالم نور و اقبال فضای ساحت کیتی را جلوان که دوران نشاط
 سازد شاهین عنقا شکوه مهابت بر سیط عرصه وجود در زیر جبین
 می ارد اسپاب انتظام مصالح دین و دولت چون عقد یرحم اعلام
 فتح شکار خدایگان ● دست در هم میدید ● ابواب التیام مناجح ملک

و مدت چون چشم روشن کواکب در حاست حیم جهان
بر عالمیان کشاده می شود • اقطار و الطائف ممالک در
ظل ظلیل رایث گردون رفعت و راعتدان از سیر
جوانب اطراف مساک در سایه امنان بی کران معهد
استقامت و مرجع استقامت میگرد و چشم سلطنت
جهانیانی تحدید در مطالعه صحایف جلالت و کامکاری قوت
می باید بازوی خلافت و کشور پستانه تا کید مطامرت امد
سنشده ضدک باجیای قوت می بدیرد با طاع صده مملکت
از فیض زلال رحمت صفت اشرفت الارض بنور ربها گفته
محوطه دایره سلطنت از شرح شجاع عاطفت تمت
جنات تجری من حکمتها الانهار یافته لواء معدلت کیستی
بر مدای فلک الافلاک افراشته است • و این نصفت
جهان ارای بر کتا به زرند و در صوفیوخ معلانکاشته و
قبض و باب بی منت و بسوغ فضل فیکس بی صفت امل و
و بر جصادق است که سلسله این جمیع فرخ و زای و علا

این اتصال غم زدای که رابطه تا کنید قواعد بخاری و واسطه
 تشدید معاقدها ندای است تا معرض او در زمان و منته
 اعراض و جان مقرون و متصل باشد و دست تفریق مکار
 از تشبث اذیال ان حشمت لایزال مفروق و منفصل آیت
 بنیات ابرت و سرفرازی در طول و عرض حاقین تار و نشود
 منشور باد و عدایات رعایات مهابت و دشمن گذاری
 در عود و بجز مشرقین تا فتح صور منصور اکنون که مرکز از
 طبقات ایام بشر لطایف عوارف عالم شمول مخصوص
 و مخطوط اند و بلحاظ این عواطف می نهایت موقوف
 ملاحظه کاف تا مال از زلال سلسال افضل مال
 است و با بنظام حال انام مدام دوام مرام در جام ایام
 بنده و خاکسار و میکند مقدار بر رسم تقدیم لوازم تهیت
 و تمهید اسم اطرا و مدحت بر امیر فیضان صاحب مدار
 از مخرجت قدم جرات در بساط نهاده به ترتیب این کلمات
 و نظم چند بیت که این فقرات بدان شرف مذیل و مخطوم

است اقدام نمود اگر بلعاضدت تحت مساعد کوب
طالع بردرجات شرف صاعد کرد و این فریقات
بنزد بهنگام فرصت و اعتمام رحمت بهر نوع منند
ذکر ماکناسه و می بند **مصوره کلمه** بسم الله الرحمن الرحیم
باز این چه جوانه و مجالست جهانرا • وین حال که نوکشت
ز مین را و زمانرا • هم چهره بر آورده فرو برده نفس را
هم فاحه بکشت و ه فرو بسته ز بارنا • بلبیل ز نوایح کمی
ترند دم • زان حال همی کم نشود سرور و انرا • باز
تقش بنیان فضل نور و ز بنوک قلم ابداع صحایف مجموعه
جن را • به نوسر لبستان افروز نکاشته اند • و چهره
کشانان ایام ربیع بدست لطف نقاب حجاب از طلعت
بدیع دوشیزه کان کلشن برداشته مدبران عالم
خلعت نور سید کان حدایق از بار را برابر اداق از با
حنایق در حلیه طاوت و جمال جلوه داده اند و میخان
دست قدرت عوسان اشجار را در حله کمال اعتدال بر ^{منصه}

بیش اهل آفرینش نموده کمال موافق قوای طبیعی که مدار است
 الیام عالم عناصر است جهان و جهانیان را بتجدید نوید چو
 جدید داده و لطافت هوای ربیعی که مناظ ابواب نظام
 خطه نشو و نماست مزاج زمین و زمان را نشو و نما عفو ان
 شباب بختید **ببین** مایه که چرخ زرخ را کل نقاب انداخت **نشان**
 در سر زلف بنفشه تاب انداخت • زمین چه خدمت شایسته
 کرد که درون را • که باز در برابر او خلعت شباب انداخت • چنان
 دستان صنم چهار سوی دار الملک چمن را در قدم سلطان
 کل برسم ادین در اطلس خطا و دیبای چین گرفته اند و
 استبان قدر فرس زرد سکر سبزه و بساط مینا نام ریخت
 خوش نظر در قضا، ساحت کیتی کتیره اجزاء معاک خاک
 از طلوع کو کبینه مواکب بهار مطلع کو اکب ثوابت و سیار شدن
 و ایند تا نایک افلاک از مقابله صور صحیفه خاک مظهر انوار از این
 ابر فیاض در شکر تر شیخ نامیه چون سر کلک کریمان در می بخت
 دوست ایام بر وجه عطر افشان صبا کرد از دامان نازک نان

باغ می فشاند • نسیم باد و در باغ زرنده کردن خاک •
ببرد آب همه معجزات عیسی را • خدای غوغل گوی از نظر
مرآج • باعث دال هوا داد جان مایه را • شمشاد و صنوبر
را از غایه سرکشی و بتجربا و اهن تر از در سرت • و عیش
حرام را که در حسن اعتدال لاک گرفته قما، باز در برهن
عنبه بر دلبران عشرت خانه بستان به شانه صفا پیراپسته
اند و جمله گاه ناز پروران سپهر چه چون کارخانه از شک
بدیبا، هفت رنگ را پسته بنفشه مسکین از شک شکر
هم از بامداد بگاه سر پیش افتاده و ز کس محمود که در مرم شا
دمانی کاسم در سردار دهنوز از حمار چشم بکشاده مکتب باد
بماری ان روی کلبه عطار بر خاک ریخته و آتش از غول نزل
لاله خونین جگر دودانگیج جام زرین گل دوروی ارباده
یا قوت رنگ لالماست و بدیل شیدا از ذوق لذت و حمان
با خوش سرایان باغ در قیل و قال غنچه غنجان از غوغا و فریاد
سرخوان سراسر زنگاری نارامن چاک کرده و کل عیاش

در صبح طرب **مصع** هم طرب و هم شراب و هم زرد
 در خلوت سرای انس نازک جاش خوش بر آمده
 ظهور آتش پاره کل از فر از طور کل بن قوت صبر از
 دل بلبل بقرار ر بوده و حطیب عند لیب در املا ^{تتمت}
 نامه مقدم شاه ریاجین بر مینر شاحار مزار و پستان
 نموده عقود لالی شبنم بر بنا گوش سنبل و نسیرین با سفته
 است و کلین سبز سیرایه را سنور از مزار کل یکی شکفته
 عنق ساده دل از فریب دم باد سحری در تبسم است و بلبل
 بذله گوی جهت تعریف خاطر کل نازک طبع در ترنم **خوش**
 اندیش کل بلبل می گوید • خوش آمد ما، او کل را خوش آمد
 نسیم بهار خیز زلفش بعضی مسک امیر نظره یار در و زش است
 و قامت سرفراز سرور عنا از غیرت روشن بلای دلاری
 نکار در دانش سبز پوشان حمده کلستان باغ بخریک
 با و نام در معانقت و شس سرایان سرایر ده بستان به
 امنک بزم طرب در موافقت بلبلان شیرین نوا با غده

باغند لیبان نموسرادم ساز و مرغان خوش الحان بهزار دستان
با یکدیگر مراز • باغ مزین چو بارگاه سلیمان • مع سبح
برکشیده نغمه دلور • رواج انکاش سیم بزم دستت آب تنگ رو
در زنجیر کشیده • و نوحا چنگاه جوانان چمن را در غوه صید خط
سبز بر صفحہ عذار دیدہ • سپر نگر برب دلجوی جوی
انگته الله نباتا حسنا • پیکان دلدوز غنچه اشعاع تبع حمید
خورشید به یکسری شدن • و میان کل و اعوان به طعن ان
سویس ضرب پستان چرخید و مبدم خون زه کشته شقایق انبو
بر صحر او کوه • دل سوخته آست از ماد را ایم با داغ زاده میا تو
پیاده که پاتی بهار در تفریح خانه عشرت بر سر شاه زمره دنیا
ش یا شرابی لعل پیکر در عقیق ساعی • از پی تفریح دل
ناب آینه • فی غلط کردم که تیر چهر و عالیجناب • از دل خار ما
پیکان آتشی انگینجه • انگ از تاثیر خلق روح بخش اوصبا • سر
بر روی کیتی عنبر ترینجه • چشم لولو بار ابرسیم سیما زمان
در نثار بزم عیشش در و کو مرینجه • خوشه پروین هم از روز

ازل دست قضا • از هوای طارم ایوان او آویخته • چنان
 بخشکی با صره، خلافت و جهان بینی بر و اطاعت غوا، او منو
 و مکتبی داپست و واردات فتوحات آسمانی بمیان ایام
 دولت و زرافزون اولاحق و متصل حیات کارخانه ابد قبلا
 سلطنت سرمد به قامت بقا، او دوخته و خورشید عالمنا
 رسم افانست انوار از پر تو اشعه رای عالم آرای و اندوخته
 دیدن عقل در مشا بن لطایف دقایق معارج خشمش خیران و قوت
 فهم در پیدای ادراک ارتقاء مدارج دولتش افغان و خیران منو
 سلطنت و فرمان رویی در دیوان ازل به ارجوش توقع
 یافته • و عذمات رایات جلاکش در ارتقاء مصاعد شرف
 پر از فوق فرق فرقدان که ز این شمیم نافه عدالت در
 نوازی پییم بهشتی در کام نهادیمشام جانها پسانیده و نزل
 مشرب لطفش در کار سازی پییم در کام روانهار و ان کرده
 اذبال ظلال رحمتش بر مغارق عالمیان سایه بان امن سلا
 خنده و ایدر ابر مکرمتش کلبرک مسرت و ارتاح بر شتاختا

احوال جهانیان تازه و سیراب داشته ان جو مرزبور عالم
آرایمی • و زیور جو هر فرمان روایی • خورشید صاحب سیر
کو مرد ریای وجود • و دریای کو مر جود • صورت رحمت الهی
و جمشید تحت شهنشاهی • در درج شاهی در سی برج پادشاهی
زنده • عالم ارکان بخشند خوامین بجزگان طراز خلعت
سلطانی کتابه ایوان صاحب قرانی بانی مبانی العدل والاحسان
باسط بساط الامن والامان مستخدم الملوك والاطمین
مستعبد الاقبال والحقین **شعر** شهنشاه جهان آرای و ^{حاکم}
جوان دولت • کریم کامیاب و کامکار مران دولت • نگوید
نکو رای و نکو فال و نکو طالع • جواب بخت و جواب مردو
جواب عمر و جواب دولت • ^{امیر} خطا بخش از خدا خان و
از خدا خانی • نصیبش از فلک فتح و نصیبش از جهان ^{دولت}
معالمی و السلطنة والدنیا والدین • غیاث الاسلام
و غوث المسلمین • المنظور بنظر احسن الخالقین • با پیغمبر
بها در • لازالت اعلام احکامه • فی الخافقین حافقه و تموم

اقبال • من شرف الاقبال شارفت و ما بخت ایام دولته
 الزامه متقله بالذوام و الخلود • و اعوام مملکه الفاروقه محفوظه بار
 بالسعود الی یوم الموعود • ان فریدون فراسکندر در که سوا
 بیت معمور حرم حرمتش که رشک روضه رضوان است
 حاصیت جان بخشی بدم عیسی مریم داده • و بنا به سقیم نوع
 عظیم دولتش که ناصح نگار خانه حور العین است در راحت
 قزایی بر وزن سپهره جان کشته • مهندسان خود در سنگ نیک
 طرح ان از سواد حدقه در رضوان حور بر بیاض حدیقه نور کشیده
 و در روان جبال تنال مثال سیت دلکشایی ان در آینه تفکر
 ندیده اند ایستاد صنع کل ان را از عنبر تر به کلاب مکرر سرشته
 است و خازن خلد جنت زیب و آرایش ان از بهشت بدیشته
 نمان طونابه از زوی انک به ایستاده اش در شود بر لب جوی شهر
 نمایش نمایافته و شاح صندل بیوی انک آسمانه اش در لطف بیج در پناه
 پرورش نشودیده افتاب را مواره سوای انست که در ان
 عشرت سپری او را بجای جام بنشانند • و شمال و جنوب بدان

امید در تک و پوی که بکیسوی عجمه اکین • آنها کردار است
انجا بیفتند طمع داشت کردن که قرص قمر • شود
خشت فرخش ولی خام بود • از نازکی نقش و نگار در
رش طیره ده بهار خانه، فرد و پسین است نقش بندان
خزده بین قلم از دست انداخته اند و از زیبایی تصویر
کارست که پنجه کار نامه فرور دین است صورت کران
چین روی بدیوار آورده در تامل تهدید خیال کلریش
مانی که در غیرت از دست رفته انگشت قلم کرده و در بخیل
ترتیب نقوش دلا و یرش ارتک دل تنک چون کلک
نقاش سر بر دیوار زده قوت اندیشه در متوق صنعت کا
تراشی در حوالی و حواشی آن کاشانه سیرت میست چون
فرهاد از کار افتاده و صبا ع فطرت جهت پیرایه پایه اسپان
ان سلطنت خانه فیروزه فلک لاجورد نما به سپید است
و شکوف شفق رنگ داده پنجه اش مجموعه خوان مشتمل بر
باب ان باب بهشت و فصل آن فصل مبار • شاه پتی بس

باب

و آبدار و روشنت **•** ای شاه طبعی کزین بتیش باشد ابدار
 بر طریقی ساختن شکست کاب و باد را **•** اگر قرمش نیست بر دل بیج
 حاشاک و غبار درین زمان و او ان مغتم که چشم اهل عالم
 بر سطوع شوارق طلا یح نو بهار روشن **•** و چهره احوال
 بنی ادم بر نور تعادل طرفه الدلیل و النهار مجبای و درین است
 اعداد فیض الهی مجایل **•** فانظر و الی اثر رحمة اللدکیف بحسب الارض
 بعد موتها بر مطایع انظار و الی الابصار عیان کرده و مواد فضل
 نامتناهی و دلائل **•** سبحان محی الارض بعد مماتها **•** و کذا ک شمر
 الناپس یوم المحشر **•** بر مطایع ابصار ذوالانکار با ظهار رسیده
 بنده کمتر و زره احقر که چون سبزه در شبنم تو مشتابر زبان و
 سو پس غایب عبودیت بر دوش جان دارد و قدم در سباط
 انبساط نهاده بوساطت سفارت کلک معنی رای که طوطی
 شکرهای سواد خطا معای و ماستط چهره رای صورت غوازی است
 بر فح این کلمات **•** و نظم قصیده که این فقرات بدان ذیل و محجوم است
 اقدام نمود اگر مقتضی خیمه المتعال با و افق الحال سعادت مجال عرض آن

ان تسيه پديد • ساغر اللديام كل خطية • تم صورت مكتوب

جهان شاه عن قبل سلطان محمد كبر ارد بر سرب

طاير يمون فال و محاشي بال كه از اوج اشيان • جلال و شين

سعادت • و اقبال طيران يافته بود اعني كتاب مستطابك

از عالي حضرت خلافت بناه بجهاه • كردون شكوه • ستاره كرو

ناك نواصي الامم • ساكت قاصي الهمم • باسط جنج الامن والامان

على مغارق كافه اهل الايمان • ناصب علام والاسلام • بالانصاف

السمسم على سنام ذروة العزة والاحتشام • الذي فتح البقا وقع

القلع و فرغ من المجد الاثيل والشرف الاصيل على اعلى النجاج باعنا

الاقدام المنصور بخدمه المؤيد من عند الله • غياث الدوله و

والدين • امير اعظم جهان شاه • خلد الله تعالى ظلال

السابع الورقه • واصي على العالمين • سجال رافعه الزاوه المراد

صادر شده بود • بواسطه وصول ناموس الرساله • اقصى قضات

الپمين او يد لالة الموحدين مولانا حليل بابا • صاحب فضايه الميزن

اوقات • واحسن ساعات سميت ورود يافته • رسوم تقبل ووفيا

بخین کما یبغی بتقدیم رسید • چون از فیضی عبارات رایت و
 و استعارات فایق • ان نعمة خرافاضل • و یتیمه بحر فضایل
 پلا متی خات قدسی الصفات مستفاد گشته عذوبت و در
 تصانی و صفای منهل مخاب معلوم شد عراض صد و ربوز سرور
 تابان و غراس و داد بهما و اتمها در بیان کشت • و الحمد لله
 علی آلائی • و اگر از سی جهان آرا که افتاب عالم تاب زره از لعلها
 المعیت اوست و سپیاب بانسکاب فطره • له فیضان اریخت او
 از کیفیت احوال بجانب بر مقتضای کرم حقیقی و لطیف یلیعی
 استعلام فرمایه • بعد از مطالعه علوف کجیات عبیریه
 انغمات و صنوف تحنات عبیریه • الفوحات جنان و اوضح
 و لایح کرد کی • یمن بمت عرش فضیحت ان حضرت اسبیا
 سلامت و شادمانی • و سعادت و کامرانی • مهیا • و مهنا
 فطرت بر طهارت عقیدت مجبول و دل و جان پیوسته
 محبت حقیقی مشمول • و انشکر لله علی نعمایه مامول ان محاسن
 شیم حضرت نملکی الهم انت که بنا بر سبب اتعارف از بی و لاسحق

نافلمیزلممواره لبر رسم مهور و ابواب مراسلات مفتوح شد
انار حسن موالات را بوضوح رسانید تا موجب ان دیار و مو
کمال مصداقت و اعتقاد کرد و اخبار یافته را مولانا مشار الیه چون
بشرف مشاهده مستعد کرد و بعضی خواه مرساند چون مؤمن
تاکید عهده و داد و تقضیه عهده اتحا است بدین مقدار اقتضا
رفت لباسلانی مجده و اساس کار را ممد ظل ظلیل جلالت
بر مغارق عامه رعایا بل کافه برابری ممد و در مجلد بالینه الیه
محمد تم صورت مکتوب سلطان ابیدجان ابدان سلطنته
که تحلیل که در مشروان له سال رصده پیوسته سر بر امارت
و ایات دین دولت بحسن معدلت و وزیر شوت حضرت
رفیع الشان ماسالارکان شهر یار اعظم و نامدار معظم رفیع
الویه امان اعدل ملوک زمان مصلح مصالح الملک ناظم منظم
العدل علی احسن السلک حافظ البلاد عن العین و الف و ناصر العباد
علی نبج الرشد و سپین السداد اندی جمی صوره الدین بعلی شیل
و محی ظلام الظلم عن العالمین بالرائی لاصیل نصراحتی و الدین عون السلام

و غیب الپلمین بر خلد الله تعالی آثار دولتت علی صفیات الایام
 تقویہ اهل الاسلام الی یوم القیام • مرین و مرتب باو محب
 مناص و سواخواه متخصص ک بقیدت صافی و طوبت وافی دریا کید
 مبانی محبت و موالات کوشیده و جام مال مال مودت و مفا
 نوشیده • مدحت و دعای ک از تبسم رواج ان ریاض انفس
 یابد و محدث و ثنائی ک از استنشاق فواج ان کل از اتحاد و
 و احتضا طروت کیرد • سلام اعار المطف و رد او و خربا • و
 استعار الطیب مسک عنبر مقرون با انواع نواع و متصل با صنفا
 اتباع عوضه می گرداند و بر عادت قدیم از حضرت واجب الکر
 تعالی شان و تحسین سلطانه استقامت دولت روز افزون
 و ایستقامت ایام مایون که موجب ترقه معاش جمهر و سب
 ترتب نظام امور است سوال می کند فرین اجابت • و ضمین ایستجا
 بادانه زروف بالعباد • بعده اعلام میرود که مدت مدید و
 وزمان بعید است که بر صحت و سلامتی ذات عدیم الامثال
 و تنظیم امور دولت • و اقبال جناب جدی اعظمی اکرمی لعیسی

اکامی نشد مثال مهر انگیز و خطاب محبت امیر که از ورود آن
امداد راحت بساحت پستینه موسی رسید بواسطه این ^{تخت}
در اوایل ماه ذی القعدة افاضل بزرگه از مطرات می رسید ^{انظار}
محبت بر صفا حلت او راق مودت با قلم صداقت صورت
تجیر یافته در حالتی که شکر نعم نامتناهی واجب و لازم بود
وامور دین و دولت • و قضای ملک ملت • بر نجات ارادت
دوستان جاریست مفر الخواص رئیس النواصین • و منبع ^{خلاص} الا
قدوة المقربین پستان لدین پستان بک زروت سلامت
را که از جمیع امانا و معتمدان این محب مخلص بوده فرستاد
شد که بر صحت وجود لطیف و انتظام دولت شریف مطلع
گشته و قبیل اهل شریف معتموم و مستعد کرد و وظیفه ^{ظایف} از
دعا و ماعده از قواعد ثنایا او رد عهده اخلاص را بخطوات
احصا جنس ملوک گردانید رجا و اثنی السنه که بموقع ارتضاء
محل یافته و بنظر ملاحظت ملوک شته اعتضاد و استظهار افزاید
وقت مراجعت از اخبار پستلذات ملک صفات و کیفیت حالات

وادضاع ان جانب از ابعاد و عمارت ان جانب را اکامی غایت تابو
 غبطت و مودت مسرت بوده ابواب سرور و جوار مکشوف
 و مفتوح کرد چون لاینزال این محبت مختصر بقوه اخلاص و سواد
 مسلوک داشته ازان جناب نترسوق و نامول و مستعدی و مستو
 انکی انج و طیفه العات و اعما از ارسال مقاضات شریفه و ما
 پلمات مینفه مرغی فرموده این سیکواه را سپر و در و متبوع ^{سین}
 و مصداقات و مخالفت از طرفین بنوعی است حکام یافته که بگردان
 و در و رایام بهیچ نوع انصال و انضمام پذیرد و از اقوال اخلاص
 و مودت بش را الیه کلمه چند سفارش رفت که عند الوصول بلاجم
 و الفصول بعرض نواب نامدار و ادراک کار برساند نامول
 است یکا بسع رضا اصفا فرماید چون در مابین مبانی محبت موهبت
 درین صحبت بر زیادت اطنا و اسپهجا اجتناب نزدیک مبرجل
 از شهر اقبال تابان و سپیارات عدل در افاق کردان باد تم

صورت مکتوب .

تجدید عواطف و مرجمه سر روانه • و تشدید لطایف لبا کر نواریاد ^{شایانه}
که فجر دار از بارگاه بریغ • و درگاه عالی مینع • القدر کهن الکلی
ملاذ الملوک و اسپلاطین • ملجی الثقلین ظل الله علی الخلقین
الذی یفخر بالتشام تراب عقبه العقیة الاقبال • والذی یسایج بدولم
ملازمة سدة السنین العزوالاقبال • بل باقی الفخراشم • بل ثانی
البحر الخضم • بل المقدم فی السدی • بل المعظم فی الامم • مرین سریر
الخلافة • و مشید معاقده المملکة بالعدل والرأفة • قهرمان الحاد والظین
غیاث الحق والذیاء والذین • غوث البریة و غیث الارضین • وما
علمت لسانه کل عن صفة • ولا علمتک الا فوق ما اصف • اقراه بجملة
عین الاسلام • و شد بسطوة النهیة از الالانام • ابقی بانوار درجته
المهج فی الصدور • ومد بانار معدلة علی الکافة طلال الامن والسرور
در وقت شریف ساعتین حسبه و لطیف کروضة زینتها الازهار • و بته
بحری من تحتها الانهار • بل کصفی مکر حته مرفوعة مطهرة نازلة علی المصطفین
الاخیار • بدین داعی دولت • و چاکر سوا گاه بی اشتباه و منت

انگ تا بود و مختص تو • وانگ تا باشد این چیز باشد • رسید
 مؤثرش را بتعظیم و اجلال • و استقبال نموده • و از روی تکرم و عطا
 و توقیر احترام • بر سر چشم نهاده • و بعد از وظیفه تجلیل و تمییز از مطالعه
 شریفش کلان بخوامر • بل نورالغفره تحصیل کرد و چون میمون مبارک
 خطاب متبرکه که مشتمل بود بر آن معنی که اطراف و اکناف مملکت معون
 مع تباعد اقطارها و نکات شریفانها • و امصارها و ایا و اعیان و ^{لست}
 و سایر ام ملت مع اختلاف اسینتها و دیارها در ظل چیز سلطنت
 مرتب منتظم و فارغ البال • و در فحالی اندی سجدات شکر بر ذی
 بتقدیم رسانید • آنچه الله علیه سوا بر نعمه و ترادف لایه و بعد از
 رفتی که از حضرت جهان مطاعی پادشاهی اصدا افتاد بدین دستخ
 صادق الموده در باره و انگطر بزون را از توابع مضامین
 محاکم و سینه بنده کان در گاه دانند • و کوه توالتش را رعایت نمایند
 و در دفع منازعان و مکا و جان او امداد فرمایند • حبا و کراهت
 سمعا و طاعة • لکن بر ضمیر حق پزیر ارکان دولت و مقربان حضرت
 مخفی مانند که مدتیست که بواسطه نوران غبار فتنه و تبهیج نایره اشوب

ترا که راه ارزن الروم و اخلاط و ارزنجان • و غیران مسدود
شد غیر طریق کربستان مسلوک مانند • ومع دنگ صادر و
ابناء سبیل از ندی و نظا و ل کفره طبرزون و دست و ارز
و امانت ایشان بر طایفه اهل اسلام ایمان شکایت بسیار کرد
ابن مکینه را غیرت اسلام باعث شد بر تهدید و کوفین و از عاچ و ارجح
ایشان طعام رضاه الله و رجاء لمنوبة الحنفی لالطاهم الذینة و غیر
فا تم الذینوة الان چون تشبث با بداب درم جویدگان درگاه
کردند دست در فرساکه کمر بسته کان ان بارگاه زدند و زده
اسلام را رغبت اور بسته الترام نمودند • لهم مانا و علیهم ما علینا
بر کافه تأس عموما و بر جا که مخلص خصوصا واجب شد رعایت حال ایشان
کردن • اما امیر ارکان دولن • و اعیان حضرت در پاره در عیان
سابقه و می حفظ قافله • احترام و احتشام مسلمانان نصیحتین بیخ
بکنند • و تهدید و کوفین قام نمایند تا موجب از یاد ثبات قوم سیر
سلطنت شود • و مسلک لایدل علی التواب • و انت نعم الناس
الصوابا • باقر رجاء و اتق • و اعفاد صادق است که سایه های همت

کردون قدر حسروان • و نظر کیمیای خاصیت آفتاب اثر خانان • در جمیع
از منتهی مل حال این داعی مخلص و مو اخواه مخصص باشد • تا بفرغ خاطر
و انشراح صدر با در جبار و وقع کوزه • و ما یضای بهیم من اهل الانا د قیام
ناید و اوج خیزل در دیوان حضرت خلافت پناهی ثبت کرد اند فکار
حکیم الدارین نوزاد • و ذاک عوگ الموت لم یجا • و من لم یات دارک یستبد
اتح یا ف عفا تک پستیجا • مکن فی الملک یا خیر البرای • سیما تا و کن ز العرف
صورة مکتوب میر تیمور کورگان الی سلطان محمد الملک النظام بر توفی

قل اللهم فاطر السموات والارض عالم الغیب والشهادة انت
حکیم بین عبادک فیما کانوا فیه یختلفون اعلموا ان جند الله مخلوق
من سخط مطون علی من حل علیه غضبه لا توفی لشاک ولا نرحم
عبدة باک لان الله قد نزع الرحمة من قلوبنا فالویل لمن لم یکرم معنا
ومن جربنا فانا قد جربنا البلاء و یمن الولاد و اظهر و ان الارض
الفساد • و قلوبنا کالبجان • و عددنا کالریال • و نحن اقبال و اطلال
من سیما سلم • و من نال جربنا ندیم • فان انتم قبلتم شرطانا ^{اصیلة} و
امرنا کان لکم مالنا • و علیکم ما علینا و ان انتم خالفتم و علی بغیکم

ما ديتهم فخذواخذكم فاحصون منا لا تمنع والعكير بقنا ستر
وتدفع دعاءكم علينا لا يتجرب ولا تسمع لانكم اكلتم اوطام
واخذتم مال الاليتام • وقبلتم الرشى من الاحكام • وقتلتم العلماء
واغضبتهم بذلك رب الارض والسماء فعذابنا ينادى عذابنا لمون
اليوم تجزون العون بما كنتم تستكبرون في الارض بغير حق ^{كنتم} وبتما
تفسنون • فردوا جواب قبل ان ياتي احاب والدمية ويكلمكم
كل عين باكية وينادى المنادى الرجيل فهل تراهم من باقية فرد
واجاب • ولا تقتلوا الرسول و ما علي الرسول الا بالبلغ

• بسم الله الرحمن الرحيم •

قل اللهم مالك الملك تؤت الملك من تشاء وتزعج الملك ممن تشاء
والصلوة والسلام على سيدنا محمد المصطفى وعلى اله وصحبه وسلم
وقنا عن كتابكم فجزكم على الحضرة الاخانية • والسترة الكبيرة
السلطانية • بانكم مخلوقون من غضب الله مصطلون على من
حق عليه العنة لا تراهون شك ولا تهجون عبر بابك قد غرت
الرحمة من قلوبكم فذاك من الكبر عيوبكم فمنه من صفة الشياطين

علی ان حرب الله تم الغالبون بعد امیر المؤمنین و خلیفه رب العالمین
تطلبون منا الطاعة لاسمع لکم و لاطاعة وجدناکم فی نظیرکم

و فی مثل یدیک و السلام ۲ **صورة فتح نامه روم که تصور یکروز
لهجود و سنان منقشات مولانا حر جوم شمس رحمة الله**

فرزند احوار شد عمر بهادر • و تنور حواجه بهادر • و حواجه یوسف
وارغون شاه • و بزرگان • و قضاة و علما و اکابر و اعیان دار ^{الملک}

سر قدر زرقنا الله الوصول • اللهم و انزل • بهان شاه الاسلام
بخوانند و بدانند که چون علی مسلمان الله تع و تقدس عنیت عا

روم بتضمین پوست و حوالا از بجان نزول افتاد و فرزند احوار شد
اشجع سعادت مندی کو خصال محمد سلطان کورگان بهادر ابقاة الله

تعلیم را با جمعی از افراد بهادران و شکر با بجا صره قلعه کما و فرستاد
در مدت ده روزی بجهل فتوان و منجیق و عادات و غیره دنگ

بتضمین اهل قلعه مشغول شدند فلما یور نام سرداری از جمله
مخصوصان بایزید بیدرم با جمعی از غلامان و نوکران او در قلعه

بودند کوششها نمودند مفید نیاید روز یازدهم بهادران و دلیران

و مبارزان لشکر منصور نزد بانها بر که قلعه نهادند و جان کمر آرد
چو میان بسته پای قلعه بر آمدند و بزخم شمشیر قلعه کلاه
را که صیت است حکام آن در بسط جهان شهرت یافتند
بیا من عنایت ربانی مستخلص گردانیدند • بر دست در
من زال عمره • شد فتح عنایت حق قلعه کلاه هدا من فضل
ربانی و الحمد لله رب العالمین و بعد از فتح قلعه بجانب
سپواست توجه نموده شد و دوپ روز در حد و کیوسها
توجه نموده شد • توقف کرده چند قلعه دیگر که بر فخر عساکر •
منصوره افتاده بود • و به بایزید بیدرم تعلق داشت
مثل قلعه احمدی و قلعه نکوس و غیر ذلک امر او لشکر تمام
بنایه الله تعالى مستخلص گردانیده شد و الحمد لله علی تبارخ نعمه
و تعاقب کرده • و بعد از آن لشکر بجانب قیصریه در حرکت
آورده شد و قیصریه و قلاعی که در آن حدود بود بعون الله
تعالى با پیستخلص پیوست بعد از آن غنیمت صوب انگور
مصم شد و باید بیدرم را معلوم گشت که با غنیمت انگوریه در

او نیز با لشکری که جمع کرده بود و مرتب داشته قریب
 هفتاد هزار سوار و پیاده با کوریه آمد روز جمعه سبت و ششم
 ذی الحجه در جانب شترت در نیم فرسنگی میان ما و اوتانها
 می ربه افتاد و جنگ عظیم واقع شد جناح درین چند وقت
 چندین مرتبه اتفاق نیفتاده از اول با مداد تا غار عمران
 طرفین کوششها رفت و اترج با شتغال رسید **شعر**
 بچش در آمد دروشک چو کوه • وزان جنبش آمد زمین رستو
 ز پولات پوشان لشکر شدن • تن کوه لرزنده بر خوشین
 ز نیم ستور انبیا همون نورد • چرا زگر شد کنبه لار زرد • **بگنا**
 شده کشته در پای پیل • روان پسیل چون همچو دریای نیل •
 فرزندان طالع عمرم و امرا و مبارزان • و بهادران لشکر مضو
 تقصیر کردند و بجان و دل کوششها نمودند و بعون الله تعالی و بیا
 الطافه از زمین و بسیار و قتل میهملها و متوتر و منا زعات مبارزان
 لشکر او را عاجز و مضطر گردانیده و ریاح حضرت از نهب عتبات
 رتبان و زیدین گرفت و اعلام ظفر نیک بجلوه دست در آمد

و شواهد ایت ان نغرة الله قریب مکشف و متظار کشتیت
عوسس ملک کین در کنار کیر دنگ • که بوسه بر لب شم شیر ابار دهد
فرزند ان سعادت بخیا رنج سلطان کورگان بهادر کس اگر فرزند
باشد جنون چشم دیوار کردش روزگار • و فرزند سلطان حسین
بهادر و سلیمان شاه بهادر و علی سلطان بهادر و جمیع از ارام او
و بهادران که دست جیب با بودند دست راست و قول او را
یچکها متواظر و گوشه شاه و افر در هم شکستند و در اوان دلا
وریها و پردلها پسندیده تمام نمودند و در اوج شجاعت و مردی
دادند و در اخر قول او را هم از جای بر گرفتند و منظم و متن
که در ایندند نه جندان ضرب شم شیر و طعن نینه و رمی سهام و تیغ
کز و کویال بر نموده اعدا حوالت کردند که زبان از شرح ان بعضی
نوتند نمود و جلدوی نسیج فرزند محمد سلطان بهادر را مقرر کشت
و فرزند ابابکر بهادر از قویخ و جهان شاه بهادر از اتوی دست
ست و فرزند امیران شاه کورگان بهادر و شیخ نورالدین بهادر
و بورندق بهادر از قویخ و دست راست و شاه ملک بهادر و دو

تیمور و جمیع بهادران و اعدا از پیش قول و فرزند پیر محمد بهادر و اسکندر
 بهادر و احمد بهادر از پیش قول کوششها نمودند و بهادر بهیا
 ودلا در بهیا که دزد و دست چپ او را بشکستند و متفق و
 منظم کردند. فغلبوا هساککم و انقلبوا خاسرین. فرزند شاه رخ
 بهادر و خلیل سلطان بهادر طالع عمر ما را بافتنوها در پیش خود
 مقرر فرمودیم و میخواستند که بحرب روند و حکم کنند ایشانند اینست
 و سخن سخن میباید کرد شد که پیاده کان باغی در پیش مر قشود نیر انداز
 میکردند و طریقه جنگ ایشان بجهان بوده است که پیش مر قشود پانها
 باز میداشته اند که بیره نذاریه مشغول می شده است آخر الامر
 خلیل سلطان بهادر سخن نشنید و بعد فرزند محمد سلطان بهادر
 رفت و در آنکتهها ودلا در بهیا بجای او در چون دست راست
 و چپ با برید یلدرم که پسران لاز که سرشک بودند بجای منظم و متفق
 گشتند با یزید یلدرم با قول خود یک ساعت بخونی ثبات قدم نمود
 به طرف حمل می برد. و کار زاری کرد **بیت** چو دولت بخت سپهر
 بلند. بنیاید بگردان کرد کند. بهادران ودلا و ران لشکر منصور

اینست که در این کتاب مذکور است
 و در این کتاب مذکور است
 و در این کتاب مذکور است

از جانب او در آمدند و بزخم شمشیر و سنان و تیر و نیزه چون بر که
بوقت هزان از در حیات بریان شود از اسبان فروزمی آوردند
از الاحر باید بیدارم چون برفا از سهم تیر عدد دولت ماحسبه
با قرب سد بر اسوار شصت ساوی ای جیل بکناره کومی بلند که مسان
شکر گاه بود پناه برد و بر قلعه آن کوه بر آمد لشکر باه منصور چون
دائره که بر مرکز میط بود بهرامون او در آمدند و جناتک روز شکار
آسمان آقا همیشه کرد خدر میان کیر او را در میان گرفتند و بعون
علاء • بضر حسام از الوعا بحسبوند • من الموت فی قبض الشوقس سولا
او را از اوج کوه با خفیف مومرا نداند و جمعیت او را که حتریا وار دست
داده بود چون نبات النفس متفرق گردانیدند حقیقت آلم حلیت
الرقوم فی ادلا الارض سمت انکشاف یافت باید بیدارم • نیجا
واروند روی ستیز • نماده بنا کام رود کر بر • عمان با دپای
بدست همنیست دایک ان بهادران لشکر منصور از فنادار امیر ^{سنگ}
ضرب کر ضاعقه آثار او را از اسب پیاده کرد اینده و جل نقضه
لناس مارب • و هلی بد نخ الاثان مامو واقع • در ساعت

معترف شد که من بایدیدم مرا زنده بجزقه بریدم از حال بهادران
 بر سر او جمع شدند و او را گرفته دست بسته بجزقه آوردند
 بزبان کثرت با عذر از آن ظلمت نفسی تا غمزه فایده گشت
 اقر بان لا عذر ان جرمیتان بقتل الان عفو که ما عذر و مع ذلک
 اگر چه مستوجب عتاب الان وقد عصبت من قبل و کنت من المفسدین
 بواجب توبت ظهور شکر این نعمت عظمی و موهبت کبری و حصول
 حبه منجی • منبر نصره امیرت او را بخطاب اقبال و لایحی انگ من الا
 منتهی کرد انبیه بحکم الکاطین الغیظ و العاقین عن الناس و اللذین
 المحسنین • قلم و عفو آغاز بر جوبده و جوایم او کشیده بروی رحم
 فرمودیم و بیان امان دادیم و مع متعاقب پسران او مظهر و علم را
 گرفته آوردند و ایشانرا منظور و نظر رحمت گردانیده شد و اکثر
 نواب و امارا و بهادران و سران سپاه و لشکرا و بعضی دستگیر و بعضی
 طبع و تیغ و تیر شدند و بنا بر سیوف حماة عره مهر یکجائی افتادند
 ما باغ منعم عین و لا اثر آوازه شد ز روی زمین نفس بدسکار از فرزند
 طالب علم و امارا سالما و غامظ نظر اندوز و عدد و سوز از میدان محو کیم

آمده اند • و ذلک من فضل الله علينا • و انما امداد و عتبات
رتبانی • و تأییدات رحمانی • و ضوح اشعه افتاب جهان با
یافت • و غامی ممالک روم مستحضر گشت الهی که فیض عبودیت
و اعجاز و مهتم از خراب و صده و لا شریک له • سپاه و ک
حد و نذا در قبوتم • که شد مسخر فرمان ما ممالک روم • اگر چه
عاکر دن دشمن چو سنگ بود سخت • و با تیش شمشیر گزشت
چو بوم • نزلنا بارض الروم • و اجد مقبل • بعذر اعدی الملک والته
قادر و سحرها الفرجل ثاؤه • لنا و لسان الحال باشکر دایم • نجات
قلع الروم بر او سحلا • و جذا بفضل الله والته قاسم • و ذلک
الفضل الله والته ذوالفضل العظیم • کینیت این حال نموده شد
تا واقف بوده بجهت او قرار بشاشک • و اکل استرات فایز
یستشرون بنعمه من الله و فضل نذورات و صدقات بسحمان
رساند و عود حلول رأیات بما یون را مدهد باشد و ما را بدعا یار
دارند و دانسته باشد که از فرزندان و امر او کسان صاحب اعتبار
ما هیچ کس را نقصان نرسیده و حق تقم بهم انواع عنایت و لطف فرمود

پوش و خود و اسب حیا فرزند اخوند محمد سلطان بهادر را نیز رسیده
 تا تا چشم او را از آن نقصان رسیده و در اسب جیاه شاه ملک
 بهادر را نیز رسیده مر زمان دیک جامیغ کرده و بهادر بهادر
 بسیار کرده و بغض وی زخم نرسیده حسنت بسر بر احوال کو
 کلانش اندک زخم رسیده و محمد بسر جلالت اسلام را بر دست
 نیز رسیده کو کلانش جلالت تا در جنگ تقبل آمده بمیون
 حار و از قشون شیخ نور الدین تقبل یوزارین مسیح رحمت
 و ضرری بکسی نرسیده تا دانسته باشد و شکر موایب در
 حال واجب دانسته زیادت اصدار نیافت در غوغای سینه
 محسن و حکما کما خیر یافت م . صورت مکتوب .
 بجزت اعلا جلالت ماب سلطان اعظم خاتمان معظم ماکر ربا
 الامم حافظ بلاد الله . قانع اعداء الله العجا بهدی سبیل الله معشت
 الملکوفین خلاصه الاماء و الطین المحترقین عبایه رب العالمین . مانج
 القاب نوشین نتوانم . کالاقاب مبارک و را الخیرید . خلد الله تعالی
 سلطانه و اوضح علی و علی العالمین مرجمه واحسانه . محبت مخصوص

دو لخواه به اشتباه • انکه او هر نو و روز همه وقتی در دل • و انکاه
مصحح نو گوید همه روزی همه جای • وظایف دعوات مستجاب تو
داشته • لیلاً و نهائاً سراً و جهاراً • از حضرت و اهل المواب
اسداعت دولت و مزید جاه و عظمت و انتظام امور مملکت و کما
و انیت اسدعای رود رجا و اثنی که بذروه متوجه متقاعد کرد و
لمبریه شامل حکاکه التیاع و تعطش و مزاج و سخن بدر یافت العادت
حصور اسرف زیادت از انست که منشی ضمیر بکلیک اندیشه صبیح
اسبه عشره از معشران در پیکل تحریر آورد و با مستوف حمال است
اعداد انرا در ضبط عقد و حساب درج نمود که در طالع که منظم است
ملاقات بلخ من حیث لا یجیب بر احسن و جوه کرامت کنال چون در
وقت طغرای بشارت بخت اراسته با انواع العافی و پیراسته با
اعطاف • چون مایه معیش سازمان • چون عشق بوسم جوان • با
افتخار الفتوح همه تنوب رزق سلامت • وارد گشت مورد کیش
را بر اسم نبیل و قتل تیغ نموده • انکناکم و الروح من کلماته احاطکم
و الوحی من آیاته • و ای در مضمون میمولش ذکر فرموده بودند از نظام

امور دولت و فتح ممالک و کسر احادی و افشا و عهد و عاظنت
 با بایجان مفهوم و میسر گشت انهار تو آمد و از نما تو کنه **•** جز نور بخش
 کردن خود از فرجه زاید حق علیست که از استماع ان میسر گشت
 ب حصول پیوست و بهجت و شادمانی افزود و شکر از مومنین **•**
 و عطیبت جسم را مواجی سعد رسند همیشه دوستی و مخفی
 نواز زیاده **•** نام فتح تو تسبانه با نایق برد **•** که بشارت بر فتح تو
 شایسته ای امید است که یوما فیوما فاعده آمد فتح و ظفر و کار از
 و بن جبه جلال **•** و عظمت و اقبال **•** و خداوندین گشته و لاجرای تمیز
 و منکوب کرد و ناگور شود هر انک می خواند دید درین وقت مشارب
 و الجارت انصراف حاده امتحار الملائمن قدوة القهار حکم الدین **•**
 کرده بدر کاه عالی له سال رفعت و مشافها از چند میگی که در پای سیر
 اعلام و عرض ملازمان رسانند مائول که بسج رضا اصفاف رسانند
 اما در جبارت نمود طایر طلبیل بر مفاوق عالمین مبسوط بل **•** م
 صورت مکتوب نمود و پاش که بد فر دار **•** سلطان محمد خان **•**
 خلافت تو سپید بود تا بزمان سلطان خالق اللوح و العلم **•** الله

علم الانسان نام بعلم • که اماناتین • ثواب و عقاب اعمال صاحبین
و بحر مین را بر مقتضای فحوائی من جا، با حسنه فله عشر امثالها • و من
جا، با سینه فلای خرنی در دفتر من اولی کتابه بمینه فسوف الحی حساب
یسیر • و یقلب ایامه پسر و • و پسجل من اولی کتابه بر و راه
و سوف یدعو شهور • و یصلی سعیر • ثبت کنند و بیجا بر روز نایج
ایستان دولت اشیمان رواق سعادت جفت پیمان طاق
حله دالی یوم العوض و الطلاق • بدست حط صدر معظم • معدن
اللطف و الکریم • الکی کفات المشرقین • اونی و فایة الحافین • قان
حباب احسان • فهرست جمیده، امن و امان • دیوان افضال
و فضایل • عنوان تواریخ افاضل • منها و من ذکک محاکمها
زاده و ضابطه محاسبات اقالیم بلاغت • فدک صحیف وجود
نص الباقی دروت وجود • سر صاحب عقل و فضل منزه • رشک ارباب
نظم و اهل مشرق • علا الدنیا و الدین • المحصولی عن بعنایت رب العالمین
محرر و محرر • و مقرر و منظوم • باد بعد از سلامی که استیفاء
مواشیش در احباب حاکمتر بندگان اسرار سیاحت لرد دیوان دانسته

و حیاتی که بعد از بیخ کوهس زلال تیشمش عمدت شراب سلسیل سنگان
 روضات الجنان راعین عذاب نماید کثرت نفوذ کارگاه ^{الساع} محله
 وقوع • و در انواع اجناس شوق شرف و التباع برون رواد ^{ان}
 بار بارین و ریا که مجموعاً رسایل شادمانه و نسیم و وسایل مهر نیت
 نه در آن مرتبه است که بعقود نامعدود و ذخایر و بناصرو ضروب
 تقسیمات و تضعیف ترقیات محاسبان مامور و مستحقان
 از صد هزار و اندک را از بسیار و از حقیقت امساع اظهار
 باوج امکان شمار توان آورد و واسطه که مستقیم اتفاق حسن
 تلاق تواند بود با حسن وجهت غیب جامع المتفرقات و محصل
 المراتب بحصول موصول باد و اگر از لطف نامتناهی که همه
 باب کتاب اخلاص جناب صدارت پناهیست بر موجب • محبة
 تدوم کل مول • و صل کل محبة تدوم • از روی استخبار استفسار
 محب صادق الوداد حاصل الاعتقاد کنند از بشارت قدوم
 پرواچه عوارف المعارف و الاسرار فاضل حساب اولوالابد
 و الابصار یعنی نامه ناهی که مبین فضولش دکامی و مزین صفیات

اوراق نیک نامی بود • روح سبب مجروح اجوارح و حسنا حسنا
مسکرة الحواس شفا و نام و التیام تمام بددفت اگدر لطف کرم که
ذات اهل و فاست تقدیر باران ضمیر مینه که لوح محفوظ معانی و جو
حکمتات سبب نیست احسبوا باره حوادث دوران در امان با ر
صورت مکتوب تر حاسک که کولج طوعان سلطان محمد خان در امان
مضمون مینف یمون و منشور شریف مایون • نغذہ اللہ الملک القوی
الایوم الحشر و الشور • است که برابر باب سکر • و امعان و احباب
تدبر • و ایقان که از لطفان المعیت ایشان زوایا عالم عرفان
مشرق و تابان • و مناق و در حشانت و از فیضان از بحیرت ایشان
سواجم قطن در همگان • و نواجح حکمت محض در تیان در چیز کون و
اکتفان نیست که چون حضرت فاطمہ السموات و الارض • و داجی بسط
بستها فی القول و الوض مکتب قدره • و شملت حکمت • برای
صنع بیچون این سقف زحر کون را برفع دعایم و نصب قوام
مرفوع ساحت و زرا بفرش بوقلمون • و بسط الخلیون را بکسار
ترجم و انا مل موصوع و موصوع کرد ایند و از توجهات اباد امان

۷۷

از جهات موالیده ثلاث را بست انبعث مشتم فرمود
 چون پس لیل صلب سام و رضع تدی غام و ربیت مشتم
 ارحام • و از میان غیب مکونات • و رغایب مصنوعات
 فطرت طبیعت نوع انسان را که سپید انواع و سیراوا
 اصناف اصطناع است بدست قدرت حمت طیته
 آدم بیدی اربعین صبا چنان تعجین و تحمیر فرمود که انتفا
 معاش و بی امداد و اسعاده بنی نوع خود متعسر بل متعذر
 نمود • فطره السدائمه فطره الناس علیها لا تبدیل لخلق الله
 لاجرم هر فرد را از عهده مالایه بد بعضی نمودن جز بمعونه از فر
 اخر در موقع تمنع است بنا برین معنی بیج عابد را معذور
 نیست که عبادة معبود بر حق حلت العادته و تبارکت
 اسماءه که کمال مطلق حقیق جلال ذات و جمال صفات او است
 صورت مکتوب تعریف مسر از مکتوبات اکابر الله العاقمر
 فوق عباده • باد قنارذ بمقهر تشغ در جهان • اب حیاتیگر
 حاکم در کنار پنجاب جلالت ماب سلطنت مال • و در کلاه

جهان پناه ملک مثال • محذور اعظم فلان زیدت معدله و
خلدت مملکت که منبع زلال حیات ابد • و مطلع بلال سعادت
سرمد باد • و نوایب روزگار • و مصایب لیل و نهار • از آن
حضرت ارم نصرت مصروف • و مکشوف • بنده و استجواب
قوائل عبودیات معجز نسیم که فواج فواج ان در راحت قلوب
و ازاحت کروب • بر عهد شباب • و مشاهده اجباب • مستفت
ناید و روح دعوات معطر نسیم که روایح خواتم ان بر نسیم
مخلد جهان و نسیم روضه رضوان فوق جو بد باد روقه احلا
و د و استجوابی و طلبه طاعت و عبودیت نامتناهی متوجه کرد
عضدی دارد که چون استجواب رفت که مهر نیز آسمان جهان بان
از اوج کاروان • در کنا حسیض زمین افتاد و ماه تمام سپهر
شهر یاری از سر پرای تاجداری در مقام عقده ذنب تمام
سر بر بالین منام الی بوم الیقین نهاد **شعر** ماه تمام سلطنت
اندر نقاب شد • مهر نیز مملکت اندر حجاب شد • سروی ز بوستان
سفادت و شکست • بر جی ز آسمان جلالت حجاب شد •

بعز چون ادا زه بگر سوز نجف فزای • و خبر دلد و زجان کزای • از
 وفات و فوات ذات ملک صفات شهزاده سعید شهید
شعر انکا از مادر درویدز پیر فلک • مثل او شه جوان بخت بصد
 قرن نژاد • فلان طیب الله نژاد • و جعل الجنة منواه • رسانده شد
 و تقریر کرده که همای جان او بر ریاض جنان پرواز کرده است
 و از خاکدان غور بطرب سرای سرور • و متکا و جوهر خرامیده
 و دست فنا صحنه بقا و اوج تمام فضا و محووم محووم کرده و دیگر
 فرمان رب الارباب با ستر داد روح مستطاب او بروفق
 خطاب • با ایتما النفس المطمئنة ارجع الی ربک راضیه مرضیه
 بدر آمده و صرصر حمام در ریاض کمال ذات او که جهان در جان و بهشتی
 در سستی مجبول بود و زبیده و بحاف و ذبول رسانیده • و کاتب
 کن فیکون بررق میسور حیات او منشور محات نوشته بنوقع قاندا
 لاینا خرون ساعته و لایستقد مون موقع کرده سیده • علم الله که
 دلها و لوما خون و چشمها بیچون شد و جهان چون دل زلیجا و جاه یوس
 تنگ و تاریک گشت ابرحیرت و محبت چون عیوب چشم براب کرد

در عدد کربت و حسرت جوش و حرورش در زمین و زمان اکلند
و نور از دیده نای و سرور از سینها میدن گرفت و جرات
حسرات بر صفحات و جنات باریدن آغاز نهاده • و طینت این
در او دار کند دو ارقاد و روشن چشمان شبستان عالم بالا
و سبز لباسان مسطح اخضر خضرا جامه کبود کردند • در وقت
عاشق ز افق خون بکشد • مریوی بکند و زمره کیسوی پدید آید
جامه سیاه کرد در ماتم صبح • بر زدنش سرد و گرمی بدرد • ارباب با
و اصحاب ادب متوجه اند که چرا جرم زمین چون سمان سرگشته و خیر
نشده و سمان چون زمین از دور فرو نه ایستاد و افتاب و ماه
منکسف و منخف نکشند و نطق در صعب مجره از میان چرخ نکشاند
و سمط جو را و عده ثریا از م فرود نرخت • اما انظرت سندی السماء
بموتها • اما انکشتت تکلیف نجوم الزواجر • این چنین واقعه نایل
همونزه چرخ کردون قمر روشن و خورشید نور آماج توان کرد که مطلق
را زوالی و مرگش را و با ما و مرگش را را انتقال بر اثر است و دراز
مرفعی ترحی و در مقابله امر مخفی متعقد و از مر زمان قمر بانی

در دیوان دور اسما می سببه تفصیل زنده گان را سر محمد و فدیگ
 از ان مملوک و مالک معیم و ساک الافنا و زوال نیست • مرد را بد
 بجهان بگذرد • مالک و مملوک و جوانمزد و پیر • حکم خداوند برین مملکت
 الحکم لله العلی الکبیر • دنیا اگر چه مقام قرار است • جای فرار است و اگر
 خود میر عشرت سرای قباد است اباد است **بیت** دنیا سرای افت
 و جای می افتست • ارامگاه محنت و ماوا می زحمتت • بدست
 قدر دواع قل ان الموت الذی تفرعون منه فانذ ملا میکم بر نواصی
 دوان و قوا می اداب نواصی نهاده اند و ندان • اینها نکو نوا میکم
 الموت ولو کنتم فی بروج مشبد • بادان و قاصی از مطیع و عاصی
 حاده • و ابواب کل نفس زیقته الموت بر جان انس و جان کر شاد
 بیج روزی نیست که موکل قدر الهی کر میان شامی نکیرد • و هیچ صبحی بر
 اجل کلاه رعونت از سر کردن کشتان عالم نر باید بسا جبار و
 اکاسره که اطنا ب سردقات جلال ایستاز جبال راسیات
 و قلال شامی می کشید و بسا شکر شکنان که بسوگ سمان راه
 بجد بسته اند و عقد شریک سندن و قبه سماک و قننه افلاک زیر قرا

ایشان بود مقهور طوارق زمان و مجبور حدشان دوران کشته
اندازی از جامه خانه قدر قبا، بقا بر قامت بشر است نکرده اند
حیات در کار بیبالا و بیچسب • پیرایه نذوحه کانه از قبا نکرده
مشرب مسرت جهان هرگز بضا حالی نبوده است و نوش محبت
او از نیش محبت حالی نگشته کل حیات او را حار بن محبت فریبست
و مل ثبات او را خوار و فوات در کمین از گوی حیات تا در مرگ
جز نیم نفس مسافتی نیست • وین طرفه که اندرین مسافت • کاهی تنی
که کافی نیست • و آفتاب ولت او را زوال در پی و سایه اقبال او
انتقال بر اثر • ارضغات نوم او کطل زائیل • آن السبب بمنتهای یاد
جهان جهان فنا و فنا و بوضه عرصه ملامت و خیر او محتلط بشرف
او محترج بضر با هر عثره عثره و با هر تهیتی بغزبت زین
به و فاجهان مطلب احی که مست شهدهش فرین زمر کلش بمنتهی
خار • چون این معانی مقرر و متصور است • بنده کمینه صوت
حال در اسبینه عقل داشته • و دست از جرح فرع برداشته و بای در
دامن صبر و سکون کشیده این حروف را که شدری از سوز دل و
عنصری

از فیضی است بدان حضرت فرستاد **بجاء الله تعالی** که خاطر انوار
 جهان داری بر مهنید این مقدمات و تقریر این کلمات اکابر
 و بصیر ترا از جهانیا نیست و بکج فکر و قاف و معیار رانی نعل
 عیار رو و کار ناحق شناس شناخ با مثال ان مواظب احتیاج
 ندارد همانا فحوا **انما یوقی الصابرون اجرهم بغير حساب**
 نصیب العین فرموده باشد **شعر** و کل مصیبه عظیم و حلت
 تحق اذ رجوت لها ثوابا **و اگر محذوم مغفور پستاره ریح**
 شهر یاری بود بچند انداز یک ستاره فرورفت **بجاست**
 صبح جلا گست **ایزد تعالی ان محذوم سعید را که سوی خلد**
 خرامید و ناکشت زحق **غریق غفران و رضوان کردانگ**
 و این مصیبت را در ان حضرت آسمان رفعت آخری مصیبت
 دوران **اگر بدامن جا هوش سیدیم بد** و کبریات شرفیش
 تعیری مرپاد **نوع دیگر در تعزیرت** بر جبار باب الباب
 و بصیرت فسخ نکرد و بر رویت رویت اصحاب خرد و خرت دوست
 جمع کجا دیده دور و زبم که در عیان پس از ان فرقی نیفتاد است

جهان بیج کس نشان ندهد که بیج کس جهان نیست که جهان بیج
خبرت پوشیده ماند که مقدر بر اطلاق • و مدبر بر انفس والّا
فاق مشور امور عالم و عالمیان را بتوقیع کل من علیها
فان موشح گردانیده است و منہیان عالم جیروت نذا
کل شی خالق الّا وجهه بکوش جان انس و جان و سبع جمع
خلایق جهان رسانیده در دو را این گردون دون سیر
پسپه بر قلمون از دست ساقیان کل نفس ذائقة الموت
کسی صاف جوشکوار زندگانان خارجتار ناگهان پوشیده
و در خلعت خانه این جهان نماند که مخزن خلعت نوع اناناست
از دایان خط • انما خلقنا الانسان فی احسن تقویم • بیج منتقن ^{بنا}
بنا و جا و ذان پوشیده • الموت لا والدایبقی ولا ولد اهدی الی السبیل
ایمان تری احدا • للموت فیما هم غیر حاطیة • من فاقه الیوم
سهم لم یفد غذا • کین نکس سپهر کو محبطست براب • کل بر سر
سره که در جهان خواهد کرد • اصحاب ادب حقیقت را بدلائل عقلی
و نقلی روشن و معین است • و از باب الباب وحدت را بقیاس

جلی مبین و میرین که نفاش نقش خانه افلاک درین محنت اباد خطه
 خاک مرکز صورت حدیقه حقیقی بر نه انکوت که صرم ذبول مهرگانا • انوا
 و از باز انزا • با خاک هلاک بر نیامیخت و در چرخ این جهان فانا از
 اعتدال بهار زندگان بیج کلین حیوان تشکفت که بکنا بکنت خزانانزا
 بر نیاشنت • کل بجو اهداشک باغبان • ورنه چخند خود و وزیرند
 باد • پس علقا باندا بلدات بیج روزه این جهان ناپا بدارنج
 از شادی بر نیفر و زند و بروفا اسپهر غدار • و عشق های این روزگار
 ناموار کبسه نذ و زند که مردم شناسی را از اوج شکر کامران بر قوه خاک
 می نشاند و هر ساعت تا جداری را از اسب جبات و زندگان پیاده می گردان
 نه فیل بند ندیر ارباب دانش مانع شاه مات قضا و ناگهان می شود و
 قوت جلادت و کوشش اصحاب بصیرت و بینش بدفع شاه روح نیر
 آسمان قایم می کرد و حواش چون وزین بکش رفتاری موصوف رسکنا
 تش چون حوی و لبران یکجا کاری معروف • چون باری عالی حلت
 قدره و علت کلمه که مصباح صباح زندگان در مشکات مشیت او
 و الواح اعلا رخلایق تعادیر او منقش در از او هر فرجی ترجی مفرز کرد

است و در مقابل آن مرغمی مقدر گردانیده • نه تسر و سیاره کان را
از آسیب زوال امید مخلص متصورست و نه جمیع پستارگان را از
فوت هبوت و وبال و بجال بخاتمیه قبا و بقا و جادانی بر بالآ و بیخ
ند و حده اند و چراغ فراع از چنگال آجال بر بالین بیخ آفریده بر نیافزود
حیات روزگار بیالای بیخ کس • پیر همنی بدو حجت که از اقبال نگردد • مع
خانه ایجاد بنیاد محنت باد این عالم حاکی جز بر باد فنا نتهاده است
و اول اخطا و افرینش کس را از احتراق آتش بوار سیداب و حوادث
روزگار مثال • فراغت بال • در رفعت حال انداده پس عاقل باید که
بدین پنج روزه زندگانی درین جهان ردیوار عرصه عناصر که چون
سایه ابر بهار ناپایدارست بنندد و جانندک هملیه که در حیرت حجاب
شترک از این جهان که مانند صورت سراب با اعتبارست مغرور
نگردد • کوی طلسم سپهر • درین وقت چون استماع افتاد که امر مجوم منوره
ملک ملوک الامرا و عمده و زمانه قدوه اعظم الوری فی عصره و آوانه
نغمه الله بغفرانه دعوت حضرت الوسمیت رالب هلیتیک اجابت گشته
و فرمان یایستما النفس المطمئنه ارجی المار بک راضیه مرضیه رابع امتنا

تلقی نموده آتش صخرت و اضطراب نه دران نصاب التهاب یافت کبسیلا
 سرسنگ دیده تکین تواند پذیرفت و طلاء طم امواج اندوه و حسرت
 نه چنان مستوی شد بقوت مصابرت در ممکن قدرت خاطر فاطر توان
 نهفت چون ساقیان دور فلک چرخه در جام کام هیچ مخلوقی نریخته اند
 تا از اسبوم مہوم کلی نفس ذائبة الموت در نیا میجو و مہندسان کا خاڈ
 تقدیر در عرصه کائنات بیج سوای بقای و مورد حیات نیافته اند که دران غابا
 عثاری و کدورت بوار بر نه اینجته • لیس التنا • جامون علی احد • ولا
 بقصور علی رجل این دہر دون و سپہر بوقلمون سر عینی که می دهد بر مناسک
 دون ہمت بازی ستاند وین سپہر بی سرو پای در اہستہ داد موآ
 نا پایار دست برد سعی واجتہاد از لوازم می داند • حکم اللہ یا ہلکری بوس
 وانعام درین ظلمت شبان فانی • و تیرہ خاکدان این جہان احمقان
 قرار مستنع است و مجال فرار از چنگال اجلال مجال • آلا آنجا دنیا کنگرہ
 اراح عشیا و سو فی الصبح راحل مطلع سراہر کواہ است و مشوالہا
 واقف و اکاہ کہ چون استماع افناد کہ ان حوشید مشارق جہان بنانے
 از اسبب زوال درجہ بکسوف مجہوب شد و ان بدر فلک عظمت

و کامرانی از افق زنده کایا غروب کرد • وان کلبن کلز اجناب
از تند باد حوادث روزگار بر خاک هلاک ریخته شد وان جسم و
جویمار سلطنت و شهره یاری از سیلاب نوایب لیل و نهار
نکونسا رکشت آفتاب جهان تاب حضرت امارت تاب مخدوم
سچید مغفور شهید فلان از اوج برج حیات بخصیض و بعضی
مخات افتاد آتش اندوه و صبوت جهان التها ب یافت که فواران
اب دیده از سکین و تصفیه ان قاصر بود • بستم ز کوی پنج
چو چوکان خمیده شد • و ز شتر فراق روانم خلیده شد • از
بیدیه و عبرت و باصره بصیرت مشاهده می رود که این
دنیای دنی محل حوادث بی منتهاست و ارکان میان این عالم
حاکم بر هر سیلاب فتنه **شتر** در داکه راه کسور ان
بسته شد • سلک نظام ملک ما گسسته شد • طاق بلند قصر
امارت خراب گشت • شاخ بزرگ دود دولت سگنه شد
تا خود کدام بخش ازین شیر و ان **چرخ** ناگاه قاطع ره بخت **شد**
چون حضرت مالک الملک عو شانه و عوم سلطانه بر وفق قضیه

کل من علیها فان و یبقی وجه ربک ذو الجلال و الاکرام منقذ است
 در صفت پنا و متوجه است در سوره از رحمت فنا و حکم دلایل نقلی و
 عقلی معلوم و محقق شده که اصناف ذوات محدثات بصفت از یا
 مانع مقرون این واجهات مکنونات و انواع مصنوعه عاثر اجلی
 منقوت ذات لم یزلی از جبر امکان یرون الا کل شیء ما خلا الله
 باطل و کل نعم لا محاله زایل • جهان سز که مرد صاحب نظر بصیرت
 و بصیر کشتاید و اینه دل که جام جهان نمایست از رنگ مواد و سوس
 بزاید و از اعترار و مساعدت ایام جا بخانه نماید و نعمت اجل
 بهمت عاجل فوت نکند و بنعم نعیم جاودا نامتع لذات نفسا ما از دست
 نهد و باعراض این جهانی که عوضه انتقال است معزور شود و سیر
 دنیاوی که در شرف زوالست فایع مکرر در تعیینش ناسد که راحت
 اصل را جرحت اجل بر اثر است و شراب عشرت را سرب عشرت
 در برابر کینج یاریج است و کل باخار و موسی باخار صاف مادر است
 باغم و مه باغ نام و محقق ان حال و مصدق ان مقال انکه درین وقت
 از شکایت هدمات مصایب السوز حکایتی کردند که و السموات یقطران

منه و بشق الارض و تجزأ بحال هذا • کادست نزول به الاقلال من
عود یعنی خبر خادنه که از تنه بار بلا و طوفان عناقستی امل در کرد
اجل فرور رفت و از خوشبید یا مهر اختر برج امارت از فرود
حیات در حنیض ممت افتات و ماه فلک جلالت در عنده
حسوف گرفتار شد و بدان داغ خبثت و بخت و جبران
برجان جهانیان نهاد و طایفه نفس قدسیش از ششمین سعلی در هوای
عالم علوی پرواز کرد و طاق ایوان معدلت شکست سر و بستان
اعتدال مانند در بیان تاثران مصیبت یایل چه گوید و در شرح
حدت و شدت این واقعه مشکلی چه نویسد • در برج ان سرو
بستان آئی • در برج ان غیراب زندگان • در برج ان سایه لطف الهی
در برج ان افتاب برج شامی • اری شیوه روزگار همین است
و سپهر عذار را این عالم دت نه از روزین است پیوسته فلک شبنم
جفاخته است در بیدادی صد علم افراخته است چون انفس معلوم
و اجل محدود و منقض شد و دست فنا و نامه حیات را بحکام قضا
مخوم کرد و حکم و بوان سلطنت انزل با ستر داد و دیعت روح نشا

یافت فرماز تبدیل و تغییر و امثال را تقدیم و تأخیر صورت نه بندد
 فاذا جاء اجلهم لا يستأخرون ساعة ولا يستقدمون **س**
 مرگ با تیغ بکشد بقضای تو رسد • و زتر احرته و ملک کم از دأ
 نیست • هر چند حضرت فلک رفعت نوین اعظم خلد الله ظلال
 معدله لرفع التوایب و جعل هذه المصيبة اخر المصایب بدین واقعه
 تا بل مخصوص نیست و این قصه مشکل عالم و عالمیانرا شامل است
 و این بنده در دو لخواه و مخلص استباه بقضا عفو مهربان
 و عام ممتاز و بزرگتر و تأسف از وضع و شریف مستغنی ازین حجت
 با قامت و اسم و اجیناج نمی داند اما بنا علی الرسم المألوف
 و الطریق المعروف خوانان بود که اگر کثرت علیایق چهره و لادار
 قناع امناع نداشتی خود متوجه شدی و بتقدیم و خلیفان قلام
 نمودی اما چون و فور عوایق منظر است النفس تصویر و الدیار برتبه
 یا بلیت لولم یبلغ الایام • فلانرا و سپند تا بلوازم و سزایط ان
 قیام بیا بدینین و اثنی است که حقیقه قضیه جمیل مصدر و قه حال که دانند و
 و اشارت و بشر الصابین اصفا فرمایند و منه التوفیق • ایزد سبحان

ان اقیاب جهان تاب را سالها فراوان از سپهر معدلت تابنده
داراد و ظلال عاطفت ان سپهر احقر جهان داری را بر مفارق عا
لمیان پانیده گردانا و **صورت** سپاس و ستایش ان خداوند را
فلک فلک را ملک ملک گردانید و اقطرت فطرت جسم و چشم و بنوا
اور و چشم را زبور ز نور داد و جسم را خنجر جوهر کرد ان قادری که
از اقیاب تاب او می رساند و از سحاب اب او می جکانه ملک
ز ان زمین زمین را بساط نشاط کرد و از بهر دیدار دین دار کله از
کله کرد انید انسخ انس و اذجان را جان افزید ان سرور عباد را
مهر دیدن و عهد ذلیلان کرد و تاراه راست و انج راه راست بود
بخلق بخلق باز نمود و رنگ رنگ از دل پر خود بنزد و در میان بتیان
سک شکار استاده و دلها دور کرد و صد هزار افرین افرین صلوات
بر جم جم و تر تبار بت و باز بب بازمینت ان سید عالم باد و بر بار
بار ان او که جم جم شریعت و مؤید دین جوگنا و بودند روایت کرد
انذ اخبار اجبار که چون ان سرور روزگار و سرور روزگار اظهار نظر بال
باذل مکرم مکرم بنه بنه اوم را صلوات الله و سلامه علیه دل از ذل سرور

قریش ریش شد غم او بخورد سفره سفر در پیشش نشناختند قدر قدر
 در فضا فضا با تششش تابش گرم شد حرارت حرارت در دل پیدا
 کشت فرمان فایر بر آجمیل در رسید بنان بنان در انگر و هیچ نیابت
 نگر نیست حکم حکم منان مبان در بست و داغ و داغ بر دل میخنداد
 از یکی یکی بید بنده شد اهل مدینه چه چنانک اطلس داشت و چنانک مدینه
 بر فرور نور خدمت او در یافتند و توفیر توفیر او بجا صل کردند دران
 مقام مقام کرد بنزدیک ان آرام آرام گرفت دران حضرت از ان حضرت
 حضرت دولت بد مید از ان نصرت نصرت ملت بیداشت دایران
 بران خدمت نهاد بر انصار ابصار و فاقد مکاه مصطفی ساحتد دولت
 دو اب او دانستند نعمت نعمت او را شناختند بزبان حال خال این
 گفتار بر رخسار روزگار که رخ سار داشت می کشیدند و می گفتند
 دولت چه بود و دولت باست دل بد و نیک نعمت چه بود
 نعمت او نعمت باست ● دل در بد و نیک و نیک بد نتوان بست ما
 خویش و بت ما با بت باست ● آری هیچ حقی مانند مشک مشک چون
 مشک بنهان نکرد و چون عینی غنی شد مکاه که راه بر میان بست چون درم دان

آوازه بدر و از راه مدینه بیرون شد خبر خیز طینه طینه طینه طینه در جهان
چون بیک بیک در جهان بجهان شد بهر کوشی کوشی فرو کوفت در
سعی شمع بر افروخت باران نازان چون قطره باران نازان را رو
بروی مدینه نهادند چون پس بسیار آمدند سیدار باب از باب
دعظ و عظ دار آمد و گفت ای انصار خیر محمد میان دو چیزی و خیر
خواهید در مهاجر مهاجر را با هر سر یک سر شریک کنند و یا قوت قوت
و هید تا بید و ان قوت قوت نشود تا چون ایشان عوع و کند
و حرم حرم بندند و یاری باری در ایدکی آذاجان نهند و العتجر
کبخی کبخی بیرون آیند و مغام کثیره ناخت و نهاس مردی فردی بشما دهند
و سر سواری سواری درست شما کنند از هر غنی غنی بشما رسانند
و اگر شما را جان جان خواهد که امر و زنگ هر یک بکن تا کیند از هر غنی فردا
چون خون عدورید نزد چون رنگ زنگ شهر یک شهر زار اند شما را
دران بار بار کنند و از ان نخرس بدهند بندان حطه حطه خوشین باز
خوایند جواب جواب باز دینید و با خنبار کنید و کمان کمان کشید
و روشن روشن بید کنید اهل مدینه گفتند یا رسول الله مهاجر در شما

بر ما بر ما عزیز ترند از دنده در دنده در دیده پان جای دیم و حدت
 خدمت خدمت بجان جان کنیم که ز غایب رعایت ما شکر شکر
 ایشان دم دم بخلق خلق جهان و مذاق روان روان شود از
 اگر چه یکی یکی نگیرد و باز نازی شکار نکند و از موت عسکرت
 شیر سیر نشود و از حوسح و شش پیش پیش اما اما ما ما استعانت
 داریم طاعت داریم و مطابعت مباحث کنیم آنچه کاریم و درویم
 و مرجع یک بیک داریم فدای ان اصناف اصنیاف و سروران
 سپه روان کنیم خانها خالی خالی کردند انبار انبار کردند کرسنه
 کرسنه بودند بی ایشان بنان بنان بنزدند بی خندان خندان
 چندان محنت محبت و بار بار و در در در بکشیدند که در شانها
 این در در در بد میدند که و یو اثر و ن علی انفسهم و لو کان بهم خصمه
 خون خود جو در بر سر نهادند و تخلیجی ازین بر کنندند در جت در جت
 انسان بنشینند که و من یوقد شمع شمع فاولیک هم المفلحون عزیزا
 عباوت غایب شناسند اگر تو شناسی سپاس نباشد یغیر شناسا
 کی ایشان انند که مرکب مرکب را دانند و هم قرآن قرآن باشند و با

اجبار نشیند برات برات مکنه مقننه و میاودینا بندند و ششم چشم را
در جسم چشم که طفل ممد و طفیل عمد است راه مند مند و اسکا
غنا غنا خوانند شد سپهرین حیات بدست فنا قبا خواهد گشت سگرو
پس پاس میدعی را سز و کز شعر شعر اشعار ابرکار افکار توشین
خواطر فضل و حمد بی قیاس محترمی را زیند که قامت رعنا ی حوار
عنا ی نثر احوله زینا نظم و ریو شناسید و آثار فی کل شئی شواید
صوادق فی آیاتها و صواع صنایع میدیها العیان و انما تدل
علی الضیع صنایع و تحف تحیات نامعد و دودای صلوات غیر خود
نثار روضه مظہر بیت القصیدہ دیوان نبوت و سر جریده فرستید
فتوت شیخ خانقاه فلان کتم تجون اللہ فاتبعوا امام محراب صلوا
کما رایتمونا رسول اللہ ذی القدر المعظم محمد بنی الامی که طوطی شکر خایش
در بوستان فصاحت علی لدوام شکر شکنی جایید و بلبل خوشا
الحان نغز ان من الشعر حکمتہ وان من البیان لاسحرامی سر آید
یا ایها الراجعون منه شفاعت صلوا علیہ و سلمت لیا برای صایید با
بر فرق فوق نهند و از ایوان ایوان در کنند و بدینا و دنیا فرقتی نشوند

تا در جنگ عقاب عقاب گرفتار نکردند کی فاما من طغی و اثر ایه
 الدینیا فان الجحیم هی الماوی کنه کنه تو او شناسد جرم جرم تو او داند
 عزیز عاقل خافل خوب نباشد بگرگی قناری قناری برستم برستم
 چه رسیده فرعون فرعون ندانست آبش آتش گشت که او قوا فادخلوا
 شد اسد دوزخ زبیر شد ادب و درخشان بد و زحش انداخت که او
 فکبت و جوهم فی النار قارون و ارون یادریا مال با بی مال شد
 که خفقنا به و بداره الارض بدانک دینار نانکس و فاکند با تو تم
 کند با بیج انام ایام قرار گرفت با تو هم نگیر ذمدا مدام منوش که
 خمار خمار بر سهت کند که فردا کوزه خمر کوزه جمرست بشود دانک شای
 خمرست • کوزه خمر کوزه جمرست • سبکی سبکی فیماست آورد و سبک
 سنگ فیماست از زاویه در ماویه باشد که و اما من حفت موازینه فاته
 ماویه • پیاله بناله ارزک • و یقولون یا ویلینا نقل نقل کرد که • و یقولون
 اثنالامع اثنالکم کباب کباب شود که • و یخرج له یوم النبیاه کتبا بلیقیه
 مستورا در جیم جیم کرد دست که • کل نفس عاکبیت بهینه باید باید که
 تازنده باشی تازنده • یازنده یازنده باشی ملوک که رسم رسم برستم برستم

مبادا یک چاه شود و تحت بخت تحت آید و در بدید خود ذکر قمار کرد
بدب بندت شود کی ان مثل مثل است کی بگل بگل فضا رتھار دک دک
فاخر فاخر فحلک فحلک تمدا بهد امت و لیست هانت **صورت مهیت**
بارگاه مملکت پناه معدلت دستگاه تو اب بند کی جہاندار اعظم کامیاب
شہر یار عدل خورشید رکاب **شعر** انکی تیغش از میان کوه کشاید
کمر • وانک رنخش از سر خورشید بر باید کلاہ • رستم اقلیم کمر جہان
بکشای • خسرو و ارا پسر بر تاج بختشای • تاج بختش تحت کشور
خسرو و ارا پسریر • شاه عادل صندر رستم دل اقلیم کمر • حامی
حوزة الاسلام • مقوی قوانیم الشریع والاحکام باشتر العدل وال
حسان • ناشتر الامن والامان • قانع الطفاة وقاصع المشرکین
نفرۃ العزاة و عمدة المجاہدین • انک چون تیغ بر کشد ز قواب • زفر
شیر غاب کرد آب • وانک چون پای در رکاب آرد • باد باغوم او
نیارد تاب • ملک ملوک الامراء والافاق • سلطان مملکت البروم بالکشتی
انک از موز بند لاف سلاطین دین • وانک بزور می کنند فر ملوک عجم • بان
یونان • تممن جہان • الموبد من الملک الصمد بالملک الموبد عنبات الدنيا

و آیدین سلطان محمد خلد الله مملکه و جعل بیط الارض مملکه کترین بندگان
 که خود را از جمله جمعی غایب شده می دانند و در مضاعف عبودیات
 زانمناسی کی ورد مضاعف اخلاص و دو لخواهی از تنسم آن تبسم
 کند با وفو و نیاز و افتقار بجهول مشغول در جناب نواب نامدار ^{للسی} با
 اذاد بر و الصبح از اسپ فرقت حاشته • منزید عود و وام جلالت
 میطلبند • نبات شمت و ناید بخت میخواستند قرین اجابت
 و ضمین استجابت با این بندی با خلاص نوس • و تعبد از تکلیف
 دار السلام مقصود در رسم قلم می یاد ایزد تعالی دولت در پاست
 خدمت خدمتکاران که فرست مطالب و مذکتاب جهاندار است
 بخواد وجهی مقدر و میسر کند بعدا برای ممالک ارای غیب نمای نواب
 انواب انحضرت ارم نصرت عوضه می دارد که تابش رت دولت رسالت
 رسانند نکی الوید جهانگشای محمد رضی اصطفی چون اعلام عالم ارای
 محمد مصطفی از اعلام علیین و اوج حرح برین افراشته شد و دیده خانیان
 بسامیر تکلیت و خذلان انباشته گشت علی الخصوص محدودی مجبول از مشرب
 زلال مخالفان در گاه جهان پناه ربان بوده مغرور منال بوجیان ^{مشغول} است

بیران می لغات اشتغال نموده از ضربت حسام خون اشام و صدمت
اشقام قضا ابرام بخصم قلع و اسنهمال رسیده است و شربت جام غم
انجام خذلان و ازاله حبشید و تمامت آن منسقه بجزه چون دیده ایک
شیران پیشه جهاد و دایران معرکه اجتهاد و مردان خاکساران
سیلابها چون جاری خواهند از بیم آن که بر دلان معسکر تیغها و تیغ
خونریز بخت و محافرت روز رستخیز بدیشان بنماید و بیستیاری
ششیران دما از روزگار اعیان نابکاران بر آورند و ساقیان
مقاساة ادوار کاسات ناخوش کوار خذوه ففلق ثم انجم صلوة بز
پیمانید و از کاسه سکر که در آن کشتن ایشان بر وحوش و طیور خوان
با کسر آن کپتران هیات اجتماعی که شریا صفت داپستند چون بنات
النعش بصورة افتراق مبدل شده اکثر ایشان روی در مضیق واضحی
الیوم فی الریسرکان لم تغن بالایسیر و رده اند و دست عنایت از
بحکم نون الملك من تشاء و متفرع الملك ممن تشاء ناج سلطنت و جهاد
را از دست بدترین بندگان خداز برای کمترین بندگان انحضرت
بود جدا کرده بر تارک مبارک انحضرت نموده و اسباب سعادت

و کاهران و ابواب مسرت و شادمانی آماده و گشاده شدند و سواد
 فراوانی در بارگی مدتی بغبار جهالت جمعی از اصحاب مغسرت مکه
 شده بود پر شخات عدالت و تصفیه نضوت بصفت صفا و صوفی
 کشته جهان و جهانیان را اصناف مسرات و انواع مسرت
 روی نمود و بهجت بهجت و روح روح قدود و سرمایة افتخار و سیرایه
 استظهار شدند شتابا صبوح فتح و ظفر کن شراب خواه نزد و ندیم و مطرب
 و جنگ و رباب خواه از کام شیر ملک جو کردی برون بفتح فارغ
 ذکر دران کوزنان کباب خواه • سنگ نیت که در اصطلاح رزمیها
 و استاده عرصه رفا میست کافیه بر ایا کوشیدن و دراز و یاد مواد
 جمعیت ممکنان غایت اجتهاد مبدول گردانیدن موجب غیر
 و دولت جهانگامی و سبب روان انتظام امور مملکت و نیکو نامی
 باشد و چون آنحضرت درین معانی دید میضا نمود و عرصه مصالح دین
 و دولت جهانگامی و سبب روان ~~بخطوات~~ بخطوات مخطرات مدتها بود
 لاجرم جماعت با فرعون را کی در استیلا و تعدی دعوی فرعون نیکی
 با موج الحج بخار زخار اقتدار استیصال فرمود • اذاجا موسی و القی

وَأَلْعَا الْعَصَا فَعَزَّ بَطْلَ السَّحْرِ وَالسَّاحِرِ لَأَشْكُ دَرْكَارِ خَانَةِ فَرْمَانِ
یزدان سهو و نسیان را مدخلی صورت نمی بندد و مران کا فرغت
عذر را یک حقوق نعم رحمان را بعقوق و عصیان مقابل کند و از بطل
و غرور در در کر داب عجب • هنوز دولت تو شناخ و بال خواهد کرد
چو همیت کی در اجزاء جان بدخواست • ز چاه و جو معالی کی فرست
در تقدیر • هر آنچه هست کنون آن یکی زینجا است • و مانند بشری
بماستتلا • من القرآن الالف بیداء من فرد • اگر چه مصالح امور
عالمی مداحمت کی مدار را باب حاجات و مرکز اصحاب مهمت منوط
و در بو طاکشته و تراکم شواغل و مشاغل بهرج بیشتره وارد امیدت
که این وزراء معنی انجناب جلالت • ناب را از لطیفه کرامت
این الکلام اذا ما سهلو اذکروا • من کان یا لفهم فی المنزل الخشن
ذاهل نگر داند و از رعایت حقوق بندگان قدیم کطریقہ اخلاص
و رزیدنه و راه احتصاص داشته و بیضاغنی جاه و جلال و ترا ایدو
و اقبال بدعا خواسته باشند شاغل نیامد • فذیک لای شغلک عن
رجی حقاً محاکم قدالفت الیک امور یا فلان شغل فی السموات شاغل

و گنگنه لا تنخ الارض نوریا • امیدست کما عن قریب عوم خلق
 بیامین است ثواب و وزرا، موافقت قریبا و اولیا و رمید امن
 استرحت و در کف فراغت و رفاهیت اسوده کردند و رایجا
 حدایق جهانگامی در جو بیار تخلید نیکونامی نافرمانی مانند کمتر ^{کان} بند
 از غایت نشاط قدم بر بساط انبساط نهاده این تهنیت بجز
 عرض می رساند و بدن حرات امید عفو می دازد و بوصول شرف
 او امد و نوامی که بولب جهان میان بدان معنی و مبانی اند ^{مش} است
 کشاده و تمام از میان بسته است همواره اساس ^{مش} مملکت
 و بسپس سلطنت مجد و باد بخت الحقی و خیر الخلق **دها و یکار حکم بر یلع**
 چون حکمت افرید کار عوشت نه و عظم سلطان جهان اقتضا کرد
 است که در مرقنی از اقران صاحب قرانا و در م دوری از
 وار صاحب وجودی کی انوار فرق نماید الهی از جنبی • جهان آرای
 او چون شش طالع و بدر لامع واضح و لایح بود و انار سعادت ^{متنا}
 از ناصبه نصف نمای او چون نور یعنی از ضمیر و انار حشان رحشان
 و در فشان و تابان باشد بر سر سلطنت و بخت مملکت ^{مش}

و جهت کفالت که خدای و کنایت پیشوای در جمیع مصالح دین و دولت
و مناج ملک و ملت تا بستنایب جمعی از وزرا و امار و کروی از کفالت
و دیات هر خیز تا بیا من تدبیر صایب و محاسن رویت تا قوت ^{التسلیح}
صاحت جهان از رخت یا جوج ظلم عدوان ایمن و بوساعت آراء
ملک ارای و افکار شکل کشای انجاعت خاطر خلائق عالم و ضمای
طبقات بنی ادم فارغ و مطمئن کردن و جمهور امور ملک و کلیات
مهمات نازک در سگ نظام مخوظ و قواعد نیکو کاری • و در اسم
جهان داری • لایزال مطرد ماند • و بیج افریده ز رانم غمام انعام و نسلیم
لطایم احسان و اکرام او خود ماند و هموار سلاطین حمد و ثنا خدا
بر اجل شانه و عم احسانه ان صانعی که زره خاک کشف را از حصیص کن
جمل طبیعت بنظر لطف دایره نقطه علم گردانید ان مبدعی که قطره آب
ضعیف را قعود ریای ظلمت بشربت بنور رحمت صدف در معرفت
صاحت جسم سقیم حیوانا مزاج را از دار الشفای گرم بواسطه عقل
صحیح و تبه انسانا بحشید نفس خستیشطان صفت را از کارخانه
فضل مبد و روح قدسی سیرت ملک ارزانی داشت صحیفه دارا که در

ایات غیبات حکمتست بجدول افعال و صفات خود پیراست
 بس با انگشت ارادت علم ارقام ایمان معرفت در اوراق اطوار
 ان در درج کرد ایند جانز که جام جهان نمای قدرنت بصیقل انوار
 ذات و صفات خود بیاراست نابعکس جمال و جمال لم یزلی اسرار ^{حد}
 و محبت در دایره کز او مستحی شد چون بعدت بر کمال و حکمت
 بی مثال استویه نفس از تنج روح با تمام رسانید و ترتیب قلب غالب
 از فیض انسان ترکیب و محقق افند و در حرمین رفاهیت رعایا ^{اصح} و در
 خالق البرایا انداش ظلم و تعدی رفت مرا سینه بنیاد غضب پیرانی
 سفینه دولت او را عقیق بی رحمت و ارباب کرد اند و کنگر گت
 بیان مملکت تزییر او را عالیها ساقها سازد و عجب که ان مجوران ستر
 لهو و مقوران سراب سمو تصور نکرده اند که از شیخ خلاف بانگ
 قطع توقع نزنوان داشت جز قضا یا نه که موجب یا خاطر باشد
 بیج بار حاصل نشود و از اموار بر باد و حسرت استوار بر چاره گشت
 جز استیصال و اضطراب و اصل نکرد بجز الله که اولیا در گاه جهان بنیاد
 در سپنگان روح افزای دو سپنگانی نوشته اند و اعراض حضرت

ارم نصرت کاسات معاصات جان کراری ناکامی در کشیده • دوش
بغزای لوت معنی و دوشمن کو بگاه • حق علیست تا اشتهای قناد که
تامت حل و عقد جنین مملکت وسیع و تاج و تخت جنین سیل طنت
رفیع بر حسب اعطای القوسن یاریها و انزال الدار بینا بنواب المظفر
حسنت تعاقب گرفته است مواد اعتقاد و استظهار را مانی ان و
علی الخصوص کترین بندکان و امداد بستانش و مشتانت مملکت
مترادف کشت سریر ملک عطا حاکم و کار ترا بجای خویش بود با برج
کرد کار و هر دو سن ملک کسی در کنار گیر و تنگ • که بوسه بر لب
شمس ابدار دهد • هنیئا بملک انت قدما امیره • بلوغ الامانی و تشدد
المجاهد • فمن بعد هذا اليوم یجولوا اهل مناهل قد شهیت بسم الاست
و بعدل الایام فیه و یقینی • صنوف البرایا من طرق النواید • تری الا
والارام بجمعا معا • فذا طاحت من عدکم فی الموارد • فذا نظرت فیه علیا
باسکم • فذا نظرت من رسوم المفاسد • مما لکی بکیرات در تصرف
مملکت که اقبال را در و ما واست • زفر عدل جهان ناب عالم ارایت
سید جوانان رشک کیندر حضرت • جهان شد دست زیمت در مملکت

ان • کوزن طعنه زنان بر قفا شیر و غاسست • تغییری که اندر
 مزاج ان تیغ • بیرون بردن بگایت معالجاتی داناست • اگر کسی
 شرفی یا بد از مالک و جاه • مالک از تو شرف یابد و سعادت و حظ
 حاکم بعد ازین عساکر غایب و حشر مصابب بر امن عهده این
 مملکت که مدتها عهده افات و زحمت بوده نکرده اند و امانی این یک
 در کشاکش مصا در ارات و مطالبات و اوار که و مجاری بودند بفر
 باکل • و رفاحت حال • مطوظل شوند و دست مستدیان از گریبان و از با
 مملکت جهان کوتاه و کشیده شود که اگر کسی سینه سترگ بیش پیش ضعیف
 نتواند کرفت و کردینار که در دند و جنگال و منقار باز در موصی توقع کبک
 و کبوتر نتواند که نذنیار در ساینده و اوزه و تحقیق بش ملاعده کم ف الاصل
 مرغی مع الاشد السوام فی ابسام و لا تعد و الزیاب علی نجاج • و لا تهب
 البراة علی الحام • زود باشد که باطراف و کناف عالم برسد بچون
 خیال امارات که دلوح ناصیه ان حضرت بچشم فراصت مطالع رفته درین
 غیب کامسنت امداد ان حشمت ملادم متوال و اعداد ان نعمت • هر خطه
 مترادف هوا باشد بود • میسر فی الامال انک تنهی • الخادم تقیه امیر

بجناب رفیع امیر اعظم قدوة معالی ملوک الامم مولی ملوک الزمان فقیر
قیام الدوران عام مبانی الاسلام بهام قواعد الاوثان والاشیاء
الغایز احراز فضیله • و بجایه دون فی سبیل الله باموالهم و انفسهم
المختص فی طریق الحق والصدق بعبادة العز واجها و قطب الدور الملک
فان امیر مراد • ادام الله تعالی ملک و جلالة و زاد کل یوم دولته و
حق تجارت عبیر نسیم و طرف دعوات عبیر شمیم منشعب از هفت
نیت و منبوعت از کمال اتماد و محبت احقاق و ایدامیرورد • سلام
کاکاف لاله المحمد • سلام کاخلاق النبئی المنید • سلامی چو عقل مجرود
شریف • سلامی چو نفس متدلس لطیف • در شرح مضارای قصص مصفا
رفت و انما و انتها، احوال محالست چون ازان حد مجاوزت
که بواسطه واسطی خوش حرام • ولوان مافی الارض من شجرة اقلام
بیرامون وصف ان توان کشت لاجرم باختصار التمامی افندی ^{اصحیح}
الحیة و المودة او اخر شوال رقم زده نموش مصادفت و ولا فی کرد
چون پیوسته اخبار ساره جهانگیری و کسور کشت ای حضرت ^{سلطنه} اعلی

بای خلافت پناهی حلد الله تعالی خلافت و سلطانه که مشتی دیوان
 جعلکم خلائق فی الارض منشور خلافت روی زمین بنام جلالت
 امین ان مجتهد بحث فریدون کلین موشح ساخته بدان جانب ایشا
 می رود و اثار مسایح جمیده و عتود دولت و صیت تاثر و فتوحات انجا
 که رفوت منزلت مجامیدان و علو شان و برهان نیست • ان الله
 یحب الذین یاتون فی سبیله صفا کاتم بنیان مرصوص • بدین نظر
 مهدی میگردد و همواره ترصد و ترقب ان می رفت که با بجانب نیز
 تمهید قواعد موالاته و مصداقت نموده رسل و رسایل مترادف
 و متوالی دارند تا تمم معایز یکمانگی و اختصاص کرد و چون تا غایت
 هیچ نوع اثر نامه • و قسم جامه که حرکت بسلسله و داد و در حق نصبه
 اتحاد کرد و بظهور پیوسته و نسیم روضه و ترک و شمیم ریاحین تودار
 محبت یاد داشت و مخالفت ان جناب نوزید درین وقت بنو
 خواجه • البادی فی الموده له اجرانی • خوشی جوهره که از جمله مخصوصات
 بخطابان جناب و سپناوه شد و مقصود کلمی و داد اصلی آنکه من
 چهره اما ز و اما ان بصفا ذلت البین اراسته باشد و الی اکلیل محمد

بصفت خاطر جانین در سگک انتظام پیوسته سوره
 طلیعه اعلام پلا می احوال با بر فرخنده فال کشاید و مموال
 صورت جمیل اخبار رفعت و اقبال رخ فرخ نماید و ذلک فضل
 یوتیه من یشاء • اسباب شهر و وفا کو مدام محکم دار • کسی که
 ایوان منقبت خواهد • بگو که کس کن طرح را مندا از دست
 بر آنکه فسحت میدان مترکت خواهد • و او ای و انست
 که علی التعاقب و التتابع فتح ابواب در اسلالت و مکاتب
 نمایند تا نهال حسن عقیدت بر جوینا را بلاغ رسل و رسایل
 ناپس زوار در آمده ریاض صدق مخالفت از سبوت نام
 معاوضات و ملاطفات تازه و رتیاں کرده • کا
 قیل راجات الجنان فی مراعات الاخوان • رفعت و اقبال جان
 و جلال در نهایت کمال با درم صورت مکتوب کا میر ناده
 اعظم جانشه سلطان جهان پناه مراد جان فرستاده بود در تهنیت
 عزا و جلوس سلطان محمد خان در تخت بخت و تهنیت بزرگ الملک العزیز و
 رب العالمین • ربنا افصح بیننا و بین قومنا بالحق و انست خبر لقا

چون قنار مفتوح ابواب • در کارخانه • و عند مفاتح الغیب یعلما
 الاسو طراز اعزاز سلطنت • بر اکام صاحب ولتی دوخته است
 خلعت والای قدرش در حنجره صبغة الله و من احسن من الله صبغة
 رنگ بیک رنگی • قل انما عظمک بواجده گرفته • و حاکم دیوان یفعل الله ما یشاء
 و حکم ما یرید • در صدر بارگاه • و تیم نعمة علیک بر مناشی قبول
 و کذلک یحییک ربک و یعلمک طغری نصر من الله و فتح قریب بنام
 برگزیده او بر کشید **شعر** کرد و در کشته چشم زمانه نهاده کوشش
 مرگ را که رای وی امضای آن کند • و ریات سعادتش را با آیات
 آنافتنی لک فتحا مینا بنگاشته • و جهت تقویت ملت و برین
 و ملکیت امت متغین و سپنجی تعضت جهان داری • و لوق نصرت و ^{کاف}
 حضرت ملک قدری ویرا که امت اطایف تقدیرانه علی کل شئی تدر
 بواج علیین فراشته و اعدای ملک و مملکتش را خارج از رقبه اسلام
 و متخلف از زمره ملت خیر الانام بوده • و ایه صم بکم هم لا یعقلون
 در حق ایشان منزل • و قول لایکادون یفقیون قولاً • در بابستان ^{سل}
 بنامید یزدانی و توفیق سبحانی که قرین روزگار آن عالی جناب است

کانهم حمیستفزة فرت من مسورة بجاک فرار و معاک ادا بار فزود
برده و از وجود ایشانک باینه عالم و ماده انظراب بی آدم کشته
کرد عدم بر آورده و دیار وقت را گاه ایشانرا کسرب بقیع بحبه
الغمان مانع از اجام جین شیاً معلوع و مقوع کرد اینده قطع و ا
القوم الذین ظلموا و الحمد لله رب العالمین • یعنی شنشاهی کجی
اقبال دولتش سایه بر سر خورشید افکند • و آیات عش
پای برفق فرودین نماده • و ان خسر و کامکار و قیصر روزگار
و خیدرزور کار **شعر** مضطر فرو قیصر کرد و ارای جسم رتبت
فریدون غم در پستم رزم • و خاقان بزم و مصلحت • بانک
ذات عدیم المناش مستحق سلطنت ممالک کشته و زاده بسبط
فی العلم و الجسم و الله توتی ملکه منیش • و جوهر بان رشته بار
و اعلم من الله ما لا تعلمون • دست افروز الله بعلم حبت بجعل رسالت
راکشواره و کوشش هندی کرد اینده که گوهر وجود پر جوش
در سلک ما الذین سعد و انتظام یافته و موید بتامید و الله یوید
بنصره منیش • و موفق بتوفیق الحمد لله الذی هدانا لهذا و ما کنّا

لنبندی لولا ان بدان الله شده لاجرم صورت دولت
 و شهرت سعادت بواسطه یاری باری بان قلم کرم بتابش
 بسته • و حکم اذا جاء نصر الله والفتح و رایت الناس بدخول
 فی دین الله افواجا • سلاطین روزگار و اساطین نامدار
 و اعظام و اشرف در کناف و اطراف سر بر جاده انبیا و
 نهاده • و طوق احلاص و مودت • و احتضار و محبت ویرا برکنند
 جان بسته و بانامل سواداری و درختی خلق در دولت سرایش
 زده که ذات تریف و بی سبب رفیع آثم و خرج از کاف ذاهل
 اسلام برک جهاد که از جهاد فروصت شده کیوان جتا
 چاه تراکشته خاک بوس کردون مثال • بران کشور کبر دین
 پرور و جهانداری داد که تکر بدیده رافت و امتنان و افرو
 نور معرفت و ایمان بسید امن و امان ناشر عدل و احسان
 مانع کفر اهل طغیان شر خدا یگان سلاطین مجیر دینی دین
 زمی ز فوط امان تو مملکت معور • وضا مثال همه حکمهای تو بناف
 قدرهای همه سعیدهای تو مشکور • ز عدل شامل تو عهده همان

برای شرح تواریخ شیخی منصور • و سوالهای علی طبقات سنا^{طین}
الزمان بالنفس المظهرة والاخلق المعطرة • والالطاف المعبرة
المؤید بلطف الله • المنصور بنصر الله • القائم بامر الله • المنوکل
علی الله المعوض امره الی الله المجاهد لوجه الله الغازی فی سبیل الله
جلال السلطنة والدینا والدین عون الاسلام وعون
المسلمین المؤید بتأیید الملک المنان سلطان مراد
خلد الله ملکه و سلطانه • آفاض علی العالمین بره واحسانه
اللهم خلد خلدک و متع ولدک • وامن بک • وحق جل و علی رایات سنان
و سیاهی و اشعه الالویة زمین پهای ان دولت را تا قیام
قیام مرفوع داراد • و آفتاب جهان تاب عواطف مرحتش که
در محاکم اسلام نور احسان رسانیده است همیشه از وظه
معدلت و جهاد با غیر ملت طالع و لامع کردان و تا کافه انحصار
واعیان دولتش در سایه عنایت و کف حمایتش منتهی است
و قضا را ای امنیت رسد **مهم** این دعا را ز نیمه خلق جهان آیین
است • پس لاشک که سمیت بر ذمت ارباب بصیرت

واصحاب سیرت در مرتبه از تبع و جانبی از اصناف استعدای
 دوام سلطنت و بقای دولت آن صاحب سعادت از حضرت
 عزت نمودن امری لازم و فرض مهم است بعد از رفع جوابع^ت
 صدقات که تقسیم تنم آن رواج اخلاص را بمشام جان رساند
 و ابلاغ نجات خالصات که فواج لواقع ان حدیقه دل را
 اعانت و بهجت و سرور و نهایت نصرت و جور بخش^چ و محتوی^{بنا}
 دولتجوی و منظوی بهر شمول هواخواهی و عرض کمال بخش و ایستاد
 و نور و شرف و نزاع بالتقاء لقاء سلطنت بانی دولت یا بی قبول
 الاذن بعشق قبل العین احیاناً خارج از حد و در تخریب^{مخا} بنیان^و
 از تقریبان است و کفی بالله شهید اگر این محب و مخلص با شتاب
 و داعی صادق و دلخواه را ما و راه از سعادت بشرف ملاقات
 امنیتی نیست رجا ب تحقیق آن بر حمل امور علی در راه ظهور و اشی
 درین و لاجون و قوف و اطلاع بمجسول پیوسته که مجد اسیر
 سلطنت و تصدیر امور مملکت را بمباشرت نفس نفیس خود
 مشرف فرموده بعد ما در سوائف زمان رجوع ببعض از اختلاف

که نو باوه اغار اشجیا رسطنت بوده تفویضی نموده حقاً و ثم حقاً و قولاً
شدیداً صدقاً موجب فرط اشراح قلب و کمال هجرت و سر و کسوف
زمان شده • و بلاریب که آن معنی واقع بر منج صواب و شداد و ^{یقیناً} وظر
صلاح و ورثاد و حصول امنیت اهل عالم ان و جمعیت کافه بنی آدم
کشته ^ش المجد الله الذی اقر عیننا بهذا الامرا بحرین و اسیحی الجلیل ^ش
انچه بلنای ما و اهل زمان بود • کشت مسیر بغیض فضل الهی • و بنابر ^{شرح}
اقدام مخالفت و تشدید مبانی مصادقت • و موافقت در احسن
طالع و مساعدت سعود نجوم و انواع و امسا سمت در تیسر ^ل
مقاصد و اندفاع اعدا چنانچه ان حضرت فایض نفع عظیم و عطیه حسیم
که دریاچه طغرنامه شنایان عالم است • و سر دفتر داستان ^{عج}
کارنامه خسروان عدد و بند کسوف کشتای عالی رای عالم ارای
کشته • و ایستلای مقام و ایستصال مالا کلام طایفه اولیک
هم الکفره العجزة یافته • و اثنی عشرین در دزد و دمان دشمنان
اهل اسلام بر اسان رسانیدن و محذرات معانی وان جنذنا
لهم الغالبون از جهل ملوک مرتبه سروری پذیرفته است ^{بر این مختص}

تیز بواسطہ اللہ و اللہ بدعو الی دار السلام مشہول عنایت
 و موببت و امب العطا یا سئدہ تا بنا شہر صبح اقبال از فتح عراق
 عرب از دار الاسلام بغداد و حله و بصرہ و کوفہ و موصل و از سبیل
 و غیر ذلک من البلاد و القلاع ہر ایام دولت ابن داعی روی
 نمود • وان بقاء شریفہ ادا بدی ادانی کہ دماغ و دل ایشان با دیکر
 نچو شیطان • و خیال خانہ حسروی و سلطانہ بود و از رفع طاعت
 اطیعو اللہ و اطیعو الرسول و اولی الامر منکم خارج شدہ بنتد باد
 کہ ز کردان قضا و تبیح اب و التشن فشان فناستخلص کشتہ وان
 طایفہ محمد و لہ مشہول و مفروق شدہ الحمد للہ الذی صدقتنا وعدہ و اور
 الارض تنبو من الجنۃ حیث نشاء و ہرہ بعد از خری و ثانیہ عقب اول اندی
 فتح عراق بحکم با حسن ندا و نعم بگوشش موشش این دو لخواہ در رسید
 و کلید اکثر قلاع و بجاج ان مملکت را بی تعب و غضب نولو ملازمان
 آورده و اعظم و اشرف ان بلاد طوعاً و رغبتاً سر بر خط فرمان
 فرمان نهادند سعدالزمان و سعدالقبال و ذی المنہ و اجابت
 الامان و بحکم حسن ان الارض لله یورثها من یشاء من عبادہ و بیان

بیان فیل اللهم مالک الملک توفی الملک من تشاء ان مواضع
در حوزه تصرف ملازمان در آمد و لاشک که عرض این معنی
بر خدام ان حضرت موجب بیعت و سرور و کمال تفریح و جهور
خاطر اشرف ان حضرت خواهد بود بنا بر قاعده مقرره که نظر مبتدیان
تابع و فروع پسندم اجلال متبوع و اصولست و چون لایزال
این جانب طریقه اخلاص و دولتخواهی میلوک داشته ازان
حضرت نیز متوقع و مأمول و پسندمی و مسؤل انگ انچه وظیفه
التفات و اعتنائ از ارسال مفاوضات شریفه و مراسلات^{منفیه}
و ایراد و تودعی فرموده • و این نیکخواه را مبعوث و پیرو که
دائمه • و مودت و مصادقت از طرفین بنوعی است حکام یافته
که روز اعوام و هر و رایام بهیچ نوع انفصال و انضمام پذیرد و بتوجه
کابر اعم کا پر و کالرمج انبویا علی النوب و با ولاد و احاطه مطابقی
و متوارث گردن و جهت تحریک سلسله مودت و ابراهیم صاحب
از مکن عقیدت مصاعدت و نهیت تجدید مجال است بر سر بر^{سلطنت}
که در غوب مطلوب ارباب ملک و ملت بوده صاحب اعظم و مشهور^{الکرم}

عهد صواب الامم جلیل القدر و الزکر عظیم الشان و الامن
 خواجہ ناصر الدین عمر کہ از جملہ امانا و معتمدان این دولتخواہ بود
 بشرف تعین عقبہ علیہ ارسال رفته تا کیفیت حالات و اوضاع
 این مملکت از اقارب و ابا بعد عند الوصول بعرض نمود
 نامدار و امراء کامکار بر رساند و مهمات جزویہ کہ بدو جمع
 شدہ اگر معروض ملازمان در کاه سما اشتباہ کردد مانوا کہ
 حصول و نقاد این مہام فایز و ناجح خواهد بود انشاء اللہ و حلہ
 العزیز ظل ظلیل عاطفت ثانی مؤید و محلہ باد **شعر** باد اقبال
 مدام و باد ایامت بکام • باد توفیق قرین و باد یزدانت
 معین **صورت نامہ کہ نور بیک بہ یلدرم با یزیدہ خان فرستادہ**
 بجناب معدت شعار مکرمت و تار نوین اعظم اعدال امراء العالم
 مؤسس قواعد عظمت و جلال موکہ معاقد دولت و الاقبال مطلع
 لوا مع الغز و التمكن مظهر ماثر الملک و الدین • ملاد العزاة و الیٰ ہین
 مخض الطاف رب العالمین جلال الدینا و الدین با یزید بیک کامران
 کامبین خلدا لہ ملکہ و زمانہ صحایف تجیات چون صفحات صحیح

سپهان کسرت همگی صدق و صفا • ولطایف دعواتی چون لمعات حمزه
انور جملگی نور ضیا متحن و مهدی می رود و از حضرت و آیه بی علت
علت کلمه و جلت عظمه سببی که بوجت آمان اهل ایمان و مقتضی اصلاح
ذات البین و مستدعی اتحاد جانین باشد مسؤل و ناموال است
انه علمی ذلک قدیر و بحسن الاجابته حقیق و جدید • درین وقت کتاب
کریم از ایصال مولانا المعظم قاضی فریدالدین • و منظر الاکابر خشی
شکر بکلام او ان للدهر سعیا • مال من لطفه الی الاصف • و از
بطالع الفاظ و اطلاع معانی ان استیناس موفو بجهول موصول کشت
صورت مکتوب جهان شاه سلطان محمد بن مراد خان فرساده بو
عالی حضرت اخوی ماب خلافت شعار سلطنت ساه سلطان الاما
لیل الملوک فی العالم حافظ بلاد الله ناصر عباده الله قاطع اهل الضلال
والطغیان مالک نواصی الانام لمزید عنایت الرحمن • مالک کار العالمین
باذیاد الاقتدار ملا والمسلمین سدل العواطف فی الاقطار محرر عما
الدنیا مظهر کلمه الله العلیا ناصر الاولیا مدمر الاعداء • المنصور من سما
المسرف معالمت عنایات ملک الصمد سما للعلماء ذوالسلطنة والذی

السلطان محمد حلاله سلطانه واعلى الله اواره و شانه و مهديان
 الدين بدوام ايامه و امامه و اعوانه سپير الملك بوجوده و افاضل على
 كانه الانام اثار عدله وجوده محبت صادق و دعوتى كه مسارع و مساز
 ان محض محبت و ولا و بخيالى كه از نجات رواج ان فواج صداقت
 و وفا باشد مقرون بوفور اختصاص و مشغول بفتون مولات و ^{اظهار}
 مصحوب توافل نساييم بهما رابع و اينار ميگردانند • و على الدوام النظام
 امور سلطنه و كاهاني • و مزيد رفعت جهان باني • از حضرت و اهب
 العطايا تعالى شانه و عظيم سلطانه مستدعي است مصدوقه مقصود ^{و باين}
 لدن صحيفه الموده انكيعون الله تعالى و كرو احوال برنج مراد و حرام ان جناب
 لست و بغيض فضل رباني و باسد الطاف بي در ريغ نيز داني ^{الوجه} همچ وجه من
 كزاني مست الحمد لله على و نور الاله اولياء دولت منصوره اعدا منكوب
 و مقهور اند الحمد لله على خالك انما و راجي شريف ميرود كه حضرت خاتان
 السعيدة المغفورانا را الله برمانه قدوة الاعاظم والاعيان محمود بيك
 رايه بخانب فرستاده بودند و دوستان صادق را مصلح محماه
 مشرف گرداننده مرحدان مضمون مشرفه شريف كه مبنی بر انتظام

امور خلافت و سلطنت بود انواع امتیاح و مسرت بجنون موس
اما از نوحای کلام و استماع افتاد که از تقدیر حضرت ملک سبحانه و تعالی
بحکم کل من علیها فان • اقیاب مشرق جلال حاقانی در مغرب زوال ^کجو
کرد و مهر سپهر فلک اقبال در نقاب سحاب احل مواری لیز و ماه آسمان
سلطنت از اوج سرف حال در جو امر احوال مخفف شد و آن جو
ملک خلافت چون چشمه خضر از نظر جهان بنیان درین زمان نماند
و قسم وجود آن سردنتر سار سلاطین و فدک عقد ملک و
زمین از بریده بنا مطسوس شده و مرغ روح حضرت در جوی بر کنکره
ارجعی الی ربک راضیه و ضیئة تست بی فعل اللہ مایش و حکم مایرید علم
اللہ که از حد و شان حادثه نایل و نزول ان نازله مشکل انواع
تأم و ناسف بجو اطرب صادقان راه یافت حکم المنته فی البر حد
و ما هذا الدینا بدار العوار کار ملک دو ابر بر بن قرار است که مر کجا شد
درادی از مطلع سعادت طلوع کند او را در عجم عجم محبوب کرد
و در هرستان که کل دولت بساکننده دجان بکشتاید احسان او
حدسه بخار از ار پزمرده و معوس سازد و سر کجا که عقد موصلین

چون نظم پروین مشتمل مباد انرا چون سات النفس متفرق کردا ند چپوان کرد
 چون مجاری امور و جریان احوال موافق تقدیر است نه مطابق تدبیر
 در همه احوال رضا بحکم ذالجلال و تسلیم او امر باد شاه لایزال رحمان
 خصائل • و مناسل جلال • اهل ملک و اقبال است • فسحان انبیا
 بیده ملکوت کل شیء و الیه ترجعون **بیت** کر نیک یادست ز دست فلک
 مدان • کان حکم ایز دست فلک را کناه نیست • بالین ^{اصناف} بر
 امم • و کافه بنی آدم • شکر حضرت واجب الوجود است سبحانه
 لازم است صدفان در درج سلطنت و کان ان کو مهر ^{معدت} و
 برداست و مرآت ملک و عظمت و در اسپم جاه و دولت
 یفر و جودان حضرت منتظم و ملتئم است و زمام نظام مهمات
 و انتظام اسباب ارباب حاجات بمن رای رویت انجمن
 منوط و مربوط کر رفت ان شکوفه دولت تا باغ ملک بادا ^{تازش} چو سوز
 نمال وجود این • حضرت افریدگار تعالی شانه انحضرت با ^{سلطنت} وارث
 و آن واقعه عظیم را مدد الرامان و مصائب گردانا و بحق الحق • و ^{هدا} مدته المطلق
 و طیفه انکر برقرار سپا بق ریاض محبت قدیم بزلال رسیل رسایل

مخبر گردانیده علی‌الوأم والاسپتیمار مجازا یاد داشت نموده
کاشن موالات برباح مودت زامرو ناصر گرداند و ابواب محکاتب
شریف مکتوب فرموده بعبت از چگونگی احوال سپلا متی ذات
شریف بالا جمال و عنصر لطیف بالا سال مجرب گرداند تا موجب طمانت خاطر
و سبب برفته ظاهر و باطن گردد خون بور بود که من بور رسلا سبیل
بار سال کیون احمار موکب میدارند رما د مصدع نمود و نماده سلطنته
در چمن عدالت را پسرخ و را پسچی دلچمد و اله الامجاد تم مکتوب دیگر
بسم الله اسمع و بعونه اسحجیت بینی و بینک فی المحبته نبت
مپتوره عن علم هذا العالم سخن اللذان تعارفند ارواجنا من قبل
خلق طینه ادم تا ز و امر علوی با جوارس غلی در سگ وجود
منظم و منضود است فریده ذات قدسی الصفات عالی حضرت آسمان
ابتهت انجم ابتهت کیوان رتبت بوجیسر فاضلت بهرام نعمت
خز شید اضاوت زمر مسرت عطار د فطنت قمر بهجت
اسکندر جبهت رایت افریدون دارادراین سلیمان بجگاه این
پروری الوشروان لارگاه دادک پتری شهر یار شهرستان شهر ستان

منقح

ناسخ داستان ایتهاء دستانی مظهر اسرار فرسجایی بانی مباحث
 قواعد جهان بانی حصر و جمید حسمت انکاز بولا دتیغ پیش
 یا حوج فتن سد پکنذر میکند قصر قدرشن بانی تقدیر از فرط علو
 بر فر از کسب فیر و زه منظر میکند حد یو عام ارغام پلنگ
 انتقام حامی بیضه الاسلام بالصارم الصمصام ناشر اعلام
 الشریعة العوا و الملة الخنیفة البیاز علی پنام ذروه للالتزام
 مع رسم النوف الفراعین معقر الخواقین الذی شرق تبلاء لاء
 غرته الزهراء جیهة الحق الیقین • والصدق الیسین • خلیفة رب
 السموات والأرضین • ظل اللدخس علی العالمین • قطب
 والخلاف وال دنیا وال دین **شعر** هو البدر یسب و سموات مجد
 و اراؤه منهنن کالاجسم الزهر • فعین اللامانی تهتدی بطلوعه عبا
 کما یخجل من نوره عیند البدر خلد الله تعالی ظللاً خلاقیة السیاح
 الوارفة و افاض علی العالمین سجال رافته الذارفة المترادفة و اسطر
 العقد عالم ناسوت بل رابطه العقد ملک ملک باد و ثوابت الری
 جمان ارایش در لیالی حوادث متتالی عز جیسات یام بالبی
 الای

علا فرزند معتقد اسپار فراعتقاد را از اساریر جنبه انحاء و مشرق
و مجعی و متعلق و متعلقی کرد انیسیم تخیالی چون نسیم نسیم مطیب
تجیه لوسرت یرج بفتحه علی سباح بارض انبت زمره و سلمه
چون نسیم خلد برین پستغذب • سلام بجایکی عرفه و نسیم نسیم
جاءت بر بالقرنفل • و دعوات صالح و استجاب فاتح و استجاب
که مسمه ان چون زمره تمهیل کرو میان طنطه طینن در حجه طینین
انداخته باشد مستحق و مهدی میکرد اند و اما حدیث نزل العز
و فرط التیاع فحده بعد من ان بدرك شیا • و یعیوب الیراع نیا زرد
و از دل بمطالع راء میمون و مشامده تقای میایون • که مطلع انوار سلطنت
کامکاری و مظهر اسرار معدلت و بختیاری است • نه در ان حدیث که
بکام زروه اقلام که در مظهر ضمیر میخنان سوابق او لام است با وجود آنکه
روا تم رتش مکمل را تم • قطف الخطی نیار • قضی المدی • صفت درک
غایت ان نوان نموده قلم صحیح و شوق زمره نوید • هزار عور تقصیر
برکناره نوید • مائول و مسؤل از حضرت احدیت جلت لاؤه و مبارکت
اسما و • آنکه بصون بهجت و سرور الوف فرحت و جور و راری برده

۷۱
بر منصفه ظهور لطیف جلوه کرد که در بزم خلد اسلیبه می خلد آرای
علی سپر مستوجب انفاق حسن تلاق تو ندش در آن علی شایسته قدیر
وبالاجابه تحقیق وجدیر از اینه آفتاب عالم تاب ضمیر منیر که می شایسته
ریب عکسین بر صورت الریح غیب تواند بود پوشیدن نیست که در
حقیقت که در تعیین علی شایسته از یک نیست یافته گزیر بعالم اروج
از مرتبه تعیین عالمی بهتره تعیین عینی نزول کنند در اینجا سبانه
تعارف ازلی • ولاحقه تائف لم یزلی • بنوع مسترین محمد یکا می کند
حکم غلبه انواران **شعر** انامن اهووی ومن اهووی انان • سخن روحان حلقنا
بدنا • اسپر آر در عالم اشباح نیز سیران کلامی • وجریان جمعی غایب که
عوض از اوج این اشکال بدیهه الاناج که حکم قضایا قیاس آنها
دارد اندت که محمد الله تعالی طلوع انواران تعارف و سطوع اناران
تائف بین الجانین ارثا واکسنا با بغیبتی رسید است • و نهایی انجان
که در نظر ارباب الباب مرکز بدلائل عقلی • و شواهد عقلی اجتناب نداد
بنا بر ترتیب این تشبیه از عهد ان عهد لذیذ تران شهد تقصی نمود
از جمله مقرضات شرع و داد و واجبات سنان سپین اتحاد می شود

از عمده عهد اکبر بر و ن آید مرد • از هر چه کمان بری فنزون آید مرد
پس حتم معنی است و ضربت لایزب که همواره از باب مراسلات ^{فین} نظر
مفتوح کرد و پیوسته آثار حسن لاد و الابد بطور و وضوح انجا بدو
ولا این فنز نزد معتقد را که گوا من شواق ویرینه در احضار ^{کشت} پیوسته
منز و منطوی میدار و از قلع قلاع و قمع بقاع مرده
عنا ریت سیطان و عبیده طواغیب طغیان و مریم الله تعالی و یا
و هم • و از اح عن ظمرا شادن فاد هم رفاعت فراغت حاصل
و نیز مدارج اعماق فسجاج از تضاد ام افواج محن و تداطم افواج
قتن حامی الاکناف و حاوی الاطراف کشت معتما نقد القوت
طی آن این خلیب مسکین طیلسان بر منبر پدایه انامکن
و گوهر تشاری میکند شمشاد فاتح و زکر و دعاء صالحان حضرت خلیب
و بخبر و معطر و معبر شد برای تبلیغ این دعا که اشعه آن
بارقه نور از جهاد حور فنز و زنده قنادیل زوایای پسجه طراران و
شیمان ملاء اعلی تواند بود مفسر الاما جود ال ماثلها کک نواصل ال
پس کک اتاقل لفضایل و البلاء غت الفایقه و البراقه الراقیه ^ص

ادبی النفس و الدر بس ترجان لسان القدس مولانا جمال الدین شقی
 صدرت شفا شوق فضا صفة و در در در عشر ربیع الاول سنه
 ارپان یافت رجاء و اثنق و عزیمت محکم و اعل فیح و منیت بهم
 سعادت متول در حضرت بارگاه فلک مثال مستعد کشته مرا
 و معاودت نماید و باخبار ساره اسپتقامت طبیعت دولت
 و پادشاهی و اعتدال مزاج سلطنت کشور کوشی و احض صد و بنو بر
 تابان کند و عا س امانی بعما و شادمانی ریان کرد اندک و چوده و
 و بواق مشافهات را چون بتقبیل انامل سما بون شرف جوید بعض
 خواب کامیاب خواهد رسانید چو عرض تنفی عتقاد و تا کید عتقاد
 بود بدین معنی در اقتصار رفت باقی دوصه دولت و سره سلطنت
 بدرجه انتهای اصلها ثابت و فرعها فی السماء رسیده فضیلت دولت
 طیب و رواق غایت مسدول و حداد عالمیان عسواره بتسج
 اهام ابرطیسر جو عالمیکر مطلول و مبلول فطیل جناب اخراج برقا
 عامه رعایا بل کافه بر ایام محدود و مؤید و مبسوط و سه و الله و
 سواد مکتوب لفظ حکم بسم الله الرحمن الرحیم سلام علیکم کتبکم

علی فرج الرحمن **•••** ••• نامهندسان معموره فطرت ••• و مقرن ^{مقصود} **•••**

خلقت **•••** بیرون اند **•••** انی جا عمل فی الارض خلیفه اسس ساء الادی بنا

اللاب فی الفکره واول قواعد نبوت کنت نبیا وادم بینا ^{ملائک}

والطین تمسیدی کنند و در ترصیف مبانی شریعت محمدی ^{سپس} و بنا

ارکان ملت احمدی تأکید می نمائید که بصد مدت زلال عواید

رونگار و سیت بصاریف لیل و نهار اسس منین مضطرب

نگردد و خصلی بطراف و کثافت ان راه نیابد بل بتعاقب شعور

واعوام و ثناب و دهور و ایام و منتاب و اسس حکام احکام

ان بر فرید و بساط کثیر ان نبی ط دین اسلام ناز و زینت شود

و اعلام اسلام تا نفع صور مضمور باشد **•••** هو الذی ارسل رسول

بالمهدی و دین الحق لیظهره علی الدین کله و لو کره الم شکون و لفظ

در بار کومرثا رسید المرسلین علیه من الصلوة ارکاء ^{لنجات} و من اب

انما یاین دعوی را موافق و بتصدیق اناطوح که لا نزال طایفه من

امتی علی الحق طاهرین الی یوم القیامة باری جبل و علی ارکان ملت غا

و قواعد شریعت زمر را بوجود سلطان دین پناه و خورشید کوا

سپاه حامی چون مسلمانان را در رفع رایات ایمان تا شر عدل و احسان
 کاس پر اهل طغیان المرابطین فی سبیل الله المجاهد فی اعلاء کلمه الله
 المجتهد فی احیاء سنة رسوله المتمکن من نصر الدین جاهد و اینه
 لشهیدینهم پسندنا ظل له و فخر زمان شاه کامکار • سلطان
 دین احمد مختار خود نکار • رفع الله اعلام الهدی بوجوده
 و اند بقر سلطان و افاض علی البرایره و احسانه شید
 کرواناد • و همیشه شبیه اسلام و حوره ایمان را بجد و اجتهاد
 حضرتش معمور و خلائق در بجا خود و انضاش مغورانه
 پیغم و بحیب و لایحیب خدمتی دلگشای تراز پیغم حرمی که
 بر کلبرک طری کزرد و یحیتی روح افشای تراز نعیم لقاء حبیبی
 جان پرورد کلفطاک معناه و عرفتک عرفه و طیب سحایا
 الحسان روایحه رسانیده بمواره بر مثال حوراکه لوم لیکن
 الحوراء خدمته مارایت علیها عقد منطلق • کما احلاص و نطق
 محبت بر میان جان بسته از حضرت ذی الخلال و کریم عظیم السلام
 مزید و غز و جلال ان منسج خود و انضال • و مجمع سعادت

اقبال از عنی ضراعت و ابتهاج سوال کرده می آید بعبت بقا و الدبر
ما کسوف اهل و مد دعاء للبرکات مل لازم بود بواسطه این سطوح مجزا
سلسله عقود قدیمه اخلاص و عهود سیمیه اختصاص را تحریک کرد
و خود را زره و ابر بر راه خدام کامکار عرضند دادن تا با جا که بتعب
اوقات و تکرر ساعات یاد مختصان صادق و مجبان موافق
از لوح ضمیر منیر سلطنت پناهی محو کرد • سهوم مجر کندر و صند
مودت خستک • اگر ز واسطه ارشاد قلم باشد • بنا برین اخلاص
الخاص و انحصار المعتمدین امیر سیدی احمد را بدرگاه عالمپناه فرستاد
تا بعد از تقدیم در اسم عبودیت و تقریر مقدمات بحسب و ضایف حمد
نامتناهی و شکر نعم الهی را جلگ قدریه بر سپلا متی ذات شریف
و عنص لطیف و انصاف اهل اسلام و انتقام از کفار لیام و بیعت
مختصان و مپرت مجبان در مجلس اعلا اعلان له تعالی بجای آورد
امید بیا بمن الطاف نامتناهی الهی آمنت که تا قیام ساعت متنا
قیام اولیاء حضرت سلطنت بانی ادام الله جلاله منصور و اعلاء
دولت قاهره را مقهور کنان و وفود عا کر منصوره را سبب عات

اسلام و اغا شنب اسلام بان گرداناد و بهر جا که متوجّه کرد و
 و بهر دیار که رکاب عزم را مصمم گرداند بالی تعالی و تقدس حسبنا الله
 و نعم الوکیل را محیط را مات اناست تماک مستحاً مبیناً را ملازم
 و است از حضرت گرداناد بالنبی و آله الامجاد ابن صمیفة الا خلاص
 در او اخر ربیع الاول سنه ثلث و خمس و سمانا اردار الموحّدین
 حصین کیف صانها الله نصر حوادث الزمان • و توارق الحدثان سمّت
 اصدار یافت و الحمد لله رب العالمین و الصلوة و السلام علی خیر
 سید الرسل و الانبیا السبع المبع یوم الجأ و محمد و آله الطاهرین
 و عطرة الطیبین و صحابته اجمعین رب المم بالجد و الحمد لله
مکتوب یا خلد الله تعالی ایام سلطنته علی صفی شایام لتقویة
 الا اسلام الی یوم النیام • و لارالت قطار الا فاق و الا فالیم بانواع
 معدلت و لطفه معموره و حساد دولته الفاتمة • و اکناف الارض
 باصناف مهره و سنوکه مفسهون دولت دولته خواه کعبه و صفا
 درین • از جمال جانب خود رای • و امهال مراسم و فاداری • مبر است
 عبودیت بنشی از معدن صدق و اخلاص و خدمات مسی از منبع جلوس

طوبت افتخاض و مستحق و مهدی گردانیده لیسلاً و نمازاً
بدعا و دوام دولت ابد پیوند و ثبات حشمت سرمد از حلق ازل
ابد قیام می نماید بجای اجابت و بجز اسپنجابیت معروفن باء
بعد از ابراهیم دو تنخواهی معروض داعی عالی و سامی میکردانند که چون
بتائید فضل ربانی و بعون عنایت سبحانی • و با عظمت عکرم
منصوره سلطانی • نصریم الله تعالی نهضت نموده را بان جهانگرد
و آقا یکم که مفعول گردانیده بر سر عادی خدایان و بر طوایف
می نمان حضرت سلطنت پناهی باله ولته و السعاده و بالفتح
و نصره و وصول یافته • و انتقام کلی حصول رسانیده آنا فتحنا
فتحا مبیناً مبسراً و معتد شد سالاً و غانماً معا و درت نموده ^{تحت}
معا یون و مپسکی معروف میمون بالمقاصد و المرادات نزول
مودند
فتوح سوی یلمین و سپه خدی سوی بسیار سپهر زیر کاتب
زمانه پیشتر عنان حق جل و علا ذات عظیم المثال منصوره و مظهر کرده
مبارک و حجتی که دانادانه روف بالعباد صهی برار زیارات
حال و مینیز بتصدیق این فال دارند که ادعیه قدوة الکتاب اللذان ^{من}

پنهان آیدین رزقت سلامتیه را ارسال کرد اینده شد
 عند الوصول برکاب پوسس هایون مقتم و مستعد شده است که در
 تهنیت و هواداری و مراسم مخلص بنده کی بوسع طاقت و مقدار
 استطاعت موداناید رجا و انوار است که بحال ارتضا مقبول و مستحسن
 افتاده و حاجبار ساره مقتضی الامرام رواند فرمودی بکر عمیم ^{شان}
 منسوط و معترف است بواقی اخلاص و اختصاص بشاریه
 محمول است صنفا و ارضافر مؤدن بلطف جسم ایشان متعلق است
 صورت مکتوبه که شامخ میزابدان فرستاده بود برای مرید و لدرخان
 جناب سلطان اعظم مالک اعزاز امور الامم مالک مساکک الغر الحجاب
 خادم اسس الجور والنف و قطب الدوله والدین امیر مراد الله تعالی
 ایام صیاته و قرن بال سعاده اوقاتة فنون مدحیات محبت امیر و
 دعوات شوقیکه که از غایت اشتیاق منوث باشد مبلغ و عهد
 که داند و بلاقات شریف می باشند ان امینت از منک غنیب علی ^{حسن}
 الحال میسر با وله الله که جنان اسپتاج میرود که در ترقیح امور ^{اسلامیه}
 و قواعد دینیة انواع مساعی جمیله تقدیم می رساند و در قلع

وقسح کفر غایب اجتماعی نماید بر آیین ان صورتی موجب از یاد و آیم
دین است • ویونانیو ما نتایج ان بر صفحات ایام ان عزیز
ظاهر و هویدا خواهد بود لهذا انهار رای شریف می شود که مرحوم امیر
شمس الدین و این ^{میر} رحمان همیشه طریقه ^{عجو} و دینت نسبت با درگاه
حضرت خان اعظم و مرحوم مغفوران را نند برانه ^{میلوک} داشته
و اطالاه ^{باز} و له صدق او امیر ابریم همان نوع و طایف ^{اقتیاد} بجای
او در چون درین و لا تا صد او مصوب ^{عضه} داشت ^{بپایه} سیر ^{سلطنت}
و درگاه خلافت رسید مشتمل بر التماس سپارش خود بدان ^{عزت}
بنابر ان مرتضی زاده اعظم مجتبار اکرم ^{سلاله} ال ^{طه} و ^{یسین} حج
اولاد ^{سید} اسد ^{ال} سلیم ^{انتخا} آل ^{عباس} الساده ^{والتقبای} سید ^{الدین}
و ان محمد ادام تعلیم ^{سیدانه} که از زمره خواص و مقربان درگاه عالمنا ^{مست}
بدین مهم متوجه گردانیده و ظیفه ^{انگ} ^{طریقه} ^{اعنایین} و شفقت
نسبت با امیر ابریم ^{میلوک} نمایند و با اتفاق و یکجیمت ^{متصدی} امور
عز و جهاد گردند و چون احکام و فرامین حضرت ^{تاقانی} در باره ^{پرزو}
اصدار یافت بر آیین ^{تجا} و زکردن ^{چگونه} ^{تواند} بود • و حامل ^{مکتوب}

و تضاء اعظم مشا را لیه بر احوال سلطنت صاحب من و توفیق است
زران باب شروعی زلفت و رجوع بدوست سابع محرم احرام تجریر

بیوست ۴

بایزید بهادر بغایت و مرا حسم پادشاهان ما مخصوص بوده بدانکه
مدت مدیت است که بعون ربانی مخصوص گشته و از عواطف سخا
بهره تمام یافته و سپاری از محاکم سلاطین دست سلطنت
گشاده مدامن فضل بلی ترویج شریع احمدی و تنفیذ احکام آن
منوده مقتضای کتم خیر امتة اخرجت للناس منورن بالعرف
و تنهون عن المنکر بحقیقت پذیرفتم باراده الله تعالی و نمودن اطلاع
که قوم سپکا مکر بر رک و قطاناکر کوجب که مخرج خراسان و ما
النهر و غیره از اهل شرق و شمال عالم است ایشان محاربه الله
اسعاری نمودند بچونموده و اجراء حکم و فرمان انما جرادین بجا
الله و رسوله بر ذمت سمت خود واجب لازم و دیده بغنا و ای عمه
که بحقیقت ورثه الانبیاءند عپا که جبار و کرار غیر فرار بصوب
توجه نموده بعنایات الهی و فضل سبحانی بواسطه پیغمبری

تعالی این عرّاة بدان طغای بغات متحقّ و موجب نالانصر پسند
والدین امنوان الحیوة الدنیا درین اذند و مشاهد کرد
جمع ان ولایت مطع فرمان ماشده ربعة بعبودیت در کردن
نماده در بنده کی ما پستانند و قطع ان پاد بکالی نموده شد
نمعه تعالی باری سبح اشرف رسید که قره یوسف ترکمان و احمد
جلایر استغار بقطع طریق می نمایند مازان سبب بصوب ایشان
منهضت نموده شد **•** ان نیز بعون تعالی بدان نوع که شنیده شد
میسرگشت درین صوب چون فراغت کل از غا و جهاد ان طایفه فرمای
و فرق مختلفه که عادت ایشان قطع طریق و پادنی الارض بود
مطع و مرجع که کفره و فسج ولایت هندوستان بود در فرمان و حکم
مانده و عطا عت الثقیان و ما بموجب اطیعوا الله و اطیعوا الرسول و اولی الامر
منکم شعار و در ثار خود ساخته بودند اکنون استماع افتاد که
طایفه کفره کرجی را در کرجستان غوری پیدا شده بقتله احمد جلایر
و یوسف حرامی قصد ایشان نموده اطاعه لاد الله تعالی و انصار حکم
المطاع اذا دار الملک نقبته الاسلام سمرقند و تیت و حرس بجایه ^{الصد}

بدان دیار توجه نمودیم و مشتغل با قیامت و فرض جهاد کفره کرجستان
 بودیم با وجود اشارت و بی ادبی سابق باینکه بهادر که در محل غفو
 داشته بودیم مکاتبات غیر مناسب از شرط غرور و نهایت سرور
 و خودبینی از غایت فتنه انگیزی و ناعاقبت اندیشی مرتبه بعد از خودی از
 و بجا آن عرض ما رسانیدند و نام خود را بزیر نام مظفر بن بهادر نوشتند
 حق آن بود که کرد و نیندیشد که انجان کس را چه محل آن باشد که
 نام خود را بزیر آن بر بالا نام نویسد یزید و ن لیطفوا نوالله
 با فواهم و الله متم نوره ولو کره المشرکون **بیت** کسی را که برشته
 شد روزگار • ممدان کند کش نیاید بکار • بنا بر آن بسوی آن
 رسید شد و آن خاکسک بمسماع رسید و در آن مکتوب نیز مضمون شد
 و پیش ازین بدکز این امر خاطر عاظمی گذشت اگر درین ولایت که
 باینکه بهادر پکن است ز پستان سحبت می شود اما بعد از آن
 تعالی می توانیم بچو بات و غلات انجا قناعت نموده بهر نوع کباب
 ز پستان را بگذرانیم اما از ترس و بیم باری عاظمی چنانچه
 در آن مکتوب فرخنده نوشته شد بیزان قشلاک حلب

و ملاطیبه و روحا و از مواضع • اقامت نموده شد و اگر چه در
رجوع از تصافات و عز و زنا و بی ادبی که نموده حاصل کرده
احمد جلایر مفد و فاسق را که فسق و فساد او جهانیان را پوشید
نیست خاصه مایل مصر را که ولی النعمه او اندر بیچ مع رسیده ^{کش}
جهان کرده و قرا یوسف نیز قاطع الطریق که خدای تبارک و تعالی ^{کلام}
مجید میفرماید که یاربون الله و یحارب الرسول اندازان و لا
به طرف که خواهد بیرون کند و توجه ما از ان ولایت منقطع ^{کرد}
و در میان دو پستین ساکنند بود ما نیز طایفه را که در سپو اسل ^{صان} مخصوص
او بدست آورده ایم نیکویی جام و عنایات بر کمال بخانه او
کرد ایم تا دو پستی روز بروز زیاد شود پهلوانان در رفاهت
باشند بالله العظیم انجا نوشته شد بر اوستی نوشته شد مرگ ^{شد}
تعالی را بگواهی دروغ او رد کافر شود العیاذ بالله و اگر همان بر ضلالت
قدیم و عناد ازین نصیاح ساز چنانچه در اند بعد قضاء الله تعالی ^{شد}
اول بهار بر سپرد او بشیم انشاء الله تعالی و مرچ تقدیر خداست بی شک
و شبهه ان محقق می شود ماشاء الله کان و عالمیشا، لم یکن و جهان

معلوم باشد که در آن دو ماه که در پیواس و ملاطیبه توقف کرده بود
 غیر خبر دادن بایزید بها در نیامد چرا که این مکتوب نوشته باشد که اگر
 حیاط باشد خود عمل نماید و اگر در حیات نباشد هر کس قایم مقام
 او باشد کاینما من کان یدین عمل نماید اگر اخلاص ثابته همان است
 اگر وعده همان است و الحمد لله حمد الله کریم **م صورت مکتوب**
 این نسخه مکتوب از سیله المولی الفاضل العلامة قطب الملة قال الشیرازی
 رحمه الله اما الشیخ العارف العامل علاء الدولة قال الیسمانی نور
 روحه • لیکن یرجع الایام بینی و بنیکم • بدی الاثر صفا مثل صیفی و غیر
 اشده باعناق النوی بعده • در بیان جاز بهتالم یقطع • که بار در درمن
 و صلش بک ارم • تا زنده ام از چنگ منگس نر باند • استانه خلوت
 مقتدای زمانه پیرشوی یکنه • بر بی اصحاب قلوب • کاشف اسرار عبوس
 معار معالم الشریعه • مفدا م میا دین الطریقه • قدوة الموحدين صفوة
 المحققین • رکن الملة • قال شیخ الاسلام والمسلمین • روح الله کتو
 العزیزه ارواح الطالبین و السبل بغار النقیه نعوس الراغبین که محراب
 نماز بنا ز مصطلبان سابق قدم • و مطرح نظر لفت آن صباح فلاح و محلی

ابصار اسرار را باب بصایر و مروی اکبر متعظان زلال حق
است همواره مطلق اشرف اطراف جهان • و مقبل شفاه شایان
زمان باد و بر واج انفس بی استیناس مشکل کشای مبانی ^{المثل} معراج
و جام جهان نغای معانی است • کل دل اهل رادت و شکوفتجان
خفته استعدادت و درر ولای معانی و صل لایزال و حکم کلام در
الجلالی بمناب شنایش سفته بحق الحق و ذویه • بحکایت اشتیاق
و شکایت نکایت آیام سراق و مانصاف و نسب الی هذا المناق
مشغول نمی شود چه این شیوه بر عونت اهل تکلف مشوب شده است
و دست خوش صنار و کبار کشته محققان اخوان صفا و ضده بینان
خلان و مانرقتش که مقدر تقدیر بر صحیفه وجود می کشد بقرظت و بر
بصیرت می دانند و نا نوشته می خوانند برون از عالم حبست روح
بینان • بغیره سوی یکدیگر اشارت های پنهانی • تنجی ضمیر و تابد سرایر
درین باب شاهدی عدلی شاهداست • و کتب به شهید • ادراک نش
خدمت که بر دفتر مال و امان است و ذلک حساب زنده گانه برودی
باد بعد از اداء وظیفه و اعلا م خدمت کرده می شود که مکر اصحاب اعراض که

لباسک اعراض ایشان بمقراض فنا بریده باد در باب تخریب
 فتنها انکسند ورنکها آمیخته و بمسامع شریفه اسپریمها الله
 المنی و المسار ازین مخلص سپنجی برخلاف حقیقت رسانند
 اند و بجناستی که ذیل اخلاص ز تلوث ان مطهرست منسوب
 کرده و از تکابوی تممت و سعایت عباری بر ذیل نظیف
 ایشان نشانده و خاطر منیر را از راه خبرت و غیرت
 زنگ تیر که بجدیثی که چو موی کف دستست مجال خبث
 ان جماعت ناقص اظهر من الشمس و اوضح من النهار است
 چرا باید که برای مشکل کشای پوشیده کرد و بجنب قضیه
 من یسبح یحل کار کند نه بر موجب ایت ثبت و بین علی انتکلا
 القرائین که با ایما الدین امنوا ان جاءکم فاسق بنبأ فینوا
 ان تصبوا قوا یا ایها الذین آمنوا علی ما فعلن ما دین • بجان روشن
 روانان که از بنایای ظلمت حیلت و جنایای زوایای طبعیت
 مخلص و مصیبت گشته اند و از شرک شرک و مطموره هوا منفلت
 و محی شدن و سر را ز قدم نهاده و دست بر عالم حدود افشانند

وایات و داغ بر اطلال و رسوم جهان خوانده و روحی طلب
سوی قبله ازل آورده عقبه امین را بوعده ابر سپرده و بیم
و قدم الکنسانی که خون نفس زنده نقش روح افزای و تنج و کشتا
دمیده شود و جهان جان و دل ازان منور گردد و عالم آب
و گل معطر شود چنانکه لسان نیریل زان تعبیر میکند که ان
فی ذلک لآیات للمؤمنین • و زبان حق و تحقیق در پرده طبع
و طبیعت زان جنب عبارت می کند که • تصنوع مسکابطن بعمان بن
مشت • بها زینت فی نسوة عظمت • و بردش جمله پاکان
و صادقان ان نقل خلاف را پستی کرده اند • بانسار برین توان
بسوق بسیار قضا مثل این بد خدمتی یا جنس این بد کومری میخوانم
که برات ساحت خود را بواسطه ایمان غلاظت شد در روشن
گردانم و بظایف اعتدال در مقام بخش ثبات قدم غایم و بتقرع
دست بر اورم و این بیت از قطعه ادیب صابر بر خوانم نفوس الله
اگر خود جنایتی رفتست طریق غم جو ا بسته شد درین معنی توقع است
که دعاگوی را از هریدان صادق و مجبان عاشق داند و در مطان

اجابت دعوات این منحصطوق داران منت کرد و طوق
 الحام الی یوم انجام بنای قضا که مشاهده راست می آید کردین
 موطن گفته نشود • ما را بوصول وعده گاهی در گرسنت • حق تعالی ^{منت}
 را مقصد ارضی و منظر اعلیٰ محقق گرداناد و دیده دل را بحال
 معانی و کمالات انسانی ان بزرگ روشن داراد بجز محرومانه
 الطامین بدین جرات و تجاسر معذور فرمایند و خدمت را ^{سنت}
 حاصل داینده عظمت و جلالت باقی باد و سرود جهان بکام ^{النبی}
 و آله **مکتوب دیگر** در خدمه جناب مولوی که مصدر فضایل
 و مورد اشتقاق کالامت خدمتی که لطف ملبات نرس معقل ^{الین}
 و طراوت طره بنفشه هموزانها داشته باشد شوق از صبح
 اعتقاد و تضاعف و داد مقرون بصدق دعا مقروق از علل ^{سوء}
 و ریا ابلاغ میکند و چون منتهیات فصول و ابواب شرح
 ارز و مندی دران نصاب نیست که کلاک اجوف ناقص و ^{نقص}
 ابتدیه کلام هیچ صیفت تعبیر بعضی ازان تواند کرد و ذکران واجب ^{الحق}
 می راند و چون حال وقت مضارع ماصینت و خدمه نملانی سماع

کرده بران تپاس فرماید که بآبی مطرد دست روزی چند چنانچ
از افعال اصلی روزگار مندا اول است مرخطه کسری باحوال
ضم می کرد عسی الله ان یاتی بالفتح اعراض جسمان بر قالب
خف چون حروف علت در لقیف متوار کشته و ایند طبق
درین باب مناظله و نهی و اسپ تفهام و نفی اند حرکت این ضمیمه
را چون التفاد ساکنین جایز نمی شمارند بنا بران بیت در گوشه
تقطیل ز ناکبند شادید • مکین شکوفی مانده چون نون محف
مختلف مانده و الی بهر حال خود را بدان جناب مدغم و ملحق کرده
ارادت غبی بضمیر نور متصل • دوست حوادث از دیار کینا
منفصل باد • مکاره زمان مردود و ظل تضابل که همت بر دوام ان
مقصودست مدد و بحق الملک الودود صورت شاه عایشان عالمیاه
مخوم مغوشاه مرغ میرا که بدینتره خود شهزاده علی و الله و طالع جنت اسفرا ^{تاه} سیر
مالکی کبیر شتران بدیش با سینه بهار دیوده ^{تاه} طیباً که بسم الله الرحمن الرحیم
لا اله الا الله محمد رسول الله • القوه لله تعالی الغزه لله تعالی القدره لله
المدة لله تعالی من العلی الی الله ^{تاه} بخانه شاه مرغ بهادر سوز میوه

الحمد لله المتعالي عن التغيير والتبدل والزوال المنزه عن وصية الخلق
وسيد الامتثال المتصرف ببقائه الموقر ومملكه المحمده الذي لم يلد ولم يولد
ولم يكن له كفوا احد المقدر القدير الذي لا ينفي ولا ينضم كل
عليها فان ويبقى وجسم ربك ذابجلال والاكرام المنصور الله
ذلت له اعناق الجبابرة والرتاب وضلت في بيده ملكوت
ذوي الالباب المتوجه في سلطانه عن الشريك والوزير المقتدر
في كبريائه عن الشبه والنظير بولاية الملك وينزهه كما نطق به فصل الخطاب
بجوانده مايتا ويثت وعنده ام الكتاب والصلوة والسلام
على رسوله محمد حاتم النبئين وعلوه وصحبه وعترته الطيبين الطاهرين
اما بعد چون ايزد تعجب جلت قدره وعلت كلمه بجمال قدرت
ومشيت وفور موهبت وعطيت ابواب حرايين توما الملك من
بروي دولت با كشناده و نداء عطا عت وصدای مطاوعت
اواهر ونواهي ما بر مقتضى الطيعوا الله والطيعوا الرسول واواي الامر
منكم در فضا ربع مسكون در حلك و منفا ليد تعلق امور جهان و مقام
اعمال جهانيان بفرط عنايت وحسن رعایت ما سپرده و در بر عايت

سلطنت مارا بذروه السلطان ظل الله في الارض رسالنده
زان کارکان این سعف معلا کرده اند و این مقرر شد که بنده توی ^{نموده} بنده
اند • هر چه از اسباب جهان داری و امر حسدوست • دولت مارا بحمد الله
مستیا کرده اند • هر ایند بر مقتضی این مقدمات جو جیب این کلمات
بر دولت دولت مال لازم مسم کسبت زبان بجه الله و شکر حضرت
و اهب المواب کثا و نغش صلاح امیز و رقم نلاح کنیز
التعظیم لاحد الله و الشکر علی خلق الله اسأل العباد بر صمیمه و ضمیر
میز و صفی و خاطر خیر کاشتن محمد اله ثم حمد اله علی ما کس نار و اوالک
و شکر اله ثم شکر اله • علی ما انا شکر النعم • و از موجبات این
معنی و مهمات این دعوی التست که بر فحوی قول شاء ملک زامر
مناع کسی نه بچسب • که مالک ملک بفرزند نامدار دهد و لایب
مذکوره را که مذکور و مفصل می کرده • از اساف • ما زندان
حاکم س • بنا بر این هر مملکت را در اینجا و آنجا و حاکم که بعنایت
الله تعالی در قید فرمان ماست نظر بر محافظت شرط بلاد و عبای
و مراقبت حد و صلاح و فساد بفرزندان کما رک رسول الله صلی الله علیه و آله

و با تمام توفیق و فرودیم ولایات مذکوره را بر فرزند مرحوم
 و مقفور بایسنقرها در طیب الله شراه و جعل الجنة متواه میکم و
 حال فرموده بودیم سوره بواو لکایران فرزند مبرور که دانیده در
 وقت چون حکم صریح و نص قاطع کلام ربانی کل شیئی خالق الاوجه
 و مصداق حدیث صحیح بنوی علیاً نجتیه و السلام الموت حق حتی
 ابدی و قنوم سرمدی شهباز روح ان فرزند از اشیا
 بدن بسوی عالم علوی پرواز کرد و شفاعت عزیزش از خدا
 ندائی داعیان یا ئیها النفس المطمئنة ارجع بر قصد اصطیاء طاعت
 ریاض و دس پر باز کرده روح او را کرده استقبال حوریه
 طرقتا گوین که ای سلطان جانها مرصبا رای علی که جز جاده
 رشاد و منهج سداد نرود و خاطر انور که جز لباس صواب و کاس
 عدل نبوشد و ننوشد اقتضا جنان نمود که حقوق خدمات سگان
 بلاد ضایع نگذاریم و شرایط رافت پادشاهانه نظر بر تنبیل
 ایشان بجای اوریم بر وفق تنزیل ان الله یا افران تو دو الامان
 ای اهدا ابالت حکومتان ولایت با ضمای لواحق و توابع و مضامین

بفرزند اعزاز شد که مکار منظور انظار عنایت افرید کار نور
حدقه سلطنت و نور حدیقه خلافت ماه ملک بادشاهی مهر سپهر
شهنشاهی طغرای منشور کشور پستانی طراز خلعت خسروانی در
صدف بهروزی لعل کان فیروز ری رکن الملک والدین ابو
الفتح علاء الدوله بهادر ابقاه الله تعالی و متعنا بطول بقائه و یمن
کنایتیه کرد دولت مارا ابهت روزگار و امنیت روزگار است
و دلایل شهر یاری در ناصح احوال او واضح و مخایل بخیر یاری از
چهره اعمال اولیخ و در اسپهتخاق شاهی و اعساق امور پادشاهی
اختصاص بسیر الشری حاصل دارد **و** ورثه خلافته کابرا عن کابره
کالرحم ابونابا علی بنوب تفویض فرمودیم و ولایات مذکوره
بخدا فیما سوبه و حوج و ادکاء ان اعرفر زنده ارجمند کرد ایندم بر سر
حق نهادن و افسر بخواه **و** زمانه دانند که کسیت در حوج راه و زمام حل
و عقد و نظم و ربط و قبض و بسط امور انجا از کلی ملکی و مالی دیوانی
و سیاسی بمن عدل شامل و حسن عقل کامل او باز گذشته شد
تا بوجهی که از رای مبین و فسر و در بن ان فرزند ارجمند سزد

در مصارف اعمال و تقاریر احوال بنیاد قضا یا بر عدالت
 و نصف نمود و چنان باید که آثار آن بدین صفت ظهور یابد که
 ز انصاف تو اهوای سبک تک با شیر عزیز کند ^{تنگ} و ز عدل تو
 تیز رفتار ^{اعلام} برابر ز نذکف بتخت ^{و در تقدیم ابواب} بین داری و
 ایستاد و ادکتری و ولتی عقبی را بملکت دینی متصل گردانند تا
 دست توفیق طغیان منشور سعادت او را بتوفیق اهل المعرف
 فی الاخرة موشح سازد و بوقت انصاف و هنگام انتصاف
 به احوال خلایق که و دایع حضرت افرید کارند از راه فحالت
 و طریق عدالت پردازد چه عدل و نیکو کاری سحرة است
 که عده آن برخوردار باشد و نصف و داد و کسری مقدم است
 که نتیج آن رسککاری بود عدل کن زانکه در ولایت دل ^{بسیار}
 مبری زند عادل منشور سمایون لازمال مستغنی افطار الربح المکون
 مبنی بر پرواچه و شریفه ظمن شرف نفاذ و سمت اصدار یافت
 فرزندان کامکار با تمام الله تعالی و امراء نامدار و وزرا و عالی مقام
 بر موجب مسطور مقرر دانسته بمیدین و تغییر ثواب اعدان راه نمودند

استمرار و استحكام ان بگوشه سادات و قضاة و موالي و
و اشرف و اعيان و اهل و ساير پلنه و عموم متوطنه و ولايت
مذكوره بايد كه قدم از جاده متابعت ان فرزند برون نمند
و او امر و نوابهی او را طاعت و امثال از لوازم شجوده مال و متوطنه
را از ابتدا پارس ميل سبور غلامان اخ فرزند دانند و بدست
كه تا غایت بدیوان فرزند مرحوم بایستقربها در جعل الله
اجننه شواه مال جواب می گفته اند حال تبریر آن و بزرجات و مهر
و نشان ان فرزند جهان گویند و در جمع ابواب رجوع بدیوان
و نوآب ان فرزند نمایند ان عزیز فرزند نیز متظهر و مستوفی
باشد كه بخدمت دولت ما را نسبت با و از اظهار عنایات مكنون
حاضر است از شرح و بسط پستغنی است • و اول العیث رش
ثم نسیك • ابن مناصب كه دیده بفرسیت • كار كلی هنوز در فدا
باشن ناصح و ولتشن ممد • كین هنوز از تبايح سحرست • و از
پروا آنچه تركه ضمن بسیج و جتجا و ز تمامید و عدول بگویند
تحریر فی سال سرخون جمادی الاخره پنجمین و ثلثین و ثمانه من الهجره

هذه الرسالة الحقيقية للوي فسر يدون ابن عكاشة

چیت صافی جو مری ہمیں چون خود روشن روان • آتشی سیال کابی منفذ
 دارد مکان • کر بکوم کا خترست اختر بنا شد بی ظلم • و بکوم کاتش است
 آتشی بنا شد بی دجان • کومری با کیزه چون عقلست لیک از روی طبع
 عقل را برسم زند غوغای فحوش جان ^{وکل} • گاه پاتی دارد از وی لاله
 در کنار • گاه صاف دارد از وی اب آتش در میان • بکیت احمدی که قلب
 منقوش را خالص گرداند • زبانی که طبع پیغم را ساز کارید لعلی گوهرم
 بنماید جو مری شعاعی که از شبنم عبی خروج کند و بر طبقه زجاجی نورد
 نوشتن اروی که طبع امان ایمن است قوه القلوبی که قانون کلی شفا
 و بخت است یا صند ماسکه مدخل را بدافعه مبدل گرداند غار که
 قوه مؤلده را محرک آید • دموی طبعی که صبیغ قاروره او دلیل خط درام
 و موجب مستلزم است قراغ باشند ناری طبعی مایمی المراج میرغ فعال
 ی الامتراج خرابانی که خسر داباد را مانع خرابه او و عقل و جوش
 سخوابه اوست بنت مقبولی که خون اخبون در گردن قرار اوست
 پیاره که چون نمک امیجیه پیوندد در مثلثه ابهوائی که ملک تدویر

باق غزنی صود کند و از اینجا و بر اوج ابنا بط کرده و جو سری لطیف
که چون در احسام شریف حلول کند بی لزوم تداخل اجسام ^{شنت}
میان ایشان منتفی گردد و فکانه خرو و لا قدح و کاه قح و لا فخر
کلهونی که چون در سراید عنان از دست مرد بیاید کبیت شموی
که درون القلین با و بر نیاید مر جوابی که از آن بر پستم تا ز او را
از دست برد از پای در انداز دست لونی که در یک زمان ^{دست} بقصد
براید متغلبی که در مرد دست کردشی بر سر ایدش اهدی که در مجلس
خاص و عام از دست بدست برود و از دست بخت کراید ^{بغ}
ساری باشاه و کداحمد ابی چون از در ایام عم مکرم ذوالچادر ^{تغ}
عرب محرم بجزوه که مباشرت او موکدا نام است ام انجبا بیخی
که از اخوات انصاب و از لام است مرد انگلی چون خواب جمالی
انگیزه اش در می چون اب هوامیز با عالی که بردست سلاطین نشیند
فرشته صفائی که اغلب صحبت شیاطین گزیند زین چشمی که ^{سید}
بط و خلق خروس خون ریز و عذاری که سر کدای پسته کی کند سرخا ^{مش}
از پای در او رسد سلا که بعد از عصر بندر دولت ابد صاحب ^{دوتی}

که در بت سلسل کز آید **شعر** سخن لعل بدخشان رود مان باده نوش
 مطلع خوشبدر خشان زوکف ساوستان • از بیاله چون براید
 پیکر شکل او • ارشمن بکشف کوی تازه شاه ارغوان • در بیاید در
 بلورین جام پذیرای که گشت • زمره زمرامکر با سودا کبر تو امان
 در شب بجای بدخشان چو از کرد نیزد • شعده شمشیر قح خسر و صاقران
فردح ترک تاج الدین و بوجو خیمایش مولانا صولای در مدحی کعبه
 تاج دین افسر سر طرفا • منبع فضل و افضل ندما • بظرافت زانیا شمشیر
 بلطافت عدیل نیست ترا • بظرفی و مجلس ارای • نیست بممانی
 بجزا • مست طبع لطیف و ذہنت خوب • مست ذات بدین صفا
 سزا • این زمان وصف ضمیمه تو کم • تا یکدم در اسپن بالا • خایه عنکبوت
 بود که او • شد پناه بهین سرد و پسر • این زمان وصف چادرت
 میکم از مزاج نوع بنا • میج از اشیا نه لفاق • نتوان کرد در فراق و صلا
 بالا چو غ کاوی ماند • میان شل از درازی و بهنا • انجان سبال خورد
 یاد دارد زادم و حوا • کویا این بدور جگر خان • از سیاقش
 انجانست مست و پوسیده • که اگر لایف کنی رود بهوا • پیمت کز نشید

از ضعیفی بیفتد از پایا شنبه کرفتد به بیرونش سپیل باران در
شود پیدای پیچ بودی درست شیت درو چه درست و کجا بود کجا
باوند تا وجد اسپایش رود از برپشته ازجا چشتمه چودام
ماهی کیره پاره پاره چو جامه ها کلا نتواند ز باد بر مکس خوشین
را گرفت او فطعا هستش از دام عکبوت طناب پای مورس نج
او کو با چونک میت تو مست ناموزن از عودش سخن نکرده کرا
سجده شاعران کلبی است خانه انجمن کاندجا یا ماکر خیمه زایل تمام
از دیار عجم زدن داجا یا خودار خیمه ا کفر عوب امداجا یکار بستند
گویم این خیمه بهر چیست کوه معجز پس لطیف سازم ادا از برای عدوی
شاه جهان هست نیکوی نیست کرب عا کاندراجا بود بندگ آن
در که رحلتش ازین دنیا نداد احدی تو محب شمی این چنین خیمه که تراست
در جواب بدیم امروزه شاعران زمان راست صلا مرکه گوید جزا
این در دم خیمه بخشش بزیب و بها شاید از پادشاه چادر کجا
بخشدم جایزه ازین انشا ناکه این خیمه سپهر گوید مست با منج فلما
طباب بنیاد چادر بخت شهر یارم خشم باد بالای کسند و خضر امین العالین

در جواب

صورت مكتوبة من ارسطان محمد بن مراد خان بيشارة فتح قسطنطينية وسماه

شيد سلطان مصر موسوم بانك

ضاعف الله تعالى اقتدار الموقف الشريف العالي المولى السلطان
العالمي العارفي الكائن الغوث الغياثي الفخرى الفخرى الزماني
الظهيرى المشيدى المهدى عون الامة غوث الخادم الخمين
الشريين فخر الدولة والدنيا والدين • المحقق من الله بالعرفان
عظمه واقداره • وقرن بالسنج ايراده واصداره • لا زال
عظاياه • فى مصر مضاياه • على جنان وارديه ذارفا بلامقياس
سجاياه • فى قصر سنجاياه • الى جنان صادريه والفا بلا حدر لا
ولا برج بمنح الله تعالى عبادة يكتمف بالجلود نواحيه • وشرق
أبلة الدوام على الكنف وضواحيه • وقدرة تنتشر الايام
وتطويها • وتستدرج له ملك سليمان وقد فعل فى مطاويها • و
وصل الى سامعنا الشريفة فى هذا العصر والاوان • ان زين بالموقف
الشريف سرير سلطنة القاهرة الملك الدبان • وحجى به البيت الحرام
والروضنة والمقام • وحجى به ارکان اعداء الدين • وبشيان اولياي

وخصه الله تعالى بتدبير الامور • ورد المذوور • وبسط العدل
شرفاً وغيباً • ونشر اللطف بعداً وقرباً • وتجديد مدارس المروءة
بعداً ودراسها • واقامة اعلام العلم حين تمكسها • فاجتمعت
القلوب على ولاية • وابتهلت الالسن بالصالح دعائية • ونطقت بآيات
القوس اعطيت بارها • وابنبل وفتحت الى رامها • فصارحاً
للورد من على الموقف الاعلى • بهذا المستور الاپنى • اللملو بال
عنا في حسن صنيعه • والاعتماد في جل الامر على جميل جميعه • والو
من كرمه بل اذ يغشئ النفس سيب ربيع • واحسان احسن من نون
تنويه • اجاركا على المعهود من الاخلاص والموانات • والما لوف
من الاختصاص والمصانعات • الاحالى بما تاب لئيمه من السلام
وما عدت تسنيمه من الكلام • الخاوي بالايك في ربايق السحر
مسا فط انداية من النجايا • واللايد في غير رونق الضج مبسوطاً
من اثنايا • المشغل على ما وضع عندنا • وصح لدينا • ان الدنيا
تمر وتخلو • ثم تمر وتخلو تقم الاسباب • غمومها ومصايبها تستر
بجلو عاداتها • وتسو بمرعاتها ومعاداتها **شعر** • دنيا غوايلها في صفن

زعفرانها • كاسم في ضمن اصلاب الذرايح • واهلها في ذرايا والد
 جمعوا • من الخطام بهاء في ذرايح • فاجتهدنا كل الاجتهاد • وامننا
 النظر بصيرة القوافي في قوله عز و علا • والذين جا هدوا فبنا
 لتهديتهم سبلنا • وتاملنا في قوله عز و علا • ولا تحسبن الذين
 في سبيل الله امواتا بل احياء • وراينا ان السعيد من بدل
 في مرضاة المعبود • بالتحلى الفضائل • والتحلى عن الرذائل • ان
 افضل القربات الى الملك المنان • التقرب بالجهد والى سبيل
 الرحمن • استنباطا من قول افضل البشر • واكمل اهل المل
 والابر كما ورد في صحيح البخاري انه قال صلى الله عليه وسلم
 لو دوت ان اقتل في سبيل الله احمي • ثم اقتل ثم احمي • ثم
 اقتل ثم احمي • فاستخنا لله تعالى فاحترنا للجهاد ما بهوج رومة
 الكفر وارومة • بل منيع الفساد وقروته وهي البلدة المشهورة
 والبعد التي في التوليج من زوره • بل صرحت صحاح الاحاديث
 بتخصها غاية التحصين اشار سيد الكونين عليه الصلوة والسلام
 ان اول جيش يغزونا مغفور لهم وهي القطنية العظمى

احاط بجانبها البحر والبر • وسمى العذراء التي عجز عن فقوتها
الفاجر والبر • عذراء لم تستم راحة الظهير • شتاء لم تعد صدمته
الدواير • فدا على بركة الله بالنصر والتبجح مكنونين • وبالعطف
والفتح المبين موسومين • ونزلنا حولها صيحة عبد المؤمنين •
اختر جمعة ربيع الاول • الشهر المبارك مولد رسول الله سيد
الآخر والاول • وقد اجتمع فيها انواع الكفرة • واصناف الفجرة
فرق سلم • وايفد في الدارين يعلم • من كل فرع عتيق
ومن كل رجا • سيق • حامين لكنائسهم التي لا تعد ولا تحصى
وصوامعهم التي لا تعد ولا تصى سيما كنيستهم العظيمة التي هي مغر
جباه عظامهم • ومقبل شفاء كبراهم فتشاوروا في امر الامل النساء
ونفاكروا مدة اكثر من عدة ايام • فادى مكرهم النابذ • وبنوا
الكمايد • غبمشا ورات غزيرة • واثر معاكرة كثيرة • الا ان
بصير واصنفين صنف ليد جانب البحر • وصنف ليد جانب البر
واقنا حولها منذ اسبوع وشهر • وحاصرنا بما بغرة وسوكة ويز
ثم هجنا على فتحها بتعين بعون الله الكريم الجبار • يوم الثلاثاء

عشرين من جاذى الاولى وقت لا سفار برجال فرانس من حما
المملكة رواضين للعدى يتطيرون الى اقتطاف الرؤوس نظراً
النمى الى احتطاف الكلوس ورجال حراس من حماة المعركة
خواضين فى الردى يتبادرون الى انتمهاب الرواح بتار الشا
الى استلاب الاقداح فاقمنا الحرب على ساقنا وبلغنا كل من
الى مقربا وميقتها واشتعل الظرام ونظير السهام و
الجبال وتبقى الاجال والتفت الساق بالساق وتلاعبت
الاسباق بالاعناق ففتح الله الملك القوى القدير قبله
الذكاء المينير وعلى رايات الاسلام حافظه على اسوارها ومكنت
سيوف الموحدين فى اعناق كفارها وفجارها وماتت شخص
من عساكر ارضنا وما كان يجر وجابادنيا الجاحه وقدامهلاء الا
بر اوسر الكفار وما بقى احد منهم سائلاً من الصغار والكبار اكثرهم
سيف القدر والغضب مقتولون وبنيايم فى السلاسل يسجون
يجرى دماغ الكافورين على التزى باجزاء اموات رؤوسا وابداناً و
منهم من وفلك وسلط عليهم سقم وهلك فصار ت نسواتهم

وصياهم تياحي • ويارهم خاليت بلاقع • ليس لهم منها واق ولا ذوق
شعر اى امره اشمن نبيان • على التقي وامت مبانية • ومن تعد
طوره لم يكن الا الى الحف تناهيه • ومن حالف كتاب الله وسپتة
نبية • واسپحل ما حرمه وحرّم صفية • وسعى في الفتنة والفساد
بين اهل الاسلام من العباد • فهو احرى بان يعود بغضب من الله عز
وما ربه جهنم وبئس المصير • ولما كان هذا الفتح المبين الذي فتح الله
على ايدي المبكين من لآ الله العظام • التي حصصنا بها من و
ابائنا الكرام • مع انهم جاهدوا في سبيل الله مدى الدهور والافكار
وسطرت اثارهم على صفحات لا يام **شعر** حاة سبل الهدى من كل
مبتدع • عتة اهل الورى والشرك والريب • وكان جل جفا
عتم موقوفا • وكل عنانهم مصروفا • الى عبور ملك الرشا
وعشور هذا هب السداد • وترتيب اصول الخيرات • وتبويب
فصول المبرات • وتشيد مباني الخيرات • وتديد معار
المجات • واعلاء لواء كلمة الله • واعلاء لواء اعداء الله
كم مفيد شيد والدين عمده • فلم يزل ذكرهم في الدرر والخطب

ما على واحد منهم سنة الآوله عز و مشهور • وما كره على كبر
 منهم سنة الآوله وهو مذکور • في بلاد المشركين والكفار
 اذ لهم الله العزيز الجبار • وكان ذلك الفتح المستبج
 للفتح فتحاً يسيراً به المؤمنون ونظر الفيرج بالمؤمنون
 هناة طبق الدنيا پروراً • وفتح قد شفى من صدوراً • بما
 الموقف الاعلى لا زال ظلمة ظليلاً • وعدوه عليلاً • فانه قد امتاز
 من پير السلطين بالجهاد والجماد • والمخاربه مع اهل
 اردنان شر با شعاره قلبه البريق • ونشرح باظلماره
 صدره الشريق لشمط من سجايب الطافه دعوه • مستجابته
 ونسجل من رغائب اعطافه ممتة مطابته • وقد بعشنا
 لهذا الامر سهما موقفاً من كنانتنا • وشرفاً موقفاً من بطانتنا
 ومواجنب العالمى الامير المحترم افتخار الاماثل والاجلى ذوالنفا
 والمحمد • زين الخواص والمقرئين • جمال العلم والدين الكابو
 ادم الله ملكينه صاحب الخصال الحميدة • والفعال الرشيدة
 واشمال النهية • والفضائل السنية • وعليه في الاحوال اعتماد

صريح لا يهتدى الا ختم الالهيه • وتحويل صحيح لا يعترى للاعتقاد
 عليه • فالما مول من الحضرة العلية • والسنة السنوية انه اذا
 القاصد الموصى اليه بتلك الخدمة • وان اخ راحلة في تلك المحفة • و
 على تبلغ ما يحمله من الريبالات • وناوذة ما تعقبه من الامانات
 شرفه بالا ستماع الى ما يحكيه • والاطلاع على ما يوادبه فانا حاملون
 تلك المنية • وما شرون تلك الكرمية • وللاى العالمى في ذلك مزيد
 ما يبرجى • واجد لله رب العالمين • وقد جهزنا على يده رغبته في التحا
 والتماد • ما يات ذكره على سبيل التعداد • وهو هذا • **الغلمان**
الفراء • **ورثان** • **سور** • **سحاب** • **فامم** • **كحما** • **اختر** • **خامن**
ثوب حرير • **كحما** • **مذهب** • **قطيفة** • **مذمتب** • فاللأمول والمسؤل من
 من الموقف الاعلى ان يلحظ بعين القبول • و هو اعظم مأمول واكرم
 في غرض سنة سبع وثمانين وعشرون **الجواب على يد رسولهم سبلى** عا دة تعال
 انصار المقر الكريم العالم الكبيرى العالمى العادى المويدي الغوثه النباشي
 الممهدي المشيدى الجى هدى المشاغوى المربطى الظهيرتى النصرى معنى
 والمسلمين • ناصر الغزاة ذخر الخى هدين • ماجا الففراء والمسالكين

زعيم جيوش الموحدين • ممد الول مشيد الممالك عمون اللاتمة •
 عى دامام • جامى الشغور الاسلامية • غياث الملة المحمدية • ظهير الملوك
 والسلاطين • عضد امير المؤمنين • ولا زالت اخبار فتوحاته متلو
 ترة • وركايب نصره فى الوجود بيرة • والافلاك للدائرة تجرى
 بناييده فتجعل لاوليائه العقبى وعلى اعدائه الدائرة • اصدرنا
 هذه المفاوضه الى المقر الكريم منيئله بهذا الفتح الذى اوزه الله
 لا يام سعده • وهذا النصر الذى من الله تعالى به على المسلمين
 الذى عنده • وتمدى اليه سلاطاب نشره • ووضح بشره • ونشأ
 يشنف لاسماع ذكره • وتبدي لعله الكريم ان مكاتبة الكريمة التي
 البنا على يد رسوله المجلس السامى الاميرى الكبيرى الذخرى العصفى
 المومنى الجالى يوسف القا بوز الناصرى احسن الله وفادته • وليست
 بجزاعادته • وقضنا عليها • وصرنا وجه الاقبال اليها • وسر حنا انظر
 في زمر الخابل من سطورها • وسر حنا الخاطر ببيع منظومها ومنشورها
 ووجدنا لها محلا من السلاعة عاليه لا يدرك شاهه لا وياوم • ومنشلا
 من الفصاحه عذبا ازوجت فيه غايب المعانى والمنهل العذب كثير الرخام

وانتهينا الى اشارة اليه مما يسهره الله تعالى من فتح قسطنطينية • وما حقه
تعالى به من ايات النصر ومنحه به من الالطاف الخفية • وفضنا ذلك
مجملًا ومفصلًا • ومفرغًا وما وصلًا • وكرهنا حمد الله عز وجل على من بر من
هذا الفتح المبين • وهذه النعمة التي يتضمن ثبوت قلوب المستقين على
واعلا وكلمة الموحدين على الملحدين • وهذه النصرة التي اصبحت بها كلمة
الايمان منتشرة • ووجوه المسلمين بها ضاحكة مستبشرة • ووجوه
المشركين عليها عجزة اولئك مما الكفرة العجوة • وقد اعدنا الجواب
عن ذلك وعن جميع ما اشار اليه مفصلًا على يد رسوله المجلس الخالي
المنشور اليه اعلاه كما سيحيط به علمه الكريم بعد ان اعلمناه بمزيد الا
واما الاحترام • وافضنا عليه وعلى من معه خلق التشريف والاكرام
وانعمنا عليه بالنفقات • واعدنا من الخادمة الكريمة على احسن الكلام
واجمل الحالات • وجزنا صحتها الواصل بهذه المكتوبة هو المجلس العالي
الاميرى الكبيرى المؤيد الذخرى الاعلى الاخصى المؤمنى المقربا البقى
يرشباى الاشرقى احدا مرثينا • واولدا خصنا نينا • كتب الله تعالى سلة
وادام سعادته • وحمدناه من السلام • ما سوتشى احرام • ومن الورد

ما تجد لكان اضفى من ماء النعام • ومن المحبة والمصانم ما هو على ذلك
شديد • وله مبدئ ومعيد • وجهتنا على يده من الهدية ما يؤكده
الوداد والمحبة • وبوثق عرى الاتحاد والصحة • ونسى هذه

فالمقر الكريم يا مرتب سلم ذلك وقبوله • ويشمل قاصدا المشا را الحسين
النظر ومشول • ويواصل في الاخبار المسرات • وما يعين له من المهمات
ليست الموافاة من الجنتين كما كانت بين الملوك ال لغة واسلام الكرام
مع الاخاف بالمودات والسلام • والله تعالى منبع الاسلام ببقائه •
ويجعل مواضبه القاضية بحكمة في اعدائه • حتى يصبح جنود الملة المحمدية جنودا
فتوحه منصوره الاعلام • ويصير البلاد كلها بعزامة المؤيدة واراسلام
انشاء الله تعالى • كتب في العشرين من شهر ذي القعدة الحرام سنة سبع
وحسن ملكه محمد • وايضا في اجواب علي يد رسول الله تعالى انصار المفكر الكريم

العالمى الكبيرى العالمى العادلى الجاهدى المربطى الغياث المشيد
الرعىمى الظهيرى الناصرى • مغزالاسلام والمسلمين • ناصر
العروة ذر الجاهدين • لجاء القراء والمكئين • زعيم جيوش
الموحدين • محمد الدول مشيد الممالك حامى الثغور الاسلاميه
غياث الملة المحمديه • ظهير الملوك واطلاطين • عضد امير المؤمنين
وهنا بهذا الفتح الذى جاء الاطراب فى بلاغة وجزية • وابتدل
كل موجد به • واعلن بسورة الفتح وتلا وينفك الله نصره
ولا زالت وجوه النصر ترى فى مرآة صفاحه • وثمارة النصر
تحتج من اعضان رماحه • وفروض الجهاد بسيرة المستورتنى
فى كل وقت تمام • وبلاد الاسلاميه حروسه بالجناب المحمدي
عليه السلام • وبنات عوامله بصدور الكفار موصولة • والسنة
سيوفه بتغور بلادهم من رشق ارياق وما بهم مبلولة • وشم
منتظية فى نضرة دين الله كالعقد النظيم • تاليت وما النصر الا من
العزيز الحكيم • ولا برحت عنانته تخلى من اعداء الاسلام المعاد
وتخل منهم المعاقده • وتجو عليهم مواقف الحرب مستقرة المواقد •

وتطلع في سماء النقع من سيوفه بجونا وقادة • وشهد
 على الكفار في محضر العز وما يعجز وكيف لا وذلك الموطن
 محل الشهادة • فهو بحمد الله ما يلك خلف الكفار برة الأمان
 لقد لقينا من سفرنا هذا نصيبا • ولا حائن عباس بجر الآخذ
 سبيله في البحر عجا • اصدرننا هذه المناوضة الى المقرا الكريم
 عما نحن منطوون عليه من التمان في هذا الفتح الذي وضع على
 جبين الصباح بشره • ورتج على ميزان الكواكب قدره • و
 وتخصه بسلام بناج عسره • ويتبع وصفا ويكاد يمازج نسيم
 لطفاه • وشاء جلل ملابس الكرام واصفى • واعذب موارد الو
 واصفى • فداخذ نفقات المسك طليعه واجمل لرداء الملك تنويه
 وتوشيعه • وانتشر به بناء الحب الذي استودعه من الصد
 صدور الرسائل مخفظ الله هذه الوديعه • وتبدي لعلمه الكريم
 وروود كتابه الكريم • وخطابه الذي ارزى بالدر العظيم ^{المحسن} على يده
 التمي امير الكبيرى الاوحى الكلى الموثق المقر بالبحر يا يوسف
 القابونى الناصرى احسن الله وفادقه • ويسر الي مقركم الكريم

اعادته • فآكر مناه حين قابله • ورفعنا محله لما تناولناه • واستشفا
المسك لما ففضناه • وابتهجنا به ابتهج القحان بورده
ونظرنا منه الى احسن من برود الروض اراحل الهوى ازار ورو
فشنا نحيل النظر من سطوره • ونزهنا النواظر في رياض منقولة
ومشوره • وتكهننا من خطه وخطبه ما سوارسى من زمر الخيل عند
برالنسيم في يكون • ووجدناه مشتقاً على انواع البراعة فمنا
الرقيم • محتويًا على بديع الالفاظ التي سجت في بلبل الغنة
على سيجان في الزمن القديم • متضمنًا ما من الله به ويسره
على الحقير الكريم • من هذه النقرة على اهل الكفر والعناد • وبلوغه من
ارغام اعداء الله ورسوله بنى اصفر افضى المراد • وانتهينا الخا^{شاه}
اليه من مسيره على القسطنطينية العظمى بحسب اكره الاسلاميه • وجنوه
المجدي • انتم احد قواها فكانوا لها اصنادًا • وزلزلوا رصنها بجبال خيل
وقفت صابرة فكانت اوتادًا • وان ارسل اليها في البحر جوارح كالاعلا
ومذنا في البع سوايد كانها مقطعة بالايام • ورمما ما بفرسان من البر
واقدم على منا زلتها بمن اتاع الله ويره • وخطبها بكرة فتمتعت • و

في النجف وترفعت • فلما تحققت عظم امرها في القوس • ورايت
 كثرة ما القى اليها من نثار الروس • جنت الى الاخضان بعد ^{النشور}
 وعلمت ان الامتناع من قبول الاسان لا يجوز • فامكنت زمامها
 من يد خاطبها وامتنعت على غشم انف مراقبها • واشد لسان الخال
شع خطبتها بكرا واما امرتها الاقا وقواصبا وفوارسا • من كانت
 السمرة العوالي حمرة • جلبت له بعض الخضون عايسا • انه اكره اجنبت ^{ها}
 الا وكان ابوك قبلك غارسا • هذا كله بغوايم لم يشبها في احروب
 نكول ولا تعصير • فكان بحمد الله جمعة سلامية وجمع الاعداء
 جمع كثير • فاخذتم اخذى القرى ومسى ظالمة • واعلمهم ان السيوف
 الاسلامية لم تترك لهم بعوده الله بدا في احاب مبسوطة ولا رجلا
 في المواقف قايمة • فزلزل بعون الله اقدامهم • ولا زال اقدامهم ^{نكس}
 اعلامهم • وقابل العدة وبصدره • وقاتل حتى انفى جديديف وسمر
 وسبت سمات النفر على جيوشه فقتل باجبل الله اركبي • ويا بدى النصر
 اكتبني • وقام احاب على سابق • واضمح كل من الاعداء الى حنق
 وبجوت سيوفهم الاعمال واقسمت انما لا تقرا لا في الروس • ^{الاسنة}

اشترعت **والت** هما لا تروى ظمها **و**ها الآمن **و**مام النفس **و**
السهم **•** فدا الثمرت انهما لا تتحدكتا **•** فيها الآمن النحر **•** ولا تتعوض
عن جنبا **يا القسي** الآجبا **يا الاضلع** الآلتر فبعها لا تحل الآ في الصد **و**
والدروع قد لزممت **الابطال** قايمة لا تفرق **الابدان** **•** حتى تملئ
صورة الفتح **المبين** **•** **و**الجباد **و**حمت **•** **و**طى الارض **و**تالت لقرانها
لا نطاء **•** الآجست القتلى **راوس الملحمين** **•** فعند ذلك **ثبت** **سيف**
الحق **لانه** العاصي **في ذلك** الجبال **•** **و**نفذت سهامه **لاجل** تصميم فلم يمتل
حتى اخذت **دين** الآجال **و**هو حال **شعر** الله **اكبر** هذا النصر **و**الظفر
هذا **موال** الفتح **لا ما** يزعم **البشر** **•** فظفر الله **منهم** ملك **الديار** **•** **و**سكروا عند
ما **ايقنوا** بالدمار **•** **و**صارت **بجد** الله **نجوم** الضلال **انفة** **•** **و**موال الكفر
بالاسلام **ابله** **•** **و**عن **الازان** يعوب **•** **حيث** كان **الناقص** **بشيرة**
والله **عز وجل** **يوجد** **•** **حيث** كان **بجد** **•** **و**الكنائس **من اقتسما** **بها** **خالية**
واصوات **حاكم** الاسلام **بالنكبية** **و**التوحيد **بها** **غالية** **•** **فقد** **فهمنا**
ذلك **و**حمدنا **الله** **تعالى** **و**فانبلنا **هذه** **البشارة** **•** **ببكر** **الله** **الذي**
جعل **جيش** الاسلام **حيث** **سكنت** **ملكنت** **•** **واين** **جنت** **من بلاد**

اسرت وفتحت • فلله عز وجل الذي ايدكم بنوره • وجعل مهابته جيوشم
 في قلوب الكفرة • تقوم مقام منازلة العدو ووجهه • وظفرهم على جرب
 المشركين الذين فرغوا من هيتبكم وانهم وقاصيمهم • وانزل الدين ظاهريهم
 من اهل الكتاب من صياصيمهم • وسددهم راكيم الذي دل على هلاك
 العدى بغيره نفاذه • وودعكم مغام كثيرة تاخذونها فنجيكم منها • وكنكم
 في العدى تنشد ربها المهابته وتطو بها • واوركم ارضهم وديارهم
 وايضا لم تطو بها • ولقد ايدتم هذا الدين المحمدي الذي فصيح بربطيق النجاة
 واستنار • وفرتم بقوله عليه الصلوة والسلام • ما اغيبت قدما عبده
 في سبيل الله فتمت النار • وقوله صلى الله عليه وسلم ان في الجنة ثمانية
 درجات اعد الله للمي هدين في سبيل الله ما بين الدرجتين كما بين السماء و
 الارض
 رواه البخاري • وما روى عن ابى سعيد الخدرى رضى الله عنه قال اتى
 رجل رسول الله عليه السلام فقال اتى الناس افضل مؤمن من مجاهد
 وماله في سبيل الله • رواه البخاري ومسلم رضى الله عنهما فلله الحمد
 على انعم به عليكم من العزوات التي مسطرت اجورنا في صايفكم وصحا
 اسبلكم الاكام • وصار خيرة تارة في جبهة الدهر حسنة في صحيفة الايام

ولقد اشد شقاء هفت تاشع كذا فليكن في الله جبل الغرايم • والآن
فلا تجنوا بغير الصور ام • كتابك البحر المحضم جبارها • اذا ما تهاوت
موج المدلاطم • تحيط بمنصور اللواء مظفر • له النصر والتأييد
وخادم فينا نصر الاسلام يامن بعزوه • على الكفر ايام الزمان موا
تتم بفتح سار في الارض ذكره • سرى الغيث يحده الصبا وانما
فعد ذلك امرنا باعلان البشائر واطهار الزينة والسرور بما كذا ^{بغير} الشرف
لما من الله به من هذه النصرة • وامددناكم بصالح الدعاء مع ^{بعض} تقاضا
المسرة • واضمحى الملبسون مستشرين بهذه النعمة التي تسبل
كل احد منها بابها لباس • وتلا كل منهم ذلك من فضل الله علينا
وعلى الناس • واما ما اشار اليه الكريم من سروره وابتهاجه
بجلاوسنا على تحت ملكنا الشريف وازعان جميع الرعايا لاطاعتنا و
المنيف • من المشرف والشريف • وانه اخذنا لحظ الوافر ^{من} بين
البشرى التي حضرت الاسلام • وعمت امة سيدنا محمد عليه افضل
الصلوة والسلام • وانه امدنا بدعايه ان الله شدا ^{تنا} از رسلنا
ويشده • ويجعل الوية ملكنا الشريف مسبلة علم مقامنا وملكه

وما اشأ رايه من انه عاقبة هذه العروة الشريفة عن المكاتبه ^{بتداء} • والاسباب
بالحق طلبة • لتحقق جواظنا الشريفة تأكيد اسباب الوداد • وصحيح
الاتحاد • فقد فهمنا ذلك وتتحقق ان المحبة لنا من هذا البيت
الكريم مستديمة • والموودة بيننا وبينه كما يلا في الاكرام مستديمة
وقد تواردت الجواظ مننا ومنكم على حكم عقود الاتحاد • وجميل الاعانة
والكفا المحببة • ونويز الموودة • واما الهدية التي اتحن بارسلها فانه
وصلت • وبالاقبال والقبول قبولت • وشكرنا صدق محبة
معدنها • واشتيناها على جميل موادة التي لم نزل في ملاء ملكتنا بتد
وقد اعدنا المجلس السامي الاميري الكبير الذي ذكره الموثق ^{خصي} الا
الاكملي المقربى الا وحدي السيفي يرثي الا شرفي • ادام الله سعادت
وكتب سلامتته • بما على يده من كتابنا الشريف والهدية التي توكلت
اسباب الوداد • وجميل المصانف والاتحاد • وحملنا ^{اللام} مما من
لمكرم الكريم بما تحلاه من ذلك • فيتحف بتجهيز رسله واجباره السانف
من هنا لك • والله تعالى بيده باعوان وانصاره • وجملة نعمة عليه
بدوام ليله ونهاره كهدوه كرتب في عاشر شهر ذي القعدة سبع وخمسين ومائة

صورت مکتوبه که از مرحوم منصور سلطان مراد غازی بلوی فتح وادار

جهان . فرستاده شد

افزید کار جل جلاله . و عسم نواله . چون زمام بسط و قبض . و
رفع و خفض . و عمان حل و عقد و ابرام نقص . و در قبضه سلامت
و جهانداری . و خورده شهابت و کامکاری مانهاد . و بعواید عثنا
ربانی . و عوارف رعایت سبحانی . معاهد دولت مأموید . و
سلطنت مامشید . و مناظم مملکت ماموکه . و مراسم عزت و
مامحمد فرمود . و سرملی و لحظ ماراجد و عواطف و عوارف و عدد
مکارم و مراحم مکرم و مشرف کرد . و کردن کوشش روزگار مارا
بتلایه عواید کامکاری . و فرایده نواید شهر یاری موقوف مشرف
و نداء و آندین جاهد و انبسانند بنیم سببنا در کوشش نارد
و ردای و لا تحسبن الذین قتلو فی سبیل الله امواتا بل اخباء عند
ربهم یرزقون فرحین با انا هم الله من فضله بردوشن مانهاد . ما
نیز نویسنده بشکر این موهبت کریمه . و شکرانه این عطیبت حبیب
ایام و عوام . بر تنویه حال اسپلام . و ترفیبه بال انام . که و دایع الله

العلماء اند موقوف داشته ایم • و اوقات و ساعات برب
اعلام دین محمدی • و احیاء رسم ناموس احمدی • مقصور و
فرموده ایم • و در ضبط مناظم بلاد • و تمیم مصالح عباد • و نظم
مهمات جهاد • و تهیة اسباب مفاتحه من بظرف فی الارض انسانا
بیج و تقفه مهمل نگذاشته ایم • و از ابتدا طلوع بناشیر سلطنت
و انفتاح فتوح مناشیر مملکت • که غره عمر و عقوان شباب
در بیان نشوونماست الی یومنا هذا ایم الاوقات شمشیر مبارک
مبعون الله تعالی و تبارک • بر فرق و تارک کفار حاکم جعل الله
الا و بار را دیدیم • و اخذ لان قایدیم • می از ما می • و بتیر جان کلا
و خشم شکار • سپینه پر کینه شیاطین ملاعین • ابا و هم الله با تم
و لایبغی فی متن الارض انار می شکانیم • در هر سال بل در همه جا
جنود منصوره اسلام گاه بارنا وود دعوت و معا بله می کنند و گاه
خشم اهل ایمان با غلاف پرتاق مقاتله می و ریزند و گاه با کفره
استنبول منافضه می دارند • و گاه با طایفه انکر و سن که حابدان
و دود سواج • و معاندان نص و اجماع • و منکران مدت نبوی و مسکینان

ان رسالت مصطفوی • معانده می کنند • و گاه بفسق و فجور و
بی خانگی بجهتت ره زمان دین یزوان و دشمنان اهل
ایمانند معاوده می کنند • لوسیل عن کثره ظلم علی الرعایا • و قله شیتم
علی البرایا • و احراز هم السن الضایرة • فی الانام • و ابراز هم الرسول
الجایره فی الاسلام • ملحقا فخرسان العجم و العرب • و رکبان الشرق
و الغرب • اما بعد الله تعالی • و منه جو تک ما در تقویم دین تویم و
و تشوینر منایج طریق سپطیم می کوشیم • و دروع سابعات • و در
رود مضاعفات از برای جهاد و جلالان اهل بنی و فدی می پوشیم
و پیوسته غایم صایبه • و ارادنا بقه • بر جمع اعدا دین • و دفع
اخراب شیاطین • می کاریم • و حکمی همت • و جملگی نهنت • بر
انصار صدق و اعوان حق که بخونم هدی • و رجوم عدی • و در حرمت
و غر عصییت • و مصایج رشاد • و منایج سپادند مقصود
می داریم • لاجرم هر روز نایبیدات آسمان • و عنایات ربانی • بر
سعادت • و ناید شوکت و عظمت با می باشد • و مهمات
دین و دنیوی • و مقاصد اولوی و اخروی • هر چی مجاید • و ضووع

و بی اندازه بزرگات حسن عقیدت • و خلوص طوایف
 در روزگار مایون ما حاصل می شوند • و ثمرات آن بکافه اعیان
 متواصل می گردد • و یکی از جمله فتوح ربانی • و عنایات رحمان
 آن بود که در پستعل شهنشاه مجازی الاخر قیرال انکروس
 و پاپوس منجوس • با کفای ملاعین • و انصار شبا طین • و ظوا^ب
 مختلفه • و فرق مستقرنه • و فرق الله شلم • و در حیدم و خولم • و
 قوتهم و حولم • بجمع گشته • و بر قوت اعضا اعتضال کرده • بر کثرت
 عده و عباد اعما و نموده • و بوفور سلاح اریاح و بغارت
 اہبت اعتزاز نموده • با جمعی از کفار مقدار صد هزار مرد و جوشن
 پوشش • و در باحروش • آہن های • شصت گشای خنک سوار خیم
 شکار جنگ جوی • صاعقه خوی • از طرف آب تونہ عبور کردند
 و از تختن اسایش نمودند • بسا مسلمانان را بقتل در قید ذل و جالہ اسر
 آوردند • ساعتی از فساد ایشان ان اماکن شریفه • و مساکن
 لطیفه و مینیفه خا مانند • و فروج حرمتہ و مصونہ و دماء مکرمہ و محو^ب
 در معرض استباحث عوض کردند • ایل و عیال و مال و منال و مسلمانان^{با عالت}

و حث رزق • و نسل و وضع مستهلك ناند • و در باين و زخاير اكا
و اصاغ و غرضه تلف كشت • و نفاي سكي اهل اسلام بخون جگر اند و محتند
ايشان بيك ستراره قهر سوختند • از انجا مصمم الغيمة على القتال و الجلاء
و انلاف الظرايف و التناو • و تحييا البلاد • توجه كردند كه • مفر الكرامة
و دار العز و المقامه • و متوى الهجرة و البسالة • و ما وى امة حاتم الرسا
و اورنه را كه عزة ناصية الاسلام • و قره باصله نام • و نتيجه كردش
ليار و ايامست • معبد ربا بين • و مشهدين طين سازند • و ^{سند} ^{سند}
الغرض غير ضلال • و ساير مدن اسلام را كه سالهاست كه از مخالف
اهل شفاق بنزاز الراس • و صرف انواع النجدة و الباس • مستفاد
سند است • و اراء سانية ما در ازاحت خباست جمل و ازاله
بجاست كفو نم حد و دطنيان • و هدم حد و عدوان • ازان امان
اهل ايمان بهيچ وجه قصور و فتنه جايز نشود دولت • و در انجا
بجده الله تعالى بهيچ حلل بجمارت مشاهد حقيقت • و در وقت معاهد
طريقت • و نظرت رياض شريعت • و احياي معام امن و امان
و ابناء مراسم دين و ايمان و اعلاء اعلام عدل و احسان ^{سنانة} تراه

است • این نجار کوه سار بقعه و م نامبارک می شوم خراب
 و بیاب سازند • وان امته مکرمه که در اینجا با همکن در نواجی
 ان دیار متوطنین بودند • و کور را مدف تیر و علف شمشیر سازند
 و انات را در قید ذل و قهر اسیر کنند **شور** • پهپات ان بصطاً
 عفا و البقا • بلعاج حسن غناکب لانا کور • چون این قضیه بمساع
 مار سید راستی غیرت شهر یاری • و جمیت کامکاری مارا با حراز
 شوبات غزو و جهات و اعتماد غنایم اهل فساد • و افتاد البلاد
 و تخلص العباد • عن انیاب البغی و العناد • تحریض و تخضیف نمود • و
 و دواعی سمیت و بواعث نهمت بر کنایت این مهم مقصود فرمودیم
 و غیبت مایون مصمم گردیم • و خود را بعنایت ایزدی و حمایت
 پروردگاری سپردیم • و اعلام اسلام پتقیناً بکلام الله الملك
 العلام بران سر اجتمیم • و باج شری انبوه لشکری با شکوه و پیران
 و دیران کارزار • بیست هزار و شمار • بشوکتی مرجه تمام ترود و پت
 هر چه عامتر در مقابله ایشان رسیدیم • اگر چه صولت مهمابت
 ملاعین • در دلهای پهلیمان • جای گیر شده بود • اما ایزد جل جلاله

بنور فراست الهام می نمود. و مدد نماید و بظلمت می فروزد. **کتاب**
فتح نمایان بفرز دولت مامیس خواهد شد. و این نظر میمون
با اعلام نصرت مامقر خواهد گشت و تا شیر صبح کارانی بنور
پیروزی مالمع خواهد آمد. و انوار لطف جهان بینی بفر بهروزی
ما ساطع. البته نوایر صولت ما بغتت مشعل شد. و شرف مانی
متطایر. و عواصف سیاست پادشاهی که بران مجولیم در میان
آمد. و اعاصیر انتقام شاهنشاهی ماک بدان مشمولیم در نور
گشت. فرمودیم که در احشاد و اسپتعداد اجناد اجتهاد نمایند
و اسباب جدال و قتال آماده دارند. و ابواب خصام و جلا
و دروغ سببغات پوشنده. و در اظهار حق و اعلا کلمه الله
العلیای سعید در بیخ گوشتان نام نیکو و ذکر حسن در بن جهان
زخیره گذارند. و حسن احادیث را بهتراز عمر و روزگار دارند
و خودشان را در سلک خیر امت و کبار ملت مخطوب سازند
که زبان زمان در شان ایشان بدین رباعی منطلق هست
شعر بلوح علی الطرس لثا رهم. و یغنی مدی الله به اخبارهم. مانع

ضوایل محمود و احسان و حسن الاحادیث اعلا ریم • پس روز شنبه
 که غزه ماه شعبان • بل غزه اهل ایمان بود • از حول قوت خویش
 تبرک کریم • ویناه بغایت حمایت رحمانی آوردیم • و نظر ^{ظفر}
 از اثر تأیید مفتوح الابواب • و مسبب الاسباب که در ^{نصر}
 الامن عند الله العزیز الحکیم • عنوان صحیف کرد کاری • و بر ^{مات}
 پروردگاری • اوست دانستیم • و یقن باشد که او بد ^{نصر}
 از شرح ارادت او عرشانه منوطست • و کثرت عده ^{والت}
 مداخلت نه • و شوارد قدرت و بهر روزی با و تا ^{سلطان}
 مربوط • و سعی و قوت خیل و حول را در ^{بعد}
 عرض التصرع و الا بهتال • الی جناب الله الملك المتعال • اعیان ^{عک}
 و وجوه رجالان را تحسیر ^{علون}
 فرمودیم که مستعینا بالله الرؤف العطوف • استعمال ^ف
 را کار فرمایند • و پیمان شعبان نشان ^ف
 و شمشیر ابدار • و خوشخوار • و آتش بار • و صاعقه ^ف
 خلاف برکشیدند • قلب جناح و میمنه ^{کین}

گاه را بهر استظهار با جلا و امجاد سپردند و مقدمان و مقدمانان
شکر چون شیران درین • و پیلان و منن • و پلکان و عرن •
در بر آمدند • و مبارزان ان یلیمان بی ایمان مقاتل مقابل شدند • و
انواع صلاح سطوت بازوی اهل ایمان • و قوت قلوب اسلامیان •
را پس تراز ماسی قبال • و راسخ تراز رو سپی جهان ند بر از نو
بعد از آنکه از اول صبح تا غار عصر در میان جانین و مابین طائفین
مقاتله و مقابلد افتاد • و حمد در حمد پیوست • اسلامیان یقین
داستند که الا سلام یعلو و لایعلی و ایران کار دین • و تلخ و سوز و
چشیده • عنان بر تافتند • و فرصت یافتند • و دست تیر کشیدند
و کارزار کردند تا از شکوه او کوه بسته آمد • و دل کردون از جای
برخواست • و روی نامون ادای کلکون در بر انداخت • ان ملائین
و مخالفان بی ایمین • چون طمع از جان و دل از جانان برداشتند •
محملها کردند از زمین تاب باورد او نیارود • و روزگار مقاسات
او را بخشیم نکند • و نورشید از نراس او در زینهار عیار کردید • اما
رو باه طاقت حمد شیر شریزه کی باید • و صعوه توانایه تیر پیچیده

و شکر ده بجا دارد • پس مایکه ملاء اعلى اندای نظر من الله و فتح و تسبیح
 در عالم پستی در دادند • و زبان حال بشارت انان فتی کف فتحا
 بینا سمع ما رسائید چون ان ار جاسل انجاس کوشش انصار حق و انطا
 استیصال خود مشاهد کردند • و جدا عوان حق در تبدیل شمل و فتح
 خویش معاینه دیدند • و تو اعلى او بارم نفورا و کان اما الله قدرا مقدر
 احرا دار غلامان حضرت یکی قیرال محمدول را کاشته ری فی جانیه و پاد
 ان طایفه حاکمه بود • دست بسته • و باز شکست پیش ایت نظر بکار
 و خصم شکار آورد • و غلامان حضرت چون راستند کایر الت طعمه
 شمشیر کردند • و سلاحها دران دران اجنبی امتحان نمودند • و چون
 انصار شرع رسول الملک فی الجلال • از حال قیرال آگاه شدند • جماع
 زوال اتفاق • و عصب الشقاق • حملة اللدیت الکاسر • و سطوة الاسد
 الزائر • رافعین عقیدتهم بالتهلیل و الکبیر • مستظین نظر الله العزیز
 فمن الله عليهم بالاموال والمسؤل • فزالت اقدام الکفار و اوت اعلم
 پس مثال دادیم با شکر چون سبیل کاز کوه بصواریزد • و آتش در دامن
 کوگرداویزد • وان شیران عالمایه • بدان خاکان سرمایه • در آویختند

و قیامتی معجز برایشان انیکتند • و همه را طعم نهار و مور • و غذای و جوش
و طهور کردند • و در آن کروزه از آن کوزه و بخره • اکثر علی ارجاء با تیره • بنا
البوار انتال کردند • و رقعده ان بقعه چنان شد که در آن جوانب فتوحی
شرف صد فران و حش و طبل پس ازین • ملک از کشته میزبان باشد • و
و بعضی که از شمشیر فخر خلاص یافت • در بند صنار و قید سارا قنار • و با
سپل و اغلال • در کعبه و بان و نکال مقربین فی اصفار منزهی کشت • پس
معتضدیم که بوسیله این فتح شهر شتر و رز و غور و ان از دال و انزال افغان
یابد • و عوادی بلیات ایشان بکلی تنفا پذیرد • و از رسوم و اطلاق
بجاییل و مخاذیل انا نمانند • و ایزد جل جلاله بر موجب نص و اور لکم
ارضتم و دیاریم و اموالهم و ارضانم تطوعا • مجموع اطفال و اولاد و عورت
و احفاد و صبیان و شهبان و شیوخ و کهنون موطن و مسکن و ملامت
و بقیع ایشان را بدولت مایون سپهر و مقرر فرماید • و ما و کت
علی الله بغیر • پس بر همه عالمیان • و کافرا دمیان • عین فرض • و
و فرض است • بعد از آنکه این فتح نامه از کوا بر منابر اسلام
علی رؤس الامم خوانند • و جلالت این نعمت همنیه • و کرامت

و کرامت این عطیه کسینه شناسند • و مرید بر حسب جهد و مشق
 طاقت شکر این مومبت تا دیب صدقات و ایصال مبرات و
 حسنات بگذارد • و از حضرت رب الارباب استحکام
 دعایم دین و دولت • و انتظام مناظم این سعادت که عو
 اد و احوال روزگارست در خواهند • و همایون سپاسم این
 بشارت بشاشتی مرچ زیاده تر • و همناشتی مرچ آنگه تر
 و خطی و اکمل و نصیبی او فر برگزیند • و بدعا و دوام همایون و دولت
 روز افزون • ما ماثربرت و موطبت مانند **سوره مکتوبه که**
منشایان الغ بک میرزا انار الله برهانه بک مرحوم ملک کیومرث
نوشته اند جناب ملک اعظم افتخار صنادید عجم • جلال الله و
 زیدت دولت • بانان عواطف حسروانه • و اسالیب عوار
 پادشاهانه • مخصوص • و منصوص گشته • همگی ممت و جمیع نعمت
 بر ناعت شان • و مناعت مکان • ان عزیز محصور و مقصور
 و مکنون خواص همایون که فی الواقع جام جهان نای حقیقی است
 آنکه یونانیون در علوم مرتبت و سمو منزلت منقبت ان عزیز

مجموعه مبدول افشد • والد علی با تقول و کلیل • معلوم کند که بر منال
اقاب جهانتاب واضح و لایح است که • حضرت پادشاه اعظم کشف
کتابی را عالم • حد نامداران را ناله برمانه • و جعل الحجة مکانه بمیان
فیض فضل الهی • و شمول مکرمات مستجابی • باصناف ناهیات شایسته
و انواع توفیقات آسمانی • مؤید و موثق بود • و حضرت واجب الوجود
عالم شانه بخلعت و لغد کرمانه بنی آدم اختصاص داد • و بکرامات
و فضیلتا بعضهم فوق بعض درجات • که بر کافه سلاطین جهان
استعداد و استعداد بخشند • و از حرایین و الله بولایه ملکه من
بعبادت آتا مکنانه فی الارض و اتناه من کل شیء سیما تاج
سیبا امتیاز و استثنایات • و بارکان دور بن و فسکرت
مشین و مبین • و احصایت تدبیرات شایسته اکثر اتالیق روی
زمین را در قبضه تسخیر و خوره اقتدار خود در آورد • و بتوفیق
رب الارباب عم احسانه قامت کرد و نشان و جباریه افاق
را در قید عبودیت و ربه اطاعت و سکک ملازمان درگاه
عالمینا • و بارگاه ملک استباه مندرج کرد انیده • لاجرم بر نون

مدلول • ارباب الدول ملهون • هرگز اندیشه که بر خاطر
 خورشید اثران حضرت خطور می یافت محض حکمت بالغه می بود • و نه
 توفی لکلمه نقد او تی خیر کثیرا • و بعد از فتح عالم تسبیح بلبل
 عالم بر مضمون • انا لله یا امر بالعدل والاحسان و ایاء ذکی
 وینهی عن الفحشاء والمنکر والبغی • ظلال عدل و انصاف
 که بالعدل قامت السموات والارضین • بر مفارقی کافه
 عالمیان مبسوط گردانید • رب طامن و امان در بسط عالم
 گستراند • و جناح شفقت و طائفت که صفت او یا احوطی متشی
 و ثلاث و رباع • بر سپر عموم خلائق فرو گذاشت • و فحوی
 اعدلوا هو اقرب للفقوی • و معنی • و از احکم تم بین الناس
 ان حکمو بالعدل • سر دفتر اعمال جهان داری و دیباچه در روز
 بختیاری ساحت شعر از عدل پادشاه چه چهرست خوشتر
 که عدل می شود ممتشی علی الدوام • هم ملک را عمارت و هم جا
 شکوه • هم خلق را فراغت و هم نخب را نظام • مرادینه ^{نیک}
 بخت صاحب سعادت که ختم انصاف در سر استان خواطر

رعیت بنفشند • و از ریح بر تائید ان سرما یا ابدی سازند • و
اسب مراد در میدان جهانگیری بر اعدا نازند • من کان یندر خوش
الآخرة نزله فی حرثه • الحق بسی جمیل الخیرت شکر الله مسعی
جمیله عرصه دیشتی معور کشت • و چون کل نفس ذایقه الموت
نذای یا ایها النفس المطمئنة ارجعی الی ربک راضیة مرضیة • بگوش
احابت تکلیفی نمود • و فی مقعد صدق عند ملک مقدر • مقام رحمت
یافت • ایزد سپجانه و تعالی بکمال عنایت رحمت بدعت
و عاطفت بی منت تاج شهر یاری بر فرق سپهر سالی حضرت
مانند دوسر بر سلطنت و جهان داری • و تحت گاه مملکت و قوت
روایی بجلوس مایون ما انتساب داد • منشی لطف ربان منشور
انا جعلناک خلیفة فی الارض فاحکم بین الناس بالحق • بنام حضرت
مانش کرد • و کاتب رحمت نزول آیت • و رفعاة مکان
علیا طغری مثال پادشاهی • و عنوان احکام شهنشاهی ماکرد
و انار یا یفخ الله للناس من رحمة فلا تمسک لهما • بر عالمیان و
و لایح کشت • و انوار الاله الذی فضلتنا علی کثیر من عباد المؤمنین

برای آن جان ممکنان لامع و ساطع • وسیع مرآمی بنور انبیا
 مثل نوره مشکوۃ فیها مصباح السنو و ختمه • و طبع فی آسن ما را رموز
 کتوز و علمتاه من لدنا علما القوسه • و از خزانه و عنده منافع الغیب
 لا یعلمها الا هو • طلائع منسج و ظفر و امداد عز و نصرت من حیث
 لا یحسب متظالم و متکاثر می کردد • و هر دم آنا فصبیح روز
 ما دولت عزاء ما میخواند شعر **شعر** سمود سوی بین فتوح و سوی یاد
 زمانه پیش رکاب و سپهر زیر عنان • اولیا و اعتدال رسم طاعت
 زینت نواهی کرده اندند • موافق و مخالف طوق عبودیت و داغ
 خد مکاری که خلقه رقاب و اعناق و ناج معارف و جباه حتمه
 اند پس لاجرم بتوفیق الله تعالی بین عنایت شمول الطافی عنان
 و عنایت بهر طرف که معطوف فرمودیم ابواب فتوحات
 غیبی بروی دولت حضرت ماکشاکه • و عود پس مراد که
 از مطلع صبح بشی چیره ظهور نمود • عاطفت ایزدی تعارشانه
 در کتار حضرت مانها **شعر** بر جان همه شکر آمد و بر دل همه شکر
 و ز نعمت عمر و جاه و دهمه شکر • فلوات می فی کل منبت شجرة • لثا

لما استوفيت واجب حمده • شکران موهبت که واندکفت • عذرآن
مکرمت که داردخواست • الحمد لله آندی هدا نالهذا و ما کن التهنئة
لولا ان هدا نانا الله • هر چند مرغ غم بزیاوتی فکرت شستوار
کند • و در میدان سخن وری جولان غاند • از عهده هزار یک عمر
نامتسای الهی برون نتواند آمدن • وان تعدوا نعمت الله لا تحصوها • مع
بن الغنایة لا يزال رعایت حقوق و دوستان قدیم • و یاران سقیم
و عیام ارکان شهنشاهی دانستیم • و بر دست مہارت مبارک خود کیا
از جملہ اشرف • و اکابر نامدار و روزگار است • شرقاً و غرباً کمال نفس
و سپاسی و دیانت مشارالیه جهانیان معلوم دارند • و همانا کمال
تحقیق نذر فرموده باشند • و سوار این سر خلوت • و جلسہ حضرت است
و ما را نصیحت عزیز حدیث ازواج کلی خاطر شده • و ان عالیجواب
را چون صبح صادق دم • مبارک قدم • بدان عزیز فرستادم • ما
فی التضمیر و مخزنون بما یون بان بزرگ بعبارت و استعارت
فرمودیم که بان عزیز بزرگند • و وظیفہ انگ سپاس مصالح و مرصفا
اعظم مشارالیه را که مقدم جهانیانست • از کمال اخلاص و احصاء

فرمانید و من جمیع الوجوه خاطر جمع دارند بی روی انوم میل چمن
 نیست که مجنون **•** بر عارض لیلی بود آشفته نبرجی **•** والسلام
 صورت نامه امیر تیمور که با بایزید یلدرم بهادر فرستاده بود از
 منشآت مولانا شمس الدین **•** منشی علیه الرحمته **•**
 امیر اعظم توبان عدل شهریار کامکار **•** قدوق صنادید روزگار
 عضد الغواة کعصف الجاهدین **•** جلال الدینا والدین **•** بایزید بهادر
 خلد معدله سلام و تحایات که حواظ وفود خلوص عصمت و صفای
 طوبت تواند بود **•** مظارعه فریاد و جوامع معمم مایون بر انتقام امور
 و کامرانی واحراز کلمات مال و امانی خود مصروف و معصوم شایست
 و من الله انجاح الامور **•** و فی فیضه اعنه مصاحح الجمهور **•** بعد ذلك
 بصور زای صایب خان تب کرد اندیده می شود که **•** جناح یک آت
 استماع فرموده اند پشتر این از احکام مصروف شام صورت جرات
 که شتر غا و عقلا و عرفانا پسندید و ناستخیر بود صادر شده **•** بدنا
 سبب بر ذمت ستمت عالیله لازم نمود انتقام این معنی نمودن **•** و
 من یعمل سوء یحیره **•** سزای عمل بدشان رساندن **•** بدان واسطه

بنایه الملک الفخور • شکرهای منصور • بدان ممالک درج
آورده ایشان را دینی نیکو و کوشمائی بسز داده شد • فا
سایه سیات کسبوا و اهل الله علی تبایع الایه • و تعاقب نماند
و مع ذلک در خاطر مبارک فاتح می شد • که بسبب آنکه بزرگ
روم نهضت مجاریون افتاده بود • و اندک اضطراب • و
احتمال بحال ساکنان آن حد و راه یافته • مبادا که ضعفی برود
ایشان پیدا شود • و کفار شرک فرصت یابند و تغلب
و طراوت ریاض اسلام در آن دیار اثر و بول یابد • بنابراین
مضی چون بعد از فتح ممالک شام • و حصول مقاصد و مراد
و اتمام جمیع مطالب و مهمام • بعون الله العلام • بحکم العو
احمد معاودت تبصیر پیوست گماهی حالات و قضایای
انجانی خود موضح و مشروح مصطفی بها در تضرر کرده باشد
و خواهان بود که او را اجازت غیبت نمود • و حاله بهر چه
از آب فترات عبور کرده شد • بسیر فارس بعقوب را که از
جمله مخصوصان آن جانب بود متوجه گردانیده اند و استحقاق

معامل صداقت و افشاح طرق علت نموده شد تا بر ادلی و اقا
 و مطیع و عاصی صورت آنها در جانبین محقق گردد این معنی از
 صلاح طرفین حاصلی نباشد بلکه منازعان و منکران دین
 محمدی را علیه من الصلوات اکملها و من التیات اجملها و در
 تخط با اقدام جرات مجال اقدام ننواند بود خود با غایت
 جواب با صواب انتخاب رفته و می روند که برایت شریعت
 قیام نمایند موجب آرامش خلائق و آسایشی الهی ملکیتین تواند
 بود و صورت این دوستی بر صفیات و جنات نایم مسلم
 و مسطور نمایند و الله یهدی من یشاء الی صراط مستقیم و حال
 بتحقیق پیوست که یعقوب سلامت ندای جانب رسیده است
 و بعد از فرستادن او بدای جانب بعزیمت بیلا منشی الا طاق نهضت
 مصمم گشت درین فرصت با غامی او علما مان و فرزندان و امراء
 الوسن و امراء نو مانان و کبار سادات و مشایخ عظامی علمای
 و فحول اجمه و صنایع و اعیان و مشایخ اقالیم و ممالک محروسه و ارتقا
 دولت گنج گنج کرده با یک تصواب و ایقان ایشان علی استخاره الله

تعالی و تقدس از دارالسلطنه ستم فرزند و پسران بجهت خود خصما
بی مانند مغش الدین محمد سلطان بها در طول عمره را که بغایت
باری انوار و آثار بختیاری از جبین اقبال اولیج است طلب
داشتیم که با جمیع امرا و عطا و زکا جوش و ولاد و حکام و رؤسا
احکام و احکام بر اشراف قاضی محاکم اقلیمی بغایت الهی در تحت او
امر و نواهی اند متوجه ایجاب شود. **بوجا** را نیک در اول منزلت
قورتی کرده بمبارکی و طالع سعد **شعر** بساعتی که سعادت از
برد آخر **واعنه قبض و بسط این دیار** بطالعی که توانا بد و کند تقویم
فرزند از جمله طول الله عمر را بر سر ری سلطنت این محاکم جلایا
کرده. **از مدخل و عقد و اعنه قبض و بسط این دیار** قبضه شهادت
و کفایت او نموده آمد. **انشاء الله تعالی** و ما دلت علی الله بغزینا
و بعد نطق می شود که بوقت مراجعت از صوب شام و نزول مبارک
بجد و دمار دین فرزند اغوز ستم بها در ابتاه الله تعالی و سپیمان
بها در را با جمیع امرا و لشکر با صوب عراق عب بجهت ضبط و یا
سامشی ان محاکم فرستاده بودیم. **بعد** از آنکه بجانب اطا

حرکت فرموده شد **•** مکتوبات ایشان رسید مشتمل بر آن معنی که
 در بغداد جمعی رفود و او باش و حال انکس اجتماع و از دکان
 کرده اند **•** و بسیاری از ترک و زیک و عوب و خلع و ترکان
 جمع شده **•** و اسپتخام باروی شهر و در و از ناخوده اند
 و طریق خرد و عصیان پیش گرفته **•** اگر چه موسم شدت
 حرارت هوای بغداد بود **•** و حرکت لشکر با بدان جانب
 غایت گرمی هوا تعدری تمام داشت **•** تا با بجهت تدارک و اصلاح این
 قضیه بر فور بنفش مبارک خود بانگک سباه بدان جانب نهضت فرود
 شد **•** و بعد از دو روز با لشکرهای منصور رسیدند **•** بغایت آند
 نعل و میا من تائید آت **•** مستخلص گردانید **•** تمامی متمر و ان ناپاک را از
 سر چشمه شمشیر ابرایشان مبارک زان و دلاوران شربت فنا چشاندند
 آند **•** فسطح دابر القوم الذین ظلموا و الحمد لله رب العالمین **•** و بسعادت
 و کادرات **•** بغایت ربانای بعزیمت بیلاق الاطلاق معاودت فرموده
 این مثال از دست دارنده فرستاده آند **•** اکنون وظیفه دوستی و نایب
 اتحاد و انجانب نیک در هر استر از این تهنیت و قورنهای که آیام طلوع صبح

مسرات و دستدارانت داخل شده • یکی از فرزندان و خوش
باز نوکران نیک و از ملازمان محرم خود کسی را بر تهنیت
روانه کردند • تا صورت این جمعیت را تفاق آن جانب
نبود • بلکه بر یور موافقت دوستی ایشان خالی نباشد •
انشاء الله تعالی • و لا شک که انعقاد مناسم و مصالح ترتیب این
مقامات انواع فواید و منافع جانبین نتیجه دهد • و مناسک
این مضایف اصناف ثنوبات اخروی نمره بخشد • الله سیر الامال
و مقدر الاقبال • و یقین حاصل است که بسمع شریف آن جانب
خواهد رسید که • والی مملکت انجاز و غامی که جیان با وجود مخالفت
و انکار و دین و شروع سید المرسلین که اشعار خود ساخته است
بلک بجمع الوجوه او را حضرت ما منافقات و مناسک نامده است
و حاصلست بجهت صلاح حال و عاقبت و سلامت ساکنان و
خود طریق مطابعت مسلوک داشته • االی ولایت او در
امن و امان بغراعت و اطمینان روزگار می گردانند • و نا حضرت ما
انجانب را انواع اسباب اتحاد • و موجبات و داد حاصل
است

و آمد احسن اعتقاد متواصل • و علی هذا کمال عقل و کفایت و
 و صلاح ملک داری اقتضای ان می کند که در تمهید قواعد و
 سعی جمیل مبذول فرمائید • و این معنی را از حضرت با محض
 صدق شناسند • و شربت مضایح را از شواهد کد و را
 که از خلوص عقیدت • و صدق نیت بعد بکام مصفی دارند • و بنا
 و اینها وجودان ندارد که اصحاب دولت و ارباب مکت
 بوجهی معاش گذرانند ازین راه که در میان و زبردستان
 ضرر بانند **شعر** به پیش همان و به پیش کمان • بازار موری نذر جهان
 و علی الحقیقه **شعر** نذایقت خونست نذر خورست جفا • یا که کوا
 صلح است و آشتی و صفا • سنگ نیست با بوقتی از حضرت با بجا
 اساس مودت است حکم کرد این معنی موجب از عام ابوف اطام
 خوف اعداء دین تویم • و منکران شرع می تقیم شود • و اگر
 سخن بارانتر ازین نوبت بسمع قبول نشوند • و از کمال صدق خا
 شناسند • و برقرار طریق عدل بسیارند • امید بجزت و اجوب
 و مفیض الخیر و الطود • و اثنی است با جانج همواره در احوال جمیع مطالب

کلمه در سوره اوقات و حالات آثار مواهب ذی الجلال ظاهر
ولایح کشته و مرادات بحصول موصول شده و درن قضیه
مرج زودتر چهره مقصود از تنق غیب جمال نماید و پنج در پر
تقدیر باشد بر منصفه ظهور سمت و ضوح یابد ان هنگام مبت
مضد و اعذار نافع کرده و با الله العالی العظیم و بار و اح پاک انبیا
و اولیا علیهم السلام میخوانم با با انجانب صلح کنیم و از جانبین خوا
دوستی سوگند باشد و خصومت و نزاع مرتفع گردد و او آثم شود
این معافی را محقق شناسند تا مسلمانان از جانبین در رفاهت
باشند هر کس از هیچ عهد و مصالح احراف نماید و نصیحت قبول
نکند و محرک سلسل فتنه و مہج بواعث وحشت شود و بال این قضیه
مرا بنده بدعاید کرده و هذاما اردنا ایضا و تنبہ له و حسبنا الله و
نعم الوکیل نعم المولی و نعم النصیر کتب فی ثانی عشر محرّم احرام
بقام مراغه کل العداوة قدر شی از التها الا عداوة من اعداک حسبه
صورت جواب مکتوب مولانا شاکر منشی که بحج منشی از رنجانی
ارسال داشته بود اکتابکم والوحی من آیات و اخطابکم والروح من کلماته

ام خطمک و المسک مندر ششم • ام لفظکم و الدر من قطراته • ام لبله تو
 و الشمس منها یقتضی • او کوکب و البدر من ثلثاته • ام پسر ج و بها
 مجاری کوثر • و ملائک الخوراء فی عصائمه • کتاب لطیف کما ازجا
 شریف خدمت برادر • زتاب شوق او دان دل برآورد • صاحب
 اعظم • صاحب اذیال المجد و اکرام • المرتقی بعوالمی الهم • مذهب الایمان
 و مطیب الشیم • منظر نیاصل المعانی بر شجاعت القلم • المنظور باطنار مس
 الله الصمد • حواجه شماری • محمد بان نصف ادنی خصایصه • فیالها قصه شکر
 جهات طول بتفقد کینه و دلخواه صادق الوداد • سانی الاتحاد • وارشد
 بود • وصول مکرمت نمود شعر تجد دلی شوقی و ما کنت ناسیا • و کنت
 تجدید ذکر علی ذکر • بمطالع سواد و بیان ان صحیفه شادمانی •
 و وسیله نیل مانی سواد دیده را نور و سویدای دل را سرور
 بوصول پیوست شعر برون ز سواد قلمش چشم خوراک • که روان
 دیده که نظر بصر آرد • و کادت معانه جلال سطره • بحسن مانی اللفظ
 ان یکلمها • اضعاف و الطاف که بتقریر زبان خامه و تحریر بیان نامه
 افاضت فرموده بودند • صحایف خدمات و لهیه الصغیرات و لطایف

دعوات طیبہ الفوحات سمت اید اور رقم تحاف می ماید • تمام
 امواج بہار شوق • و غلبہ نعتش بالطف زلال وصال ان جمیدہ
 اخلاق • نہ در ان نصابت کہ غواص فکر را امکان عبور از پل
 و تصور وصول بساحل ان تواند بود • و قد بلغ الاشواق حد
 کاملہا • یافت یافت افتاب ایصال واجتماع علی سعد الفال و پنا
 احوال مقدر باد • علم اللہ ما موارہ خیال جمال انجذاب نصیب العین
 خاطر ناظر بود • شکر سکر آبادی و الطاف صاحبی اعظمی و زرد
 جان داشته و می دارد شعر و ما جلست با تو ام احد ششم • الا
 دانت حدیثی بین جلاسی • و ما نفست مخرونا و لا فرجا • الا و ذ
 مقرون بانفاسی • چشم ز خیال تو جدا نیست زمانہ • خالی نیم
 تو در بیج مکانی • خصوصاً کہ درین اوقات تو اصل روحانی تقاضای
 تقارب جسمانی شد • قرب جوار و دود یار حاصل گشت
 بحکم • اذا دنت المنازل زاد شوقی • امداد شوق و شغف مترکم
 شد و مواد تخمین و تباع سمت رضا عاف پذیرفت • می خواست
 اشتغال برقع شدہ از مکتوب مکنون صحیفہ ضمیر کہ بر خلوص عقد

بدو
 و رہا
 از خا
 حجاب
 از خا
 سب
 رموز
 خیر
 روشن
 و کتہ
 مانی
 و ر
 روان
 فی اللفظ
 ن نامہ
 طایین
 ت و

منظوم است نموده • اشتعال نویر اشتیاق را تکیه دهر
خود بر وفق شعر • ومن القلوب الی القلوب شواهد • بالوقول
شاهد الاشباح • و بهر مصداق شعر برون از عالم حسیت
جان خردده بنا ترا • بجزه سوی یکدیگر استارت های پنهانی • کرامات
موالات ظاهر کرده • بزبان فی قلم عبر افشان پارهای شکر
بینان در دمان طوطی جان مشتاقان نهادند شعر چه ضعف جان
دخسته دانست • از لفظ خویش فوت جان فرستاد
مشام را معطر خواست زان روی • خطی زان کلک مشک
افشان فرستاد • بجز وارم نبات مصری از لطف • ششام را
زار زنجان فرستاد • و بالله الذی سو فی السماء آله و فی الارض
آله • که لذت نعمت صحبت دوروزه ان یکانه عفا الله عما سلف
امکان ندارد که بصدصال لذت ذاق جان مشتاق برون تواند
رفت سر سقی اللیوننا سعدنا بقربکم • و ثغر المنی فی روضه الناس
صاحک درین وقت حامل الدعای سرزند صاحب صاحب زاده
اعظم افتخار و نظام زمان • خواجه عماد الدین ضووف فدره و طالب

را جمله تحصیل اندک ما محتاج که اتمام آن مصالح بحسن استقام و فطر استقام
خداوند خدایم تعلق دارد • بدان جانب روانه گردانید **ح** حوش را آقا
که پایش تو باشی • فلاحم بر تصویر این حروف که بر کمال مودت
مبنی است خود را بنحو محبت متصرف داشت با و نور صدق باطن
باشغف مخلصان یکدل بر ضمیر منیر ظاهر کرد **ش** نه منشی بر طبع
منشی • دروغت این که طول العمد منشی • متوقع از الطاف
انجناب انک خاطر شریف مهم دیده دارنده باز آورده نوعی فرما
مشا را الیه با همگان انک بی زیادت توقف معاودت نماید
انشاء الله تعالی زیادت املال را رعونت دانست **ش**
جندان بنات باد که حکام حصران • عاجز شود محاسب و هم
از مواهره • والسلام •

